

O VIANOCIACH

pf 2016

Počas tohtoročných Vianoc si pripomenieme 40. výročie JASLIČKOVEJ

Foto - František MUCHA

Nie, nebudem písať o tom, čo smutné a tragické sme v práve odchádzajúcom roku zažili, videli a počuli. Upriamim svoju pozornosť na sviatok Vianoc, ktorý sa za posledné desaťročia stal, žiaľ aj na Slovensku, produktom či presnejšie prostriedkom biznisu a cielenej mediálnej manipulácie. Primárna duchovná podstata Vianoc, ktoré prinášajú zvestovanie narodenia a teda nového života, novej, dúfame stále, že lepšej doby, nových možností a ďalších (veríme, že už nepremárnených...) šancí, sa vytráca ako vôňa pokrmov zo Štedrej večere. Stali sme sa svedkami bezbrehej ignorácie, povrchnosti a priamymi účastníkmi tupého, jalového konzumu.

Dvadsať prvé storočie akoby začalo úplne zle. Vykročili sme tou najnesprávnejšou nohou, pričom

v dnešnom kontexte je už azda celkom jedno, či bola tá pomyselná noha pravá, alebo ľavá... Vianoce sa vracajú každý rok akoby o čosi skôr, vždy poznateľne pompéznejšie, dravšie a agresívnejšie. Doslova nás požírajú a napokon vyplávajú ako kôstky z olív. Ostáva len horkastá pachuč v ústach a akési matné vedomie, že niečo veru nie je v súlade s „kostolným poriadkom“...

Preto je dnes tak bytostne dôležité vrátiť sa k pravej podstate života, i keď to nebude návrat v zmysle cesty späť. Väčšmi by sme mali vyvíjať úsilie vrátiť sa k pôvodným kresťanským hodnotám, prijať dobro a pokoj. Len tak ho môžeme aj ďalej šíriť. Nič, čo je pre nás dôležité, sa neudeje samo, alebo „len tak“. Vianoce sú hádam ten najvhodnejší čas, kedy by sme si mohli pripomenúť, že sme predsa

„len“ ľudia, a práve preto by sme mali vedieť, či pocítiť a uznať, že pokora, ústretovosť a mier je to, čo nás môže zachrániť, zbližiť a spríbuzniť navzájom.

Nezabudnuteľný slovenský spisovateľ Jozef Cíger Hronský ponad čas odkazuje, že lepšie je zažíhať svetielka, ako prekínať tmu. Majme tieto jeho slová na pamäti nielen počas blížiacich sa vianočných sviatkov, ale aj v priebehu celého budúceho roka. Držme si spoločne všetky palce, aby sme ho prežili v dobrom zdraví, dôstojne a so ctou.

Peter CABADAJ

Z obsahu čísla

Duchovné slovo – obecný úrad informuje – rozhovory – reportáže – história – reminiscencie – úvahy – profily osobností – recepty na tento čas – poézia – jubileá – humor – šport – krížovka...

To všetko + mnoho ďalších zaujímavostí nájdete vo vianočnom čísle, ktorým sa uzatvára 26. ročník vydávania novín Terchová.

Myšlienka roka (Peter Gregor)

VYZÝVAM A ZÁROVEŇ PROSÍM NAŠICH NAJVVÝŠŠÍCH PREDSTAVITEĽOV, ABY UŽ NEZVYŠOVALI ŽIVOTNÚ ÚROVEŇ, LEBO PRE MNOHÝCH JE NEDOSTUPNÁ UŽ TERAZ

TICHÁ NOC, SVÄTÁ NOC...

Noc a tma sú symbolom zla a nebezpečenstva. Aj v reálnom živote sa stáva v tme noci viac zla. Koľko nebezpečenstva v tme číha na človeka? Koľkí na ňu čakajú, aby urobili niečo zlé? Tma ich zakrýva, nevidieť im do tváre, nevidieť, čo robia. Tma zahalí človeka, a preto ju využíva na zakrytie svojich zlých činov. Je celkom prirodzené, že máme z noci a tmy strach a úzkosť. Niektorí ľudia sa boja vyjsť von. Chcú, aby už bolo svetlo a deň. No my tak málo zmôžeme, aby sme premenili noc na deň. Zlo môže byť tak silné, že máme strach aj za bieleho dňa.

Niekedy však potrebujeme „urobiť tmu“, aby sme niektoré veci videli

lepšie. Svetlo lampy alebo obraz, ktorý premietame na stenu za pomoci svetla, vidíme iba vtedy, keď zatemníme okná. Svetelné efekty a krása ich farieb zažiaria v plnej kráse len v tme. Jas ožiareného vianočného stromčeka vynikne, iba keď je tma. Potrebujeme tmu, aby bolo vidieť svetlá hviezd na nebeskej oblohe.

Počas roka v liturgii slávime viaceré tajomstvá našej viery práve v noci. Čakáme na noc, aby sme oslávili Ježišovo narodenie i jeho zmŕtvychvstanie. Prečo sa schádzame práve v noci? Veď cez deň by to bolo pohodlnejšie. Je to preto, aby sme si uvedomili jednu dôležitú pravdu. Do nášho sveta vstúpilo iné, totiž Pravé Svetlo, ktoré nesvieti ako svetlo lampy, ale svetlo, ktoré osvecuje človeka a prináša svetlo života. Práve v okamihoch Vianoc si uvedomujeme toto tajomstvo nášho života. Vianočná noc nie je ožiarená len svetlom sviec

a rôznofarebných svetiel, ale je ožiarená Svetlom, ktorým je Ježiš Kristus. V tejto noci aj napriek tomu, že všade okolo nás je tma, cítime posvätno, pokoj a radosť. Svetlo svätej noci, to je Svetlo lásky, Svetlo nového života, Svetlo milosrdného Boha.

Niekedy máme tendenciu opakovať, aký je svet zlý, a všetko vidíme akoby v čiernych farbách. Boh nikdy nezhasne svetlo svojej lásky a dobroty nad týmto svetom. Začali sme mimoriadny Rok Milosrdenstva. Počas neho si budeme často pripomínať jednu dôležitú pravdu: náš Boh je Boh milosrdný. On je ochotný a schopný znova a znova s nami začínať, aj keby sme akokoľvek zlyhali. Dáva nám stále nádej a silu pre nový život. Pre nás osobne i pre celé ľudstvo! Aj keď máme pocit, že sme v tuneli tmy a zla, na konci je svetlo. Aj keby skončil tento pomimutelný svet, jeho svetlo stále svieti.

Ježiš aj nás urobil nositeľmi svetla. Hovorí nám: „Vy ste svetlo sveta.“ Svetlom budeme, ak bude v nás On. Ak bude v nás prítomná jeho pravda, láska, добрota. Prinášajme krásu a žiaru svetla tomuto svetu. Nech nielen na Vianoce spievame „Tichá noc, svätá noc...“ Premieňajme v našich dennodenných situáciách noc na deň, tmu na svetlo, zlo na dobro, nenávisť na lásku.

Ak sa nám niečo z tohto podarí, príchod Ježiša Krista – Svetla – nebol zbytočný. Ježišu, prosíme Ťa, buď Svetlom nášho života!

**Požehnané a milostiplné sviatky
Ježišovho narodenia vám zo srdca
vinšuje**

Páter Pavol KRUTÁK, SVD

Foto - Milan KOSEC

NIČ NEJDE BEZ ZNOJA

**Tam, kde sú Božie muky,
je ticho a pieta.
Tam je kus
boľavého sveta.**

**Tam, kde sú Božie muky,
vôňu pijú kvety.
Tam ruky rozostrel
Ježiš Kristus svätý.**

**Tam, kde sú Božie muky,
tam dve lipy stoja.
Tam Ježiš šepká ti:
Nič nejde bez znoja.**

Kamil MURÁŇ

SPOMÍNANIE

SPOMIENKA

*S tichou spomienkou
k tvojmu hrobu chodíme
a pri plamienku sviečky
sa za teba modlíme.
Nič viac Ti už
nemôžeme dať,
Iba kytičku položiť
a spomínať.*

Dňa 28. novembra 2015 sme si pripomenuli
25. výročie čo nás navždy opustil náš drahý otec
a starý otec

Štefan ŠVEC

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami
modlitbu a tichú spomienku.

*S láskou a úctou spomínajú dcéry
Anka a Štefka s rodinou*

SPOMIENKA

*Čas nelieči bolesť ani rany,
iba nás učí žiť bez toho,
koho sme mali radi.*

Dňa 19. novembra 2015 sme si pripomenuli
smutné 2. výročie úmrtia nášho drahého ocka
a manžela

Martina ŠUPICU

*S láskou spomína dcérka Tereška,
manželka Janka a ostatná rodina.*

Vo štvrtok 19. novembra 2015 zomrel
v 60. roku života a 32. roku kňazstva
vdp. **Pavol ŠIŠKA**, inkardinovaný
v diecéze Vallo della Lucania
(Taliano). Svätá omša spojená
s pohrebnými obradmi sa konala
v nedeľu 22. novembra 2015 v Kostole
Najsvätejšej Trojice vo Varíne, kde bol
zosnulý aj pochovaný. Vdp. Pavol
Šiška sa hrdo hlásil k Terchovej,
odkiaľ pochádzala jeho mama Marta
Šišková, rod. Hanuliaková. Naposledy
bol v Terchovej v apríli tohto roka,
keď koncelebroval svätú omšu pri
príležitosti 50. narodenín kňaza,
nášho rodáka Miroslava Lysičana.

**ODPOČINUTIE VEČNÉ,
DAJ MU Ó, PANE!**

SPOMIENKA

*Odišiel si cestou,
ktorou kráča
každý sám,
len brána
spomienok
ostala otvorená
dokorán.*

Dňa 14. januára 2016 si pripomenieme 8. výročie,
čo nás navždy opustil náš manžel, otec a starý otec

Ondrej CINGEL

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami
tichú modlitbu a spomienku

S láskou a úctou spomína celá rodina

SPOMIENKA

*Kto mal rád,
nezabúda,
kto poznal,
spomenie si.*

Dňa 25. novembra 2015 uplynulo 20 rokov od
chvíle, čo odišiel na večnosť náš drahý manžel,
otec a starý otec

Gustáv ŠPIRKA

*Chýbaš nám a odpočívaj v pokoji.
Spomína na Teba celá Tvoja rodina*

PROGRAM SVÄTÝCH OMŠÍ

**Program svätých omší a podujatí
v Kostole sv. Cyrila a Metoda
v Terchovej počas vianočného
obdobia 2015/2016**

Rímskokatolícka cirkev
Farnosť sv. Martina
013 06 Terchová
Tel.: 041/5695 190
www.fara.sk/terchova

DÁTUM	DEŇ	LITURGICKÉ SLÁVENIE	ČAS SV. OMŠÍ A PODUJATÍ
21. 12. 2015	pondelok	Spoločná sv. spoved'	14:00 - 17:00 hod.
23. 12. 2015	streda	Advent	6:30 zakončenie rožát
24. 12. 2015	štvrtok	Štedrý deň	6:30 sv. omša 24:00 polnočná sv. omša
25. 12. 2015	piatok	Narodenie Pána	7:00 sv. omša 8:30 sv. omša 9:00 domov dôchodcov 10:30 sv. omša 15:00 Jasličková slávnosť
26. 12. 2015	sobota	Sv. Štefan, mučeník	7:00 sv. omša 8:30 sv. omša 9:00 domov dôchodcov 10:30 sv. omša
27. 12. 2015	nedeľa	Sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa	7:00 sv. omša 8:30 sv. omša 9:00 dom dôchodcov 10:30 sv. omša – obnova manželských sľubov
31. 12. 2015	streda	Sv. Silvester, pápež	6:30 sv. omša 16:00 sv. omša s ďakovnou pobožnosťou na koniec roka 23:00 adorácia a požehnanie o polnoci
1. 1. 2016	piatok	Panny Márie Boho- rodičky, Nový rok	7:00 sv. omša 8:30 sv. omša 9:00 domov dôchodcov 10:30 sv. omša
6. 1. 2016	streda	Zjavenie Pána – Troch Kráľov	7:00 sv. omša 8:30 sv. omša 9:00 domov dôchodcov 10:30 sv. omša
10. 1. 2016	nedeľa	Nedeľa Krstu Pána	7:00 sv. omša 8:30 sv. omša 9:00 domov dôchodcov 10:30 sv. omša

ČAS KONCOROČNÉHO BILANCOVANIA

ROZHOVOR SO STAROSTOM OBCE MILANOM LAURENČÍKOM

O tom, aký bol práve odchádzajúci rok 2015 z pohľadu vedenia obce, sme sa pohovárali so starostom Terchovej Ing. Milanom Laurenčíkom.

TERCHOVÁ: V našej obci prebieha tzv. ROEP (Register obnovenie evidencie pozemkov). Akým spôsobom na tomto projekte participuje obec a aký je časový harmonogram?

Milan LAURENČÍK: Obec (stavebný úrad a komisia ROEP) je priamo zapojená najmä do korešpondencie, týkajúcej sa odosielania výpisov parciel pre jednotlivých vlastníkov, do prijímania námietok a pripomienok k doručeným výpisom. Táto etapa je už ukončená. Obec ďalej prijíma návrhy na vydržanie nehnuteľností v rámci ROEP. Od septembra až do 24. novembra 2015 sme predvolávali fyzické osoby s možnosťou doplnenia svojich návrhov, aby bolo možné spracovanie rozhodnutí, ktorými sa rozhodne o schválení či zamietnutí návrhu. Prostredníctvom obce boli predvolávané aj tie fyzické osoby, ktoré podali námietky k výpisom za účelom odstránenia chýb; následne im bol doručovaný opravený výpis. Taktiež boli predvolávané fyzické osoby, ktoré mali zaznamenané duplicitné vlastníctva (občajne prípady, keď prišlo k nesprávnym

prededeniam, kde právny predchodca nemal podiel). Aj naše oddelenie matriky pomáha pri identifikácii (napr. pri menovcoch), overovaní podpisov, zmlúv a listín. Podľa informácií od spracovateľa ROEP-u by tento register mal byť ukončený v prvom štvrtroku 2016.

TERCHOVÁ: Nedávno sa v našej obci skolaudovala rozhľadňa. Čo by si povedal o tomto projekte (náklady, zhotoviteľ stavby, jej účel)?

Milan LAURENČÍK: Rozhľadňa s príznačným názvom Terchovské srdce sa vybudovala v rámci projektu Spoločne k poznaniu a ochrane prírody, vďaka podpore z Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci Operačného programu cezhraničnej spolupráce Slovenská republika – Česká republika. Partnerom Terchovej bola česká obec Třanovice. V rámci projektu sme si zdefinovali dva špecifické ciele:

1. Realizácia protipovodňových opatrení výsadbou novej zelene a rekultiváciou lesa; podpora ochrany a poznania prírody oboch regiónov vybudovaním náučných chodníkov s rozhľadňou v Terchovej a prístreškami v Třanoviciach.

2. Vytváranie a prehĺbenie väzieb medzi obyvateľmi oboch obcí prostredníctvom spoznávania prírody, jej ochrany a využitia prírodných daností oboch regiónov.

Celkové náklady projektu predstavovali cca 310 000 €. Z toho sa v Terchovej vyčerpalo 240 000 € a na strane českého partnera 70 000 €. Samotná rozhľadňa mala rozpočet 218 000 €. Okrem rozhľadne sme vybudovali náučný chodník, vysadili vyrúbaný les a realizovali druhý špecifický cieľ – spoznávanie obyvateľov oboch obcí, v rámci čoho sa uskutočnilo niekoľko vzájomných stretnutí. Tieto peniaze sme získali na konkrétny účel a na nič iné sme ich nemohli použiť. Z rozpočtu sme na projekt vyčlenili 5% našich nákladov. Zhotoviteľom stavby rozhľadne bola firma HASTRA, s. r. o., pre ktorú v subdodávke pracovala terchovská firma IPK, s. r. o. Autorom štúdie celého projektu bol Alojz Mucha. Účelom rozhľadne a celého priestoru je vytvorenie ďalšieho miesta na relax pre turistov a našich občanov. V tomto duchu budeme uvedený priestor ďalej zveľaďovať a rozširovať; napríklad vybudovaním lavičiek, posedenia, osvetlenia, prípadne ohniska či ihriska. Výsledkom by mohol byť lesopark Oblaz. Všetko však bude záležať od financií, či sa nám ich podarí na tento účel získať.

TERCHOVÁ: Ktoré investičné projekty sa

v našej obci realizovali v roku 2015?

Milan LAURENČÍK: Do júna 2015 sme dokončovali realizáciu projektu KulTuristika, ktorý sme začali vlni (v roku 2015 sme na tomto projekte preinvestovali 211 000 €). V rámci spomínaného projektu sme zrealizovali vybudovanie novej Terchovskej galérie umenia a priestorov, ktoré sú v nadväznosti na budovu obecného úradu. Vymenili sme okná na Zdravotnom stredisku a pokračujeme v rekonštrukcii telocvične, kde nás čaká ešte oprava palubovky a sociálnych zariadení. Ďalším projektom bola rozhľadňa Terchovské srdce, o ktorej som hovoril v predchádzajúcej odpovedi. V Hornej Tižine sme realizovali projekt s názvom Úprava odtokových pomerov. Išlo o odvodnenie územia u Rusnákov a následnú opravu cesty v hodnote 155 000 €. Spracovali sme projektovú dokumentáciu na chýbajúce časti chodníka na Biely Potok v sume cca 8 000 €. Pokračovali sme v prvej etape oplatenia cintorína a pripravili si podmienky pre druhú etapu – projekt a stavebné povolenie. Od firmy MOBIS sme získali na projekt Čistejšia a krajšia Terchová finančné prostriedky vo výške 5 000 € a kúpili zametací stroj. Dokončili sme výberové konanie na zhotoviteľa opravy poškodených ciest do terchovských osád; v jarných mesiacoch 2016 preinvestujeme cca 300 000 €. Vyšší územný celok realizoval v našej obci opravu hlavnej cesty od Vyšných Repánov až do Šípkovej. V týchto dňoch ešte chceme stihnúť menšie opravy ciest do Vyšných Jankov, Zuziakov a v časti Podubenec. Najväčšou investíciou roka 2015 bola kúpa bytového domu MAK, ktorou sme pre našich občanov do vlastníctva obce získali 17 bytových jednotiek na sociálne bývanie. Išlo o investíciu v celkovej sume 747 879 €. K bytomu sme od pôvodného vlastníka získali aj príslušné pozemky.

TERCHOVÁ: Sme na prahu konca roka 2015. Aké posolstvo chceš občanom odkázať do nového roku 2016?

Milan LAURENČÍK: Chcel by som v tomto čase poďakovať všetkým ľuďom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pricinili o to, aby sa nám v Terchovej lepšie žilo. Myslím si, že sme spoločne urobili ďalší krôčik k tomu, aby Terchová bola najlepším a najkrajším miestom pre náš život. Do roku 2016 želám všetkým občanom najmä veľa zdravia, pretože ak to chýba, všetko ostatné prestáva byť dôležité.

Za rozhovor poďakoval Ján MIHO ml.

pf 2016

Veľa pochopenia, tolerancie, lásky a pokoja v kruhu vašich rodín, priateľov, susedov a známych. A aby ani na jedného z vás Ježiško nezabudol!

TERCHOVSKÉ SRDCE

V priebehu dvoch mesiacov vyrástla na Oblaze rozhľadňa aj s náučným chodníkom, ktorý k nej vedie od nového cintorína. Dňa 28. októbra 2015 sa uskutočnilo prestrihnutie pásky a otvorenie rozhľadne.

Na slávnostnom akte sa zúčastnili zástupcovia obce na čele so starostom Milanom Laurenčíkom, starosta partnerskej obce Třanovice Jan Tomiczek, predseda Žilinského samosprávneho kraja Juraj Blanár, autor projektu Alojz Mucha, za dodávateľa Pavol Krištofik, žiaci ZŠ, obyvatelia Terchovej a návštevníci. Z rozhľadne na Oblaze sú krásne výhľady na Terčovú aj okolité doliny, nad ktorými sa vinie veniec hôr Malej Fatry i Kysuckej vrchoviny.

SLOVO STAROSTU

Starosta našej obce Milan Laurenčík na margo tohto zaujímavého projektu uviedol: „Projekt Spoločne k poznaniu a ochrane prírody patrí k menším projektom cezhraničnej spolupráce. Spolu s českým partnerom sme preinvestovali 310 tisíc eur (Terčov 240 tisíc a Třanovice 70 tisíc eur). Projekt je podporený z Európskeho fondu regionálneho rozvoja. Spoluúčasť obce predstavovala 12 tisíc eur.

Celkový projekt charakterizujú dva špecifické ciele:

1/Realizácia protipovodňových opatrení výsadbou novej zelene, rekultivácia lesa, podpora ochrany a poznania prírody oboch regiónov vybudovaním náučných chodníkov s rozhľadáňou v Terchovej a prístreškami v Třanoviciach.

2/Vytváranie a prehĺbenie väzieb medzi obyvateľmi oboch obcí prostredníctvom spoznávania prírody, jej ochrany a využitia daností oboch regiónov.

Tieto ciele sa nám podarilo naplniť. Dôležité je, že v Třanoviciach sme našli spoľahlivého partnera aj pre projekty v budúcnosti. Výsledky projektu majú pre Terčovú veľký význam aj z hľadiska rozvoja turizmu.“

V súvislosti s vyššie uvedeným len doplníme, že najmä vzájomná výmenná návšteva žiakov a pedagógov základných škôl zanechala veľa pekných zážitkov. Třanovickí školáci si vypočuli v Terchovej hudobné a spevácke umenie svojich vrstovníkov, zmerali si sily vo futbalovom zápase a spoznali aj terčovské doliny, ktorými ich previezol vláčik. Naši žiaci sa v Třanoviciach taktiež stretli s výborne pripraveným kultúrnym programom; v školskej telocvični si skúsili florbalu vo vzájomnom zápase chlapci oboch škôl a nasledovali ďalšie súťaže. Deň sme zavŕšili prehliadkou náučného chodníka a dvoch zrekonštruovaných a vyčistených rybníkov v peknom kúte Moravskosliezského kraja neďaleko Českého Tešína.

SLOVO AUTORA

Vráťme sa však ešte na Oblaz k samotnému otvoreniu rozhľadne, počas ktorého autor diela Alojz Mucha priblížil priebeh svojich myšlienkových prúdov, súvisiacich s tvorivým procesom nad zadaným projektom. Keďže autora poznáme ako všestranne nadaného umelca, ktorý citlivo vníma súvislosti konkrétneho priestoru a času, neprekvapilo, že sa zadanej témy zhostil originálnym spôsobom. Stojí za to si pripomenúť Lojzove slová pri otvorení: „Dielo s poetickým názvom Terčovské srdce sa podarilo a som rád, že som mohol byť jedným z jeho tvorcov. To, že tam chceme mať vyhliadkovú vežu, nebol môj nápad, ale výzva od starostu Milana Laurenčíka,

Foto - František MUCHA

aby som na túto tému niečo vymyslel. Vzápätí dodal, že máme na to málo času, čo bolo pre mňa štartom emócií. Asi hodinu po tomto stretnutí som začal konať. Išiel som na protihľý kopec Rovne, odkiaľ je najlepší výhľad na Oblaz. Nafotil som pár fotografií a hľadal nejakú inšpiráciu. Riadim sa zásadou, že myšlienka alebo nápad netrvá dlho a vždy ho najstím čím skôr, potom je to už len trápenie. Vzhľadom k tomu, že sa niekoľko desiatok rokov venujem terchovskej muzike a piesni, tá je vždy pri mne. Práve terčovská pieseň bola zdrojom zrodu hlavnej myšlienky. Keď som ešte v ten večer pozeral na fotografie, zistil som, že

v lesnom poraste, v tesnej blízkosti od vrcholu kopca, sa nachádza do zlata vyfarbené srdce tvorené z červených smrekov. Bolo síce opačne otočené ako sme zvyknutí vnímať tvar srdca, predsa mi ale vtedy išla na um táto pieseň – *To terčovské srdce /na dvoje sa delí/, jedna strana plače, /druhá sa veselí/.*

Myšlienka bola na svete. Možno aj preto spomínaná pieseň, lebo k tomuto miestu

výsostne patrí. Na úpätí kopca Oblaz vzniká nový cintorín, čo dáva predpoklad, že tá jedna strana vždy bude plakať, a tá druhá, ak to zrealizujeme, sa bude veseliť. Ani si to neuvedomujeme, ale toto miesto je doslova nasiaknuté našou terčovskou emóciou. Na tomto kopci pred viac ako sto rokmi boli pochovaní ľudia, ktorí nemali to šťastie spať svoj večný spánok na miestnom cintoríne. Choroba, ktorá bola pohromou pre žijúcich, zariadila, že musia byť pochovaní inde ako ostatní – ďaleko od ľudí. Toto bolo mojou hlavnou inšpiráciou. Druhou emóciou, o ktorej vieme, je nakrúcanie záverečnej scény filmu Jánošík z 30. rokov minulého storočia. Práve na vrchu toho kopca bola postavená kulisa šibenice. Aj tá bola mojou inšpiráciou. V období nezmyselnej druhej svetovej vojny boli na tomto mieste vykopané bojové zákopy. Bolo tu zriadené guľometné hniezdo nemeckej armády. Tieto zákopy sú ešte dnes v profile terénu viditeľné. Hovorí sa, že na úpätí kopca Oblaz skončila existencia terchovskej dychovky; že práve tu bol posledný koncert hudobných nástrojov tejto dychovej hudby. Nie v rukách Terchovcov, ale osloboditeľov, ktorí sa ich zmocnili a chceli takto osláviť víťazstvo. Nečakaná paľba guľometov ukončila tento pomyselný posledný koncert hudobných nástrojov terchovskej dychovky. Aj toto mi bolo inšpiráciou. V neposlednom rade konštatujem, že i naša súčasná spoločná aktivita na tomto mieste je silná emócia. Na úpätí kopca Oblaz bude nový cintorín, miesto večného odpočinku. Na prístupovej ceste k vrcholu kopca sme vybudovali náučný chodník, kde návštevník získa určitý impulz na zamyslenie sa ako pristupovať k ochrane nášho pokladu – životného prostredia. Práve na mieste, kde kedysi stála filmová šibenica, stojí dnes turistická rozhľadňa, z ktorej máme možnosť skutočne zhodnotiť tú krásu, ktorou je Terčov obklopená. To miesto, o ktorom sa myslelo pred sto rokmi, že je dostatočne ďaleko od žijúcich, sa dnes stalo najdôležitejším bodom. Bodom, ktorý obklopuje päťdesiat novovysadených červených smrekov po obvode v tvare srdca. Som presvedčený, že o pár rokov budeme svedkami toho, ako príroda vždy v čase jesene zafarbí toto srdce do zlatej farby. Aj to bude jasný výsledok našej spoločnej práce, o ktorý sa už ale postará len príroda. Nakoniec sa chceme poďakovať všetkým, ktorí akokoľvek pomohli pri realizácii tejto myšlienky. Ďakujem!“

Jedna pekná vec sa podarila. Oblaz a jeho okolie však ponúkajú ďalšie možnosti, ktoré pri troche fantázie môžu z tohto miesta vytvoriť jedinečnú lokalitu pre oddych a načasť duchovných aj fyzických síl Terchovcov i návštevníkov nášho kraja.

Marián ZAJAC

PAMÄTNÁ TABUĽA

ADAMA FRANTIŠKA KOLLÁRA VO VIEDNI

V utorok 24. novembra 2015 bola na budove Slovenského inštitútu vo Viedni slávnostne odhalená pamätná tabuľa terchovskeho rodáka Adama Františka Kollára. Autorom diela, zrealizovaného vďaka finančnej podpore Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, je Igor Mosný.

Myšlienke trvalo umiestniť pamätnú tabuľu na spomenuté miesto predchádzala prezentácia výstavy o A. F. Kollárovi v priestoroch Slovenského inštitútu vo Viedni a v Eisenstadte roku 2014. Autorom výstavy, ktorú pripravila Slovenská národná knižnica v Martine, je Peter Cabadaj, pod jej architektonickú a dizajnersku stránku sa podpísal Ján Novosedliak. Pripomeňme, že „Slovenský Sokrates“ Adam František Kollár (1718 – 1783) patrí medzi najvýraznejšie osobnosti 18. storočia. V rokoch 1772 – 1777 pôsobil ako riaditeľ cisársko-kráľovskej Dvorskej knižnice vo Viedni, bol poradcom Márie Terézie, členom vedeckých komisií a dvorským radcom pre reformu školstva. Ako historik, polyglot a archívár vydal a preložil niekoľko významných historických diel. V roku 1778 sa zaslúžil o vznik Akadémie orientálnych jazykov vo Viedni.

Na slávnostnom akte odhalenia pamätnej tabule A. F. Kollára vo Viedni nechýbala ani delegácia z Terchovej, ktorú tvorili starosta obce Milan Laurenčík, Rudolf Patrnciak a František Mucha.

-red-

Zľava: Rudolf Patrnciak, Mgr. Ján Schultz, Ing. Milan Laurenčík, František Mucha.

UPOZORŇUJME NA SEBA DUCHOVNÝM ODKAZOM NAŠEJ TRADÍCIE

Terchová je v našich končinách nezvyčajným „úkazom“. Už preto, že ako dedina dlhodobo ponúka podnety typické pre kultúrne metropoly. Centrom duchovného a umeleckého diania je pritom už roky chrám... O známych Cyrilometodských dňoch (CMD) sme sa zhovárali s ich spoluzakladateľom Petrom Cabadajom.

aj európskej identity.

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA:
Naplnili sa odstupom rokov pôvodné ambície?

PETER CABADAJ:

Nadväzujúc na predošlé slová treba konštatovať, že prišli roky, keď sa ani CMD nevyhli problémom – najmä finančným – a stagnácii. Nič to však nemení na skutočnosti a úprimných pocitoch hrdosti, že vďaka neúnavnému obetavému úsiliu

duchovnej a programovej dimenzie podujatia. A nad tým všetkým tróni presvedčenie, že práve spolupatróni Európy, svätí Cyrila a Metod, sú jasným dôkazom a potvrdením skutočnosti, že na pomyselné stavbe monumentálnej európskej duchovnosti je nezanedbateľná časť muriva aj naša – slovenská!

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA:
Osobitné miesto v tejto „cyrilo-metodiáde“ majú aj jubilujúce noviny Terchová...

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA: Od prvých CMD uplynulo štvrtstoročie. S akými ambíciami ste do nich išli?

PETER CABADAJ: V prvých mesiacoch pamätného roka 1990 sme sa ako veľkí idealisti aj v Terchovej naplno oddávali eufórii z nadobudnutej politickej a náboženskej slobody. Úžasnú erupciu uvoľnenej energie, tvorivosti a nápadov sme sa snažili pretaviť i do všestranného priblíženia a najmä aktualizovania nadčasového odkazu byzantskej misie svätých Cyrila a Metoda – patrónov nášho kostola. Určite nepreženiem, keď uvediem, že už prvý ročník Cyrilometodských dní priniesol do Terchovej niečo výnimočné a jedinečné. Ako vôbec prví sme ponúkli Slovensku i vtedajšej federácii podujatie, ktoré sa otvorene, sebavedomo, kultivovane a atraktívne zároveň prihlásilo k duchovným hodnotám európskeho kultúrneho dedičstva. Možno si to vtedy zainteresovaní ani neuvedomovali, ale ďalší vývoj potvrdil, že naša iniciatíva významne prispela nielen k prehĺbeniu viery, národného povedomia a vlastenectva, ale

a šľachetnosti zanietenej jednotlivcov Terchová odolala náporu všakových pseudotrendov i odstredivých tendencií (povedané až priveľmi jemne) a dokázala si prirodzene udržať svoj vlastný vysoký cyrilo-metodský kredit. Istotne nie je náhoda, že opäť ako jediná na Slovensku!

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA: Slovensko sa hrdí cyrilo-metodskou tradíciou. Čím je v spôsobe jej uchopenia špecifická Terchová? Isto sú hlavnou devízou ľudia...

PETER CABADAJ: Štvrtstoročnica CMD ponúka vzácnu príležitosť nielen na spomínanie, rekapituláciu, ale i hľadanie ciest, ako ďalej. Samozrejme, vždy boli hlavnou devízou nášho podujatia vzácní ľudia. Žiaľ, za tie roky už viacerí z nich odišli do večnosti a často na nich myslím. Na druhej strane je už k dispozícii nová generácia, ktorá prichádza s vlastným programovým videním rozvíjania cyrilo-metodskej tradície. A práve v tom vidím jedinečné špecifikum Terchovej: generačná kontinuita prispievajúca k prehĺbovaniu

PETER CABADAJ:

Obecné noviny Terchová sú o niekoľko mesiacov staršie ako CMD. Azda už nie je potrebné donekonečna omieľať, že v čase svojho vzniku (28. 3. 1990) išlo o vôbec prvé dedinské periodikum, ktoré uzrelo svetlo sveta po spoločenskej zmene na území vtedajšieho Česko-Slovenska. Čo však treba pripomínať a zdôrazňovať je, že ich založenie našťartovalo proces, ktorým sa kultúrno-spoločenský život v Terchovej prehupol do kvalitatívne odlišnej koncepcnej a organizačnej podoby. Prakticky všetky relevantné iniciatívy mali bezprostrednú súvislosť s novinami, okolo ktorých sa postupne zoskupili nadšenci rôznych vekových garnitúr, avšak so spoločným zámerom urobiť maximum pre to, aby sa v obci vytvorili podmienky na dôstojné prežitie plnohodnotného života a inšpiratívne ľudské napredovanie.

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA: Ako sa darí integrovať náboženstvo, folklór a miestnu kultúru?

PETER CABADAJ: Aj v tomto ohľade je obec pod Rozsutcami výnimočná. Páter Václav Mucha, misionár - verbista a rodák z Terchovej, sa pred časom vyjadril, že viera ľudí, folklór a ľudová tradícia tu zaznievajú v čistej harmónii. Na uvedených slovách netreba nič meniť ani po rokoch. Azda len dovetok – bez obsahového napĺňania integrácie, na ktorú sa pýtate, by prvok Terchovská muzika nikdy nebol zapísaný do Reprezentatívneho zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva UNESCO.

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA: Leto je časom hudobných festivalov. Aké miesto má folklór v súčasnej slovenskej kultúre?

PETER CABADAJ: Folklór a ľudová tradícia majú svoje nezastupiteľné miesto aj v súčasnej kultúre. Slovensko mnohí považujú za krajinu, ktorá si ctí vlastné korene, symboly a hlási sa k odkazu minulých vekov. Optimizmom ma naplnia poznanie, že sa nebojíme a najmä nehanbíme ponúknuť Európe (svetu) svoju tradíciu. Práve dnes

je možno viac ako kedykoľvek predtým dôležité byť v tom najlepšom slova zmysle samým sebou. Upozorňujeme teda na seba duchovným odkazom našej tradície, zmysluplným obsahom vlastného bytia a vysokou kvalitou ponúkaných výstupov. Len tak sa môžeme časom stať medzinárodne rešpektovaným a najmä známejším spoločenstvom v rodine európskych štátov.

Beáta JAROŠOVÁ

(Naša Žilinská diecéza, roč. 4, 2015, č. 8, s. 4 – 7)

Fotoarchív MKS Terchová

Pred 150 rokmi sa narodil Juraj Czeisel

VÝROČIE, KTORÉ NEZAPADLO PRACHOM

Na jar 2015 uplynulo 150 rokov od narodenia čestného kanonika, kňaza, osvetového pracovníka, publicistu a prekladateľa Juraja Czeisela (19. 4. 1865 Kláštor pod Znievom – 5. 12. 1937 Terchová). Ako kňaz prežil v našej obci vyše 26 rokov.

Po absolvovaní teologického štúdia (1887) krátky čas „kaplánčil“ v Horných Vesteniciach. Neskôr vyučoval náboženstvo na Vyššej dievčenskej škole v Trenčíne, od roku 1900 bol jej riaditeľom. V období rokov 1902 – 1911 pôsobil ako farár v Trenčíne, Moravskom Lieskovom a Považskej Bystrici. Od roku 1911 až do smrti bol Juraj Czeisel duchovným správcom Farnosti a Kostola sv. Martina v Terchovej.

Patril do kategórie agilných kňazov, ktorí šíрили osvetu medzi farníkmi v najširšom zmysle tohto slova. Neúnavne bojoval proti alkoholizmu, zakladal spolky miernosti, pravidelne publikoval. Články protialkoholického zamerania uverejňoval v slovenskej i maďarskej periodickej tlači. V maďarskej vydal samostatné spisy Otvorený list autorom Obzoru Nitrianskej župy (1906) a Pravda o liehových nápojoch (1907). Do

rodnej slovenčiny preložil z maďarského jazyka niekoľko náboženských diel (Malá obrázková biblia alebo dejiny spasenia, Budapešť 1898; Ľudový životopis ctihodného Jána Boska, Trnava 1925 a iné). Pravdepodobne ako vôbec prvý napísal odborný text o významnom rodákovi z Terchovej Adamovi Františkovi Kollárovi. Išlo o fundovanú štúdiu v maďarsčine, ktorá vyšla roku 1905 v Budapešti.

Juraj Czeisel prežil ako kňaz v Terchovej neľahké roky. Najtvrdšou skúškou bolo nesporné obdobie prvej svetovej vojny. Práve jeho zásluhou sa počas nej, okrem iného, podarilo zachrániť v Kostolesv. Martina historický zvon menom „Juraj“.

Dlhodobou osvetovou, publikačnou a organizačnou činnosťou sa Juraj Czeisel zaradil medzi popredné slovenské osobnosti prvých troch decínií minulého storočia.

ZNÁMY HOROLEZEC MICHAL SABOVČÍK V TERCHOVEJ

*V živote je dôležité
robiť to, v čo veríte,
a veriť v to, čo robíte.
Všetko ostatné je len
strata času a energie.*

Špičkový slovenský horolezec Michal Sabovčík prijal pozvanie do Terchovej a prišiel k nám prezentovať fotografie a videá zo svojich výstupov na najvyššie vrcholy sveta.

Michal má za sebou množstvo výstupov a prvovýstupov v Tatrách či Alpách, liezol aj v Pamíri a na ruskej Sibíri. Na konte má alpskú „trilógiu“ najväčších severných stien – prvovýstup na Great Trango. Absolvoval tiež hrebeň Tatier a ako prvý Slovák vôbec stál spolu s kamarátmi na vrchole patagónskych končiarov Poincenot a Cerro Torre. Za tieto výstupy získal niekoľko prestížnych ocenení.

Horolezec nám ochotne porozprával o motivácii a vášni pre lezenie, priateľstve na horách, cestovaní a dobrodružstve.

Andrej SYNÁK

Michal Sabovčík na vrchole Peak Zhvioletny (2 265 m) v sibírskom Národnom parku Ergaki po prvovýstupe v roku 2010.
Fotoarchív **Michala Sabovčíka**.

Foto - Andrej SYNÁK

HORSKÍ ZÁCHRANÁRI UKÁZALI, ŽE SÚ ESÁ

V Malej Fatre sa už od roku 1954 môžeme cítiť bezpečne, a to vďaka horským záchranárom, ktorí už viac ako 60 rokov držia nad turistami ochrannú ruku. Prvú októbrovú sobotu, na Deň Horskej záchrannej služby, ukázali ľuďom niečo zo svojej činnosti.

najmä po organizačnej a logistickej stránke, ale v spolupráci s letkou ministerstva vnútra bol výsledný efekt perfektný," zhodnotil vydarený deň náčelník HZS Malá Fatra Juraj Ondruš.

ZÁCHRANA HOROLEZCA I KYNOLÓGIA

Pred očami verejnosti zachraňovali horskí záchranári zraneného horolezca, ktorý uviazol na strmých stenách v Tiesňavách. Do bezpečia ho dostali pomocou lanovej

z výšky 7 metrov spadol 13-ročný český chlapec a utrpel závažné, život ohrožujúce poranenia. Vďaka rýchlej a účinnej spolupráci posádky vrtuľníka ATE v Žiline s našimi chlapcami dnes chlapec po operácii v nemocnici žije," rozpráva Juraj Ondruš.

V DOBROM AJ V ZLOM

V Malej Fatre pôsobia profesionálni horskí záchranári už od roku 1954. V súčasnosti ich je štrnásť + 26 dobrovoľných záchranárov.

Ukážka práce horského záchranára.

„Sme skvelý tím, kde sa môže každý na každého spoľahnúť v dobrom aj v zlom. Ja by som nikoho z mojich chlapcov nevymenil. Za každého by som dal ruku do ohňa a dúfam, že je to aj naopak. V duchu hesla: Môj kolega – môj brat,“ hovorí náčelník.

Ročne majú v Malej Fatre desiatky zásahov. Najrizikovejšia je oblasť okolo Veľkého Rozsutca, kde v minulosti prišlo už k niekoľkým smrteľným úrazom po zásahu bleskom. „Najnáročnejšie sú zásahy, keď nevieme pomôcť. Úplne najhoršia bola pre mňa a mojich kolegov Janka a Joža neúspešná, možno aj hodinová resuscitácia 7-ročného dievčatka z Poľska, ktoré na Rozsutci spolu s otcom zasiahol blesk. Smrť detí sa vždy nesie veľmi, veľmi ťažko,“ spomína Juraj Ondruš.

Práve v súvislosti s tragickými nehodami sa vždy okolo Dušičiek koná na Symbolickom cintoríne vo Vrátnej Pietna spomienka na obete hôr. V tomto roku sa uskutočnila v nedeľu 25. októbra o 13.00 h. Bohužiaľ, tento rok pribudli na cintoríne ďalšie tri tabuľky s menami ľudí, ktorí sa z hôr Malej Fatry nevrátili...

Michaela STEHLÍKOVÁ
Fotoarchív HZS Malá Fatra

Svätá omša za obete horských nešťastí na Symbolickom cintoríne vo Vrátnej.

Deň Horskej záchrannej služby sa organizuje každoročne, vždy v inej oblasti. Tento rok sa po siedmich rokoch, keďže na Slovensku máme 7 oblastných stredísk Horskej záchrannej služby (HZS), konal opäť vo Vrátnej. Časť zo svojej činnosti previedli malofatranskí záchranári v sobotu 3. októbra v Tiesňavách a na Lúkach. „Vybrali sme z našej práce to najatraktívnejšie pre oko diváka. Počasie sa nám vydarilo, prišlo okolo tisíc ľudí, čo nás veľmi teší. Samotné ukážky neboli až také náročné ako ich príprava,

techniky a nasledoval jeho prevoz kvrtuľníku. V rámci ukážok predviedli aj premostenie priepasti pomocou improvizovanej lanovky. Návštevníci mohli tiež sledovať prácu kynológov a vyhľadávanie stratených turistov v horách pomocou psov. Okrem improvizovaných sa v tento deň nevyhli ani reálnym zásahom.

„Mali sme súbežne dve akcie. V prvej si podvrtol na Medziholí členok 28-ročný turista zo Slovenska. Oveľa náročnejšia však bola záchranná akcia Starý hrad – Strečno, kde

„SOM TOTÁLNE ZAMILOVANÝ DO MLÁDEŽE“

Pred pár mesiacmi sa terchovský rodák páter Václav Mucha, SVD, dožil 50 rokov. Poznáme sa viac než dve decéniá, spoznal som jeho misijnú prácu priamo na miestach, kde pôsobil; či už išlo o Sankt Augustin, Sankt Wendel, Paríž a aktuálne Steyle. Všetky spomenuté miesta som mal česť osobne navštíviť a pár dní tam aj pobudnúť. Hovorí sa, že je lepšie raz vidieť ako stokrát počuť, a naozaj je to pravda. Videl som, ako úžasne dokáže pracovať s mládežou – to som však spoznal už v Terchovej. Obdivoval som jeho duchovnú prácu v Nemecku, vo Francúzsku a teraz aj v Holandsku. To, čo ma ale najviac prekvapilo, je skutočnosť, že hovorí perfektne nemecky a francúzsky. Hoci sa stretávame raz za rok, sme v stálom kontakte. Preto vznikol aj tento rozhovor.

TERCHOVÁ: Vaško, trochu budeme bilancovať. Ako si spomínaš na obdobie, keď si sa rozhodol, že budeš kňazom?

Václav MUCHA: Určite by som nebol kňazom, keby som nebol Terchovcom. Tieto dve skutočnosti sú neodlučiteľne spojené v mojom živote a v mojom

povolání. Terchovská katolícka farnosť a jej duchovní predstavitelia, terchovská nábožnosť, ako aj terchovská kultúra so svojimi bohatými tradíciami položili základ a navigovali ma k tomu, čím som dnes: kňazom-misionárom.

TERCHOVÁ: Aké boli študentské roky v seminári v Bratislave?

Václav MUCHA: Keď sa teraz pokúšam rozpamätať na obdobie, ktoré som prežil v kňazskom seminári v Bratislave, musím povedať, že to bolo neuveriteľný

čas, ktorý ani neviem správne pomenovať. Prijatý som bol až na druhý raz. Po prvých „prijímačkách“ ma vtedajší predstavitelia seminára poslali domov s tým, aby som sa venoval terchovskej hudbe, nie kňazstvu... Pri druhých skúškach mi položili otázku, koľko mal Jánošík zbojníkov. Keď som zo žartu odpovedal, že ich bolo dvanásť ako apoštolov, skúšky som zložil a prijali ma do seminára; ja „truhlík“ som sa ale všetko učil nasпамäť, a pritom sa ma pýtali na niečo úplne iné... Potom si veľmi intenzívne spomínam na to, ako sme sa v seminári delili na dve skupiny. Jedna bola liberálna, druhá zas konzervatívna. Ja som patril do skupiny „terchovských liberálov“, aj keď som bol v hĺbke srdca viac-menej konzervatívny. Štúdium teológie ma však viac priviedlo k liberálnemu pohľadu na vieru. Každopádne spájam ten čas v seminári s pocitom radosti, že som mohol študovať to, po čom som veľmi túžil. No a najintenzívnejšie bolo pre mňa obdobie revolúcie. Prežiť pád komunistickej diktatúry priamo v centre diania, to je pre mňa dodnes nezabudnuteľným zážitkom.

TERCHOVÁ: Ako si spomínaš na noviciát SVD vo Vidinej?

Václav MUCHA: Hneď po revolúcii som opustil kňazský seminár v Bratislave a vstúpil som do noviciátu misionárov Spoločnosti Božieho Slova. Páter Šabo ma zaviezol autom do Vidinej. Keď sme vstúpili do domu, nikto tam nebol, iba jedna pani, ktorá práve upratovala. Páter Šabo sa jej spýtal, kde sú pripravené izby pre mladých misionárov. Pani sa obzrela okolo seba a povedala: „Táto izba má štyri kúty, vyberte si, ktorý chcete...“ Začiatok bol veľmi jednoduchý. Bolo nás dvanásť novicov. Každý si našiel svoj kút, kde mohol skloniť hlavu, keď sa deň

chýlil ku koncu. A takto to trvalo niekoľko týždňov, kým sme si pripravili svoje izby. Od samého začiatku boli Vidinčania veľmi zvedaví, kto sa to tam do toho domu nastahoval. Najmä deti a mládež nás hneď „vyskúmali“. Ja som sa od samého začiatku s nimi venoval hudbe a spevu. Tak vznikla veľmi pekná atmosféra vo vidinskej farnosti. Jednoznačne, noviciát bol jedným z najkrajších období môjho verbistického a rehoľného života.

TERCHOVÁ: Čo rozhodlo, že si odišiel študovať do Nemecka – do mestečka Sankt Augustin?

Václav MUCHA: Po noviciáte nasledovalo štúdium teológie. Spoločnosť Božieho Slova na Slovensku nás rozdelila tak, že ja a ešte jeden spolubrat sme boli určení na štúdiá v Nemecku, zvyšok bol poslaný do Poľska. Ja presne neviem, kto o tom rozhodol, myslím si ale, že to bol opäť páter Šabo, ktorý mi sprostredkoval možnosť študovať teológiu v Nemecku. Za to som mu, samozrejme,

veľmi vďačný, lebo to, čo som prežil na štúdiách vo Svätom Augustíne, mi neuvieriteľne otvorilo oči pre iný pohľad na vieru a teológiu. Zistil som, že viera v západnom svete sa praktizuje úplne ináč, ako u nás vo východnej časti Európy. Naučil som sa predovšetkým neporovnávať, čo je lepšie, ale rešpektovať to, z čoho ľudia duchovne žijú.

TERCHOVÁ: Ako si spomínaš na obdobie v Sankt Wendel?

Václav MUCHA: Sankt Wendel je moja prvá láska, ak to tak smiem pomenovať. Gymnázium svätého Arnolda Jansena bolo mojim prvým misijným určením. Poslala ma tam Spoločnosť Božieho Slova v Nemecku, aby som pracoval ako duchovný správca školy a učiteľ náboženstva. Dostal som neskutočnú a nezabudnuteľnú šancu sprevádzať deti a mládež ako veriaci človek, misionár, kňaz či priateľ v čase ich intenzívneho ľudského vývoja. Bolo a je neuvieriteľne pekné sprevádzať deti

duchovným slovom viery na ceste k dospelosti, a potom po rokoch prežiť momenty, keď som mohol byť svedkom toho, čo sa odohrávalo v ich živote, kde sa momentálne nachádzajú, ako žijú. Nikedy sa ma ľudia pýtajú, kde sa cítim doma – v Terchovej alebo tam, kde pôsobím. Samozrejme, Terchová zostane mojim rodným krajom, avšak domov je tam, kde sú ľudia, ktorým darujem čas, s ktorými sa delím o svoju vieru a s ktorými tiež musím znášať kríže. Presne tak vzniká domov, a to sa mi stalo vo Svätom Vendelíne.

TERCHOVÁ: Čím ťa očaril Paríž, kde si prežil tri roky?

Václav MUCHA: Už ako chlapec som túžil hovoriť nemecky a francúzsky. Keď sa mi naskytla príležitosť študovať francúzštinu, nepremýšľal som ani minútu. Po troch mesiacoch intenzívneho kurzu som začal slúžiť sväte omše v jednej farnosti, ktorá sa nachádza na severovýchode Paríža. Ide o časť mesta, kde žije veľa vysťahovalcov z bývalých francúzskych kolónií. Mal som tam často omše, pričom som bol jediným belochom; ostatní farníci pochádzali z Afriky. Ale to najkrajšie bola práca s deťmi a mládežou. Keďže cirkev vo Francúzsku je totálne odlúčená od štátu, celý duchovný a pastoračný život sa odohrával vo farskom dome. V Nemecku som spoznal organizovanú cirkev, vo Francúzsku zas autentickú cirkev. Vo Francúzsku prichádza do kostola a do cirkvi skutočne len ten, kto je o svojej viere presvedčený. A to ma skutočne očarilo!

TERCHOVÁ: Mládež je tá skupina, ktorej si sa v doterajšej pastoračnej činnosti venoval najviac. Čím ťa mladí ľudia obohatili?

Václav MUCHA: Keď zhrniem čas, tak je to približne 35 rokov, čo sa venujem mládeži. Byť s mladými ľuďmi, hrať a spievať s nimi počas svätých omší alebo pri opekačke, ísť na vandrovku či na pútnické miesta, to všetko ma sústavne fascinovalo. Vždy som mal taký neobyčajný pocit šťastia, naučiť mladých nejakú duchovnú pieseň, povedať im pár slov, ktoré ich povzbudili vo viere, zatancovať si na diskotéke či zaspievať terchovské piesne... Veril som, že sa to páči Bohu. A toto mi zostalo až doteraz! Tým, čím som dnes, za to vďačím z veľkej časti mladým ľuďom, lebo tak, ako som ja chcel byť príkladom pre nich, boli oni príkladom a zrkadlom viery pre mňa. Môžem povedať, že som totálne zamilovaný do mládeže. Ináč by som nemohol robiť to, čo robím – a to už dlhé roky.

TERCHOVÁ: Počas nášho nedávneho rozhovoru si spomínal, že sa chceš venovať médiám. Prečo?

Václav MUCHA: Keď som sa v mladých rokoch rozhodol, čím by som sa mohol stať, mal som tri želania: byť čašníkom, šoférom-kamionistom a kameramanom. Stal som sa misionárom a tým sa mi splnili všetky želania. Ako kňaz som duchovným čašníkom pri Božom stole. Z tohto dôvodu musím veľa cestovať, tak som aj šoférom. A stať sa kameramanom, to môže byť reálne v blízkej budúcnosti, ak sa neudeje niečo iné. Naša rehoľná spoločnosť v Nemecku má filmové štúdio, ktoré sa nazýva Steyl-medien. V tomto štúdiu produkujeme filmy pre kresťanskú televíziu. Predstavujeme v nich najmä prácu našich misionárov verbistov z celého sveta. Ohlasovať vieru prostredníctvom médií bolo mojim snom. Dúfam, že ho budem môcť zrealizovať v prospech služby ľuďom z celého sveta a našej rehoľnej spoločnosti.

Za rozhovor poďakoval Ján MIHO ml.

Fotoarchív Vaška MUCHU

DOSTANE SA KONSKÝ VOZOVÝ SPRIEVOD DO UNESCO?

Do zoznamu svetového kultúrneho dedičstva UNESCO môžu zapísať len prvky a diela mimoriadneho významu. Aj Slovensko má v tomto „súpise“ svoje zastúpenie. Za svetovo unikátne sa napríklad považujú jaskyne Slovenského krasu, karpatské bukové pralesy, Banská Štiavnica, Vlkolínec, od roku 2005 i fujara a v decembri 2013 sa do zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva dostala aj terchovská muzika. Ak sa „zadará“, možno sa medzi ne čoskoro dostane i ďalší jedinečný fenomén z Terchovej – konský vozový sprievod. Práve tejto téme sa venuje náš nasledujúci rozhovor so šéfdramaturgom Jánošíkových dní Petrom Cabadajom.

nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva UNESCO, veľmi dobre vieme, čo nás čaká a neminie. Bude treba v dohľadnom čase urobiť dôkladný heuristický výskum v slovenských archívoch a knižniciach, zhromaždiť dokumentárny textový a obrazový materiál a získať podporné stanoviská relevantných odborných organizácií. Keď to všetko dáme dohromady, príde na rad spracovanie projektu, na základe ktorého sa Obec Terchová pokúsi zabojsť o zápis konského vozového sprievodu do zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva Slovenskej republiky. Až vtedy, keď to vyjde, môžeme reálne uvažovať o projekte s ambíciou zápisu do UNESCO. Z uvedeného je teda zrejme, že pôjde o beh na dlhú trať.

Žilinský večerník: Kam až siaha história vozového sprievodu a ako sa časom vyvíjala jeho podoba?

Peter CABADAJ: Konský vozový sprievod

Konkrétne išlo o tunajšie svadby, ktoré sa vyznačovali tým, že svadobných hostí vozili gazdovia so svojimi koňmi na drevených rebriniakoch, vyzdobených rôznymi pestrofarebnými stužkami a ozdobami. Pri týchto svadobných sprievodoch vždy musela asistovať terchovská muzika, ktorá je už v UNESCO zapísaná. Výnimočným fenoménom, splňajúcim náročné kritériá zápisu do UNESCO, je však podľa nášho názoru aj konský vozový sprievod. Z pohľadu historickej kontinuity, celkového prevedenia, striktného rešpektovania tradície a najmä medzigeneračnej výmeny a prirodzeného etablovania sa v konkrétnom prostredí niečo podobné na Slovensku nejestvuje. Parádne vyzdobené tátoše a vozy, ich majitelia – hrdí krojovaní furmani – a hrajúci muzikanti vo vozoch, to je unikátny jav, ktorý preslávil Terchovú a Jánošíkov kraj doma i vo svete.

Žilinský večerník: Čo pre Vás osobne znamená konský vozový sprievod a aké máte naň spomienky?

Žilinský večerník: V tomto období vraj vyvíjate snahy o zapísanie terchovského konského vozového sprievodu do zoznamu UNESCO. Čo všetko si to vyžaduje a prečo by podľa Vás mal byť zapísaný v tomto zozname?

Peter CABADAJ: Keďže máme čerstvú skúsenosť so zápisom prvku Terchovská muzika do Reprezentačného zoznamu

ako programová súčasť Jánošíkových dní vznikol v roku 1968 a odvtedy je mimoriadnou nadgeneračnou atrakciou nielen pre tisíce domácich účastníkov festivalu, ale aj pre zahraničných turistov. Pôvod, respektíve korene vozového sprievodu treba hľadať v starej terchovskej tradícii, ktorá sa kontinuálne rozvíja minimálne od prvej polovice 19. storočia.

Peter CABADAJ: Tento rok sa konský vozový sprievod konal v rámci Jánošíkových dní už po 48-krát; je len o dva roky mladší ako moja maličkosť. Sme teda „vrstovníci“ a máme k sebe priam intímny vzťah. Od útleho detstva som ho vnímal ako jedinečnú súčasť mojej rodnej obce, ako niečo originálne, na čo sme prirodzene hrdí a čo nám nikto nemôže vziať – aj s ohľadom

na Jurka Jánošíka, o ktorom som si v detstve vyhranene myslel, že jeho duch a legenda strážia okrem iného i vozový sprievod... Určite k tomu všetkému prispela aj magická trasa vedúca cez Tiesňavy, ktoré sú pre mnohých Terchovcov najkrajším kúskom zeme na našej planéte. Samozrejme, veľmi som obdivoval furmanov, ich príbuzných a muzikantov, ktorí boli v rebriniakoch a prirodzeným spôsobom vystavovali na všeobecný obdiv vlastný majestáť. Postupom času som si tak začal plnohodnotne uvedomovať, čo za konkrétny obsah sa skrýva za slovami „odkaz otcovizne“ či „kultúrne dedičstvo“. Asi to tak muselo byť, že prešli roky a bolo mi umožnené participovať na tejto kráse so všetkým, čo k nezameniteľnému pôvabu vozového sprievodu patrí.

Žilinský večerník: Konský vozový sprievod je neoddeliteľnou súčasťou Jánošíkových dní. Aká býva jeho trasa, koľko furmanov sa na ňom zúčastnilo tento rok? Aká je odozva zo strany návštevníkov Jánošíkových dní na konský vozový sprievod?

Peter CABADAJ: Vlni sme kvôli prírodnej katastrofe vo Vrátni zmenili dlhoročnú stabilnú trasu sprievodu. Po nadobudnutej skúsenosti sme si povedali, že nešlo o zlý nápad a opätovne sme trasu modifikovali. Ukazuje sa, že vozovému sprievodu pristane, keď koníky zavítajú do rôznych častí Terchovej. Ľudia majú z toho úprimnú radosť a rôznymi kreatívnymi činmi dávajú otvorene najavo, že chcú byť taktiež súčasťou Jánošíkových dní. V tomto roku tvorilo vozový sprievod 12 konských párov a 5 sólo koní. O odozve zo strany nespočetného množstva prítomných divákov sa hovorí a píše veľmi ťažko. To treba zažiť na vlastné oči, uši i na vlastnej koži.

Michaela STEHLÍKOVÁ
(Žilinský večerník, roč. XXV., 2015, č. 33, s. 8)
Fotoarchív MKS Terchová

TERCHOVÁ

*Ty, rodná Terchová, si pekná dedina,
pekná je okolo aj celá dolina.*

*Známa si dedina, hory aj doliny,
že Jánošík držal vždy len s chudobnými.*

*Malú Fatru ľudia už dávno poznajú,
či v zime, či v lete, radi sa vracajú.*

*Radi sa tiež vrátia na „Dni Jánošíka“,
láka ich pekný spev, aj dobrá muzika.*

*Veď v nejednom dome radi si spievajú,
alebo na base, či husličkách hrajú.*

*Terchovskú muziku až v Baku spoznali,
tam ju do UNESCO radi zapísali.*

*Na vrškoch si pozrú Jura Jánošíka,
ako si tam stojí, hľadá do ďaleka.*

*Kopec Oravcove tiež láka turistov,
najmä kalvária i kríž vierozvestov.*

*Tu sa každoročne svätá omša slávi,
vtedy vrchol kopca zbožný ľud zaplaví.*

*V zime na Vianoce znova prichádzajú
a krásne koledy v chráme počúvajú.*

*Neobídu ani betlehem v predseni
a Svätej rodine každý sa pokloní.*

*Aj tvoju minulosť v múzeu poznajú
a Terhovci si zase trochu zaplávajú.*

*Kto ňa chce uvidieť v širokom obraze,
navštívi rozhľadňu hore na Oblaze.*

*Čo plánuje obec, ako si žijeme,
to sa zas v terchovských novinách
dozvieme.*

*Ľud je tu šikovný, robotný, spevavý,
pre svojich i cudzích vždy niečo
pripraví.*

*Raz sa tu gazdovia koníkmi pochvália,
inokedy zas halušky navaria.*

*Aj noví zbojníci ku nám prichádzajú,
nebojíme sa ich, oni nezbijajú.*

*Pošantia, zahrajú, spolu zaspievajú
a dobrú náladu ľuďom rozdáujú.*

*Mládež si každý rok tiež prídá na svoje,
na koncertoch znejú zas rôzne nástroje.*

*Aj nové talenty sa tu objavili,
po rokoch divadlo znova oživil.*

*Ktorí sú šikovní a radi šport majú,
tí sa v lyžovaní, v behu pretekajú.*

*Rýchlo sa rozrastá o ulice, domy,
ľudia krásia dvory, sadia kvety, stromy.*

*Ešte krajšou budeš, no ale až potom,
keď budú všetci dbať, čo je aj za plotom.*

*Požehmaj nás, Pane, nadeľ pokoj,
šťastie, nech naša Terchová rozkvitá
a rastie.*

Anna DIKOŠOVÁ

FS ROZSUTEC OSLAUVUJE POLSTOROČNICU

Folklórny súbor Rozsutec zo Žiliny – pravidelný účastník Jánošíkových dní – sa „dožil“ v skvelej forme a kondícii 50. výročia vlastnej existencie. Pri príležitosti významného jubilea vznikla okrem iného pred niekoľkými týždňami aj zaujímavá knižka. Do precízne zostavenej publikácie prispelo viacero osobností z rôznych sfér kultúrneho a spoločenského života. Peter Cabadaj napísal text, ktorý sme sa rozhodli uverejniť i v našich novinách.

S folklórnym súborom Rozsutec sme prakticky vrstovníci, pretože je odo mňa starší len o niekoľko mesiacov. Nielen z tohto uhla pohľadu mám k nemu špecifický, bližšie neidentifikovateľný hlbší vzťah, v ktorom sú harmonicky primietnuté všakové osobnosti, okolnosti, udalosti, ale i rôzne kontexty, odtiene a chute minulých čias. Už v ranom detstve som bol priam nútený – niekedy aj proti vlastnej vôli – vnímať a počúvať Rozsutec. Môj nebohý otec, muzikant a oduševnený milovník folklóru, mal v tomto súbore mnohých dobrých kamarátov a najmä počas Jánošíkových dní sa zvykli stretnúť u nás doma v Terchovej na Panskej lúke. Bujaro sa vtedy „až do rána bieleho“ hralo, spievalo, popíjalo, zabávalo. Mladí ľudia sa naplno tešili zo života a dávali najavo, že tradíciu si treba nielen čítať, ale ju aj pri každej príležitosti plnohodnotne rozvíjať. Takto som ešte ako malý chlapec spoznal viacerých niekdajších rozsutčiarov, pričom osobitne mi

v pamäti utkveli zakladateľ súboru Miro Vallo a dlhoročný vedúci Ferko Gažo. Medzitým roky utiekli a nadobudnutá skúsenosť ma naučila, že náš život neurčujú udalosti tým, ako sa stali, ale ako si ich pamätáme a čím nás poznačili. Alebo povedané a napísané trochu inak: spomienka sa stala hodnotou a hoci si už presne nepamätáme, čo sa vtedy stalo, pamätáme si atmosféru a tieň, ktorý na nás udalosti vrhali a čo pre nás znamenali. Presne tak som dlhodobo vnímal súbor Rozsutec. Ostal uložený v útrobach mojej pamäti a občas sa vynoril tieň, ktorý mi pripomenul, že nijaká doba nie je až taká márna, aby sa v nej nedalo urobiť niečo pre lepšie časy a potešenie ľudí. Rozsutec dobu minulú prežil so ctou, hoci sa neraz ocitol v pozícii pútnika na pomyselných krížnych cestách, ktorý v labyrinte rôznych protirečení, nedorozumení, zmien a premien hľadal správnu cestu a spolupútnikov. Osvedčenou mapou, kompasom či buzolou však v prípade Rozsutca vždy bola vernosť svojej robote – poctivý, hlboko úprimný vzťah k našej ľudovej kultúre, piesni, spevu a tancu. Toto dostal do vienka pred polstoročím a nespreneveril sa tomu ani v dnešných ultramoderných turbulentných časoch.

Čo teda zavinšovať nášmu jubilantovi do ďalších rokov? Úprimne Rozsutcu želim, aby sa nedal odradiť nikým a ničím a neúnavne pokračoval v ceste za tvorivým napĺňaním svojho nadčasového poslania. Zároveň mu chcem taktne pripomenúť, aby nikdy nezabudol, že na dlhých tratiach sú najdôležitejšie občerstvovacie zastávky. Tam sa isto iste stretne s kamarátmi, kolegami a obdivovateľmi. Jednou takouto osvedčenou „zastávkou“ sú bezpochyby Jánošíkove dni v Terchovej a ja pevne verím, že sa na nich budeme v dobrom zdraví stretávať i naďalej.

Peter CABADAJ

Poznámka: K celému radu gratulantov sa so svojou zdravicou pripája aj redakcia novín Terchová. Vivat FS Rozsutec!

NÁVRAT K JEDNEJ POZORUHODNEJ VÝSTAVE

Otváracím programom 53. ročníka Jánošíkových dní bola vernisáž výstavného projektu Mucha, Muchy, Muchovci, ktorá sa konala vo štvrtok 30. júla 2015. V priestoroch Makovického domu ju pripravilo a zrealizovalo mimoriadne agilné Krajské kultúrne stredisko v Žiline. Na podujatí s priam iskrovou atmosférou sa zúčastnilo množstvo záujemcov z rôznych kútov Slovenska. Z katalógu výstavy sme pre vás vybrali text jej kurátora Petra Cabadaja.

Štúrovci, Hurbanovci, Hodžovci, Stodolovci, Čaplovičovci, Godrovci, Stanovci... Pri pohľade do staršej, ale i modernej histórie zisťujeme, že na Slovensku pôsobilo (a pôsobí dodnes) viacero rodov, ktorých príslušníci významným spôsobom ovplyvnili náš národný kultúrny kontext. Medzi zaujímavé, neprehliadnuteľné súčasné rody patria bezpochyby aj Muchovci z Terchovej. Pochádzajú z neho chýrni folkloristi, muzikanti, speváci, rezbári, výrobcovia hudobných nástrojov, výtvarníci, fotografi, básnici, filmári, speleológovia, kňazi... Všetkých prirodzeným spôsobom spája skutočnosť, že hoci majú odvahu byť vždy iným „tvorivcom“, ostávajú stále tými istými principiálnymi ľuďmi.

Najvýraznejšie sa do širšieho domáceho, ale i medzinárodného povedomia zapísala

Ľudová hudba bratov Muchovcov ako pokračovateľka galérie terchovských muzikantských rodov, ktoré zasvätili svoj vrozený talent zachovaniu, rozvíjaniu a propagácii folklórneho umenia tohto čarokrásneho kúsku zeme severného Slovenska. Roky roľníci sme mali príležitosť spoznávať a obdivovať majstrovstvo bratov Muchovcov, prameniace v originálnych tradíciách ľudovej tvorby svojrázneho kraja národného hrdinu Juraja Jánošíka. Pre ich vnímanie folklóru však bolo charakteristické aj hľadanie nových, často experimentálnych hudobno - vokálnych výrazových prostriedkov. Z bohatého žriedla miestnej tradičnej kultúry vyťahovali a oživilí dávno zabudnuté piesne a zvyky, ktoré následne kreatívne posúvali do modernejších a aktuálnejších polôh. Platí ale, že príťažlivá

harmónia hudby, slova a temperamentu, tak typická pre terchovský folklór, zostala neporušená. Naznačená línia bola v prípade bratov Muchovcov fundamentom prirodzeného vývinu folklórneho umenia. Túto skutočnosť presvedčivo dokumentujú viaceré platne, ktoré sa stretli nielen na Slovensku s veľkým ohlasom i záujmom. Najväčším medzinárodným úspechom bratov Muchovcov bolo bezpochyby víťazstvo na jubilejnom 50. ročníku renomovaného súťažného festivalu v Llangollene (Wales, 1996); v tom istom roku získali aj ocenenie Posol Slovenska.

Hľadanie nových obsahových ciest a interpretačných prejavov, ako i dôsledné skúmanie možností neustále objavovať a konfrontovať seba samého – to vždy popri odvahe bolo a ostáva základnou črtou tvorivých snažení príslušníkov tohto rodu. Výstava s vefavrným názvom Mucha, Muchy, Muchovci... sľubuje v Makovického dome jedinečný multižánrový umelecký zážitok. Svojím charakterom a záberom pôjde o unikátnu prezentáciu artefaktov, ktorá sa už s najväčšou pravdepodobnosťou

Foto - Milan KOSEC

nikdy a nikde viac nezopakuje. Ten, kto si ju príde pozrieť, azda hlbšie pochopí, že pravým zmyslom umenia môže byť aj snaha prirodzene spájať vnímavého človeka s inou časopriestorovou dimenziou,

otvárať mu pomyselné dvere a dostávať ho z horizontálneho pohybu, keďže sa stále za niečím naháňame.

Peter CABADAJ

MAĽOVAŤ SA ČLOVEK UČÍ MAĽOVANÍM

Programovou súčasťou 53. ročníka Jánošíkových dní bola aj vernisáž výstavy terchovských výtvarníkov Štefana Tlacháča a Petra Šveca. Druhý menovaný – mimochodom, zabezpečuje grafickú úpravu a prípravu tlače našich novín – rozšíril v uplynulých mesiacoch početný zástup čerstvých päťdesiatnikov. Nasledujúci text pochádza z katalógu spomínanej letnej výstavy.

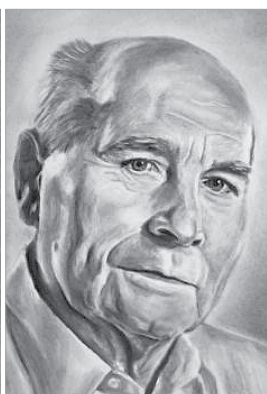
Peter Švec sa maľovaniu začal venovať až v zrelom veku. Hoci neštudoval výtvarné smery (absolvoval Elektrotechnickú fakultu STU v Bratislave – odbor zvuková a obrazová technika), maľovanie ho vždy priťahovalo. Našiel v ňom radosť, voľnosť a slobodu. Vyskúšal si celé spektrum maliarskych techník; najbližší mu je olej, akryl a uhlík. Vo svojej tvorbe rád experimentuje a objavuje nové výrazové prostriedky a techniky. Doposiaľ zrealizoval niekoľko výstav v Bratislave a v rodnej obci, zúčastňuje sa na výtvarných aukciách súčasných umelcov. Momentálne žije a tvorí v Terchovej.

Ako výtvarník sa Peter Švec snaží dlhodobejšie rozvíjať vlastný autorský program formulovania si osobnostného

postoja k svetu, jeho farebným i nefarebným súvislostiam. Estetický účinok v prípade jeho najkvalitnejších diel umocňuje zistenie, že nimi nič povrchne nepomenúva, nevysvetľuje, ale vytvára, vyvoláva, intuitívne odhaľuje a hlbšie prehľbuje silný emocionálny zážitok, spojený s objavovaním neznámeho a tajomného. Pri pohľade a recepcii niektorých Petrových obrazov na vnímavého človeka intenzívnejšie vplýva vyžarovanie lúčov očistného mlčanlivého ticha, navodenie subtilnej melancholickej nálady a zreteľné ponáranie sa do bezbrehých priestorov vlastnej imaginácie. Tieto línie sú na pozadí dobre zvládnutej kompozície a maliarskych riešení konfrontované s poznaním, že netreba za každú cenu opakovať staré čítanie a interpretácie, keď sa všetko okolo nás radikálne zmenilo a mení neustále. Možno práve preto sa výtvarník snaží nemeniť a viac prehľbovať sugestívnu silu svojich diel.

Peter Švec, ktorý sa hlási k myšlienke, že „maľovať sa človek učí maľovaním“, oslávil niekoľko dní po vernisáži päťdesiatku. Do ďalšieho behu životom mu viňšujeme dobrú fyzickú aj psychickú kondíciu, dostatok tvorivých nápadov a čo najviac úspešných výstav doma i vo svete.

Peter CABADAJ

Od konca roku 2005 uverejňujeme na stránkach našich novín stručné profily výrazných postáv Terchovej. Pri ich publikovaní uplatňujeme princíp časového hľadiska – od 17. storočia až dodnes. V poradí päťdesiatou siedmou osobnosťou v rámci tohto dlhodobého seriálu je Alojz Drgoň. Autorovi medailónu pri zabezpečovaní podkladových materiálov výdatne pomohol Marián Zajac.

Alojz DRGOŇ

(22. 7. 1915 Trakovice –
30. 6. 1975 Terchová)
kňaz

Pred niekoľkými mesiacmi uplynula storočná narodenia a 40 rokov od smrti dôstojného pána Alojza Drgoňa, ktorý ako kňaz prežil v našej obci šesťnásť rokov svojho plodného života. Nasledujúce riadky predstavujú vôbec prvý pokus o jeho celostvejší biografický portrét.

Narodil sa v rodine Štefana Drgoňa a Cecílie, rodenej Danihelovej; rodný dom v Trakoviciach dodnes stojí pri hradskej na bývalej Pažiti. Otec dlhodobo pracoval ako železničiar-výhybkár v Leopoldove. Mladý Alojz bol šikovný, vnímavý chlapec a dobrý žiak. Nikoho preto neprekvapilo, keď po vychodení ľudovej školy odišiel študovať na gymnáziu do Nitry. Na „výzvu“ Božieho hlasu sa napokon osudovo rozhodol pre teologické štúdium. Za kňaza bol vysvätený 21. júna 1942 v Nitre, pričom svätú omšu obetoval Najvyššiemu o sedem dní neskôr v rodnej obci Trakovice, blízko Hlohovca. Po vysviacke pôsobil ako kaplán v Starej Bystrici (1942 – 1944), poľný kurát (1944), kaplán v Štiavniku (1945 – 1947) a Rajci (1947 – 1950), správca farnosti vo Fačkove (1950 – 1959). Od 1. januára 1959 bol Alojz Drgoň duchovným správcom Farnosti svätého Martina Terchová. Do povedomia miestnych veriacich sa hlboko zapísal ako obetavý a empatický dušpastier. Počas svojho kňazského pôsobenia vykonal obrovské množstvo rôznorodých práce na zvelaďovaní Božieho stánku a jeho okolia. Na tomto mieste pripomenieme aspoň výstavbu murovaného oplotenia čelného priestranstva farského areálu, kompletnú výmenu škridlovej krytiny kostola za pozinkovaný plech, vymalovanie interiéru chrámu... Spred budovy starej školy nechal premiestniť vzácnu sakrálnu pamiatku – Kaplnku Panny Márie. Najväčšiu pozornosť a úsilie však venoval systematickej duchovnej činnosti, ktorej obetoval aj mnohé svoje dovolenky. Starostlivo dbal napríklad o to, aby vždy na prvú sobotu v mesiaci boli v kostole Loretánske litánie pred vyloženou Svätosťou oltárom.

Osobitne treba spomenúť výrazný podiel Alojza

Drgoňa – mimochodom, veľkého čitateľa mariánskeho kultu – na rozvoji chrámového spevu. V roku 1966 poveril vedením detského kostolného spevokolu rehoľné sestričky Kunikundu a Maristelu. Tieto agilné, obetavé a charizmatické františkanky sa v súčinnosti so správcom farnosti mierou vrchovatou zaslúžili o všestranné duchovné napredovanie terchovej mládeže. Špeciálny dôraz kládli na nacičovanie chrámových piesní, ktoré potom dievčatá a chlapci interpretovali nielen v kostole, ale aj v domovoch sociálnych služieb v okolí a pri rôznych príležitostiach. Žiaľ, v dôsledku nástupu tvrdej normalizácie, ktorá čoskoro nemilosrdne pochovala všetky predošlé výdobytky politického odmäku, museli sestričky v roku 1972 z Terchovej odísť. Niekoľko týždňov po vynútenom odchode rehoľníčok oslovil dôstojný pán farár Alojz Drgoň dievčatá zo stále funkčného spevokolu a ponúkol im možnosť učiť sa hru na organ. Medzi oslovenými boli žiačky Eva Halasová (vtedy Baranová), Margita Kubalová (Muráňová) a Janka Patrňáková (Cingelová). Výučba hry na organ trvala v tunajšom kostole šesť mesiacov a viedla ju Paulína Mariášová zo susednej obce Belá.

Správa o náhlej smrti obľúbeného kňaza zasiahla farníkov ako blesk z jasného neba. Zomrel na srdcový infarkt vo veku nedožitých 60 rokov. Alojza Drgoňa pochoval nitriansky biskup Ján Pásztor za účasti asi 120 kňazov a veľkého počtu veriacich z Terchovej a okolia. Veľmi ťažko sa ľudia lúčili so svojim dušpastierom, ktorého aj napriek prísnejšej povahe mali radi pre jeho dobrotu a ochotu vždy nezištne poradiť i pomôcť. O tom, že mal Terchovcov úprimne rád, najlepšie svedčí skutočnosť, že sa nechal pochovať medzi svojich farníkov na miestnom cintoríne! Nad jeho hrobom postavili veriaci pomník, o ktorý sa prikladne starajú. V nedeľu 5. júla 2009 bola počas Cyrilometodských dní v Terchovej slávnostne odhalená sklenená pamätná tabuľa na stene kostola, venovaná Alojzovi Drgoňovi. Posvätil ju žilinský biskup Mons. Tomáš Galis.

Reminiscencie na Alojza Drgoňa sú dodnes živé. Po rokoch si na neho zaspomínala aj naša rodáčka, sestra Margaréta Štefánia Poživencová z Kongregácie Dcéry sv.

Františka z Assisi. „Chodieval k nám spovedať starého otca. Raz mu môj brat Jožko – asi trojročný – povedal: „Pánko, dali ste starkému z krásnej krabičky, a nám nič. On sa usmial, zobral nádobku na sväté prijímanie, otvoril ju a vysvetľoval nám, že tam bol Ježiško, ktorého dal chorému deduškov. Odvtedy už vždy pán farár doniesol cukrík aj pre nás deti.“ Sestra Margaréta si obzvlášť veľmi dobre pamätá na jedno stretnutie v obecnej knižnici. „Raz ma stretol a nenútene mi povedal, že aj on má na fare knižnicu. Odvtedy som čítala knižky len z fary... Prvá prečítaná kniha sa volala Boli raz tri deti a nadchla ma k obete.“ Kňaz Alojz Drgoň bol podľa sestry Margaréty jedným z chodníčkov k jej rehoľnému povolaniu. „Spolu s ministrami mi bol aj na obliečke.“

Na osobnosť „pánka“ Drgoňa má pekné spomienky i autor tohto článku. Akoby aj nie!

Len niekoľko týždňov pred svojou smrťou nám ešte stihol pripraviť nezabudnuteľnú slávnosť prvého svätého prijímania. Dodnes mi znie v ušiach jeho výrok: „Modlím sa za vás, aby ste to zvládli a aby z vás niečo v živote bolo.“ Zvládli sme to, ale nie dokonale. To však nášho empatického dušpastiera vôbec netrápilo. „Život máte pred sebou a určite prídu aj tvrdšie skúšky vašich schopností a viery.“

Alojz Drgoň, hoci sa to na prvý pohľad možno ani nezdalo, bol mimoriadne sčítaný a rozhladený človek. Moja manželka Janka – odborná pracovníčka Slovenskej národnej knižnice v Martine – pred niekoľkými rokmi skatalogizovala jeho bibliotéku a konštatovala, že najmä publikácie nemeckej proveniencie svedčia o vysokých intelektuálnych nárokoch tohto kňaza. S odstupom času teda môžeme azda oprávnené konštatovať, že patrí medzi popredné osobnosti novodobých dejín Terchovej. Na uvedenom tvrdení nič nemení ani fakt, že mladšie ročníky už meno Alojza Drgoňa neregistrujú.

Peter CABADAJ

Literatúra: Cabadaj, P. – Križo, V.: Terchová.

Obec Terchová 2003, s. 39; Vidlička, Š. – Vidlička,

L.: Bučianska farnosť a farníci. Bučany – Trakovice.

Obec Bučany 2010, s. 163.

VIEM JEDNO HNIEZDO, RÁD HO MÁM...

Foto - František MUCHA

Zhudobneným textom básne Milana Rúfusa Modlitba za Slovensko nás v druhú novembrovú nedeľu privítal Detský spevokol pri ZŠ a MŠ A. F. Kollára v Terchovej pod vedením Zuzany Patrniakovovej. Nás – členov Speváckeho zboru slovenských učiteľov s dirigentom Štefanom Sedlickým, predstaviteľov obce i jej občanov, prítomných v Kostole sv. Cyrila a Metoda na popoludňajšom koncerte.

Spevácky zbor slovenských učiteľov – reprezentačný, národný, celoslovenský, učiteľský, mužský, ktorý na celoslovenskej i európskej úrovni pôsobí 94 rokov – po prvý raz vo svojej bohatej histórii zavítal do Terchovej. Koncert sa uskutočnil na základe pozvania riaditeľa Miestneho kultúrneho strediska v Terchovej Rudolfa Patrniaka a bol zrealizovaný na

Medzinárodny deň starých rodičov. Zúčastnili sa na ňom aj Soňa Řeháková, riaditeľka Krajského kultúrneho strediska v Žiline, páter Pavol Kruták, duchovný správca miestnej farnosti, Milan Laurenčík, starosta obce, a, samozrejme, početné publikum všetkých vekových kategórií.

Po interpretácii skladieb duchovného charakteru (van Pletzen: Magnificat; Bella: To deň; Janczak: Kyrie; Bortňanskij: Tebe pojem; Berezovskij: Svjatij Bože; Borzik: Litánie) zazneli aj skladby svetské (Suchoň: Tam medzi horami; Janáček: Láska opravdivá; Suchoň: Ej dziny dom...) a záverečný Anjel Pána (Angelus Domini) v umeleckom spracovaní Franza Biebla. A potom to vypuklo – frenetický potlesk publika, ďakovačky a prídavky. Na záver koncertu zaznela ľudová pieseň Tancuj,

tancuj, vykrúcaj v umeleckom spracovaní Bohumíra Pokorného. Všetci účastníci koncertu spievali jej refrén! Naše zážitky boli fantastické. Potvrdila sa vysoká kultúrna úroveň obyvateľov Terchovej. Chýr o vyspelosti terchovského publika počas Cyrilometodských dní i podujatí folklórneho zamerania sa nám potvrdil a jeho priazeň sme zažili na vlastnej skúsenosti. Odkaz Chvastekovcov či Muchovcov sa prejavuje aj pri prijímaní hudby vážnejšieho zamerania, o interpretáciu ktorej sa usilujeme doma i v zahraničí – v tom najlepšom zmysle.

Terchovčania, do budúcnosti vám želim všetko dobré a s Božou pomocou hádam ešte niekedy dovidenia. A ďakujeme!

Jozef VAKOŠ

umelecký manažér SZSU a moderátor koncertu

NA VLNÁCH MELÓDIÍ ŠŤASTIA

Dňa 4. októbra 2015 sa v našom kostole uskutočnil koncert, na ktorom účinkoval Spevácky zbor slovenských učiteľov (vznikol v roku 1921). Ako učiteľka na dôchodku som tomu neodolala a prežila som nádherné, zmysluplné popoludnie. Nadchla ma vyspelá spevácka kultúra zboru, čistota intonácie a špičková zladenosť. Očarila ma plnosť zvuku a v nemalej miere i nápadité využitie chrámovej akustiky z troch strán. Zapôsobila na mňa aj hĺbka precítenia interpretovaných skladieb autorov 20. storočia, ako i súčasnej tvorby slovenských a poľských skladateľov.

Zlatým klincom koncertu bola spoločná pieseň SZSU s našim detským speváckym zborom pod vedením Zuzky Patrniakovovej. Za neustáleho záverečného potlesku sa pridávali aj piesne, ktoré sme už spievali všetci...

Odchádzala som s ostatnými milovníkmi dobrej piesne naplnená a unášaná melódiami šťastia.

Eva Štefánková

Foto - František MUCHA

Na koncerte Terchovského detského spevokolu a Speváckeho zboru slovenských učiteľov s dirigentom Štefanom Sedlickým v Kostole svätých Cyrila a Metoda sme mali možnosť vidieť a počuť, čo dokáže

nadšenie a láska k spevu. Ďakujeme za krásny zážitok. Hoci niektorí „chlapci“ zo zboru sú už v zrelom veku, ich hlasy sú stále mladé a výkony stopercentné.

Želáme SZSU, aby im elán a dobré hlasivky

vydržali ešte veľa rokov. Naším mladým spevákom vinšujeme veľa trpezlivosti a vytrvalosti. A nech im láska k spevu vydrží po celý život!

rodina **Dikošovcov a Rybárovcov**

VIANOCE SÚ PRÍBEHOM LÁSKY A POKOJA

Hovoria nám o láske, o tom, ako na seba vzala telo a ako prišla žiť medzi nás. Čaro Vianoc sa odráža v čare srdca a hovorí nám, ako sa my všetci máme podieľať na tejto láske. Láska, ktorú ohlasujú kresťanské Vianoce, je láska trvajúca naveky. Je to láska, ktorá nesklame, dá sa jej dôverovať a je skutočná. Je to láska, ktorá nás uzdravuje, je nám oporou a neustále nás dvíha z prachu. Ak prežívame Vianoce ako sviatky, v príchode Božieho syna Ježiša Krista spoznávame v tomto milostivom čase pravú radosť, pre ktorú boli stvorené naše srdcia. Privítajme Ježiša v našom chráme i v chráme našich duší a vzájomných vzťahov. Vianočné dni majú zvláštnu atmosféru; je to magické obdobie roka, čas emócií i návštev, keď sa spolu stretávajú rodina i priatelia. Sviatočné dni si žiadajú výnimočné jedlá, koláče, ktoré skvele vyzerajú a fantasticky chutia. Vyskúšajte niektorý recept z mojej ponuky. Určite sa dočkáte dokonalejšie chuťovej radosti.

Želám všetkým čitateľom pokojné a milostiplné vianočné sviatky, radosť z narodenia Božieho syna Ježiša Krista. Nový rok 2016 nech vás obdarí dobrým zdravím, šťastím, láskou a úspechom. Zo srdca vám to vinšujem.

VIANOČNÁ KAPUSTNICA S HUBOVOU KUROU

Suroviny na hubovú kuru: 150 g údenej slaniny bez kože, 6-8 rožkov, 1 cibuľa, 500 g čerstvých húb (alebo 3 hrste sušených húb), štipka rasce, 1 lyžica vegety, trochu postrúhaného muškátového orecha, soľ, mleté čierne korenie,

trocha sušenej majoránky, môžeme pridať aj sušenú zelerovú a petržlenovú vňať, 2 vajčka, hrubá múka (podľa potreby), voda.

SUROVINY NA KAPUSTNICU (8 – 10 OSÔB): 1 kg kyslej kapusty, 1 kg údeného bravčového mäsa, 2-3 údené klobásky, 1 cibuľa, 50 g bravčovej masti, mletá červená paprika, soľ, mleté čierne korenie, rasca, bobkový list, 1 šľahačková smotana, 100 g sušených sliviek, 2 lyžice polohrubej múky, 3-4 strúčiky cesnaku, voda podľa potreby.

POSTUP: Najprv si pripravíme hubovú kuru. Udenú slaninu rozkrájame na kocky a rozpražíme, pridáme pokrájanú cibuľu a ešte aj s cibuľou opražime do sklovitá. Na cibuľu pridáme huby, rascu, vegetu, podlejeme trochou vody a huby dusíme domäkka. Kým sa huby dusia, pokrájame si rožky na kolieska, mierne ich vodou navlhčíme, pridáme vajčka, majoránku, sušenú petržlenovú vňať, postrúhaný muškátový orech, mleté korenie a mierne posolíme. Keď sú huby udusené, pridáme ich k pokrájaným rožkom, všetko zľahka premiešame a necháme vychladnúť. Do väčšej nádoby dáme variť vodu a privedieme ju do varu. Keď je hubová zmes vychladnutá, pridáme do nej toľko hrubej múky, aby sme mohli sformovať hubovú kuru do väčšej gule alebo elipsy. Hubovú kuru previažeme niťou, vložíme do vriacej a trochu osolenej vody a mierne varíme 20 minút. Uvarenú kuru vyberieme do druhej nádoby, zakryjeme a odložíme, pokiaľ ju nebudeme porciovať. Vodu z uvarenej hubovej kury cez dielkovú varechu precedíme do kapustnice. Keď je hubová kura trochu vychladnutá, odstránime z nej nite.

POSTUP PRI KAPUSTNICI:

Očistenú a pokrájanú cibuľu vo väčšej nádobe, v ktorej budeme variť kapustnicu, opožime na bravčovej masti, pridáme mletú papriku, zalejeme vodou, pridáme údené mäso, kyslú kapustu, mleté čierne korenie, rascu, bobkový list, vodu, v ktorej sa varila hubová kura, a varíme, pokiaľ mäso nie je mäkké. Uvarené mäso z kapustnice vyberieme a odložíme vedľa na tanier. Do kapustnice pridáme na kolieska pokrájané klobásky, sušené slivky, ak treba, pridáme vody a kapustnicu necháme pomaly vriieť. Polohrubú múku rozmiešame v troche vody, zahustíme kapustnicu, pridáme smotanu, kapustnicu premiešame a necháme pomaly variť 8-10 minút. Nakoniec kapustnicu dochutíme prelisovaným cesnakom, podľa chuti mletým čiernym korením alebo, ak treba, soľou.

Údené mäso pokrájame na kúsky a hubovú kuru na osminky. Kapustnicu podávame horúcu tak, že do taniera kladieme 2-3 kúsky údeného mäsa, 1 kúsok hubovej kury a všetko spolu prelejeme horúcou kapustnicou. Podľa želania môžeme podávať aj chlieb alebo 2-3 kúsky zemiakov.

POLNOČNÝ ŠALÁT

SUROVINY (6-8 OSÔB): 1 kg v šupke uvarených a očistených zemiakov pokrájaných na malé kocky, 300 g uvarenej a šupky zbavenej cvikle, tiež pokrájanej na malé kocky, 1 menší uvarený zeler pokrájaný na menšie rezance, 400 g údenej uvarenej šunky (alebo bravčovej pražskej šunky) pokrájanej na kocky, 1 očistený a jadrincov zbavený jablko postrúhané na hrubšom strúhadle, 1 očistený a na drobno pokrájaný cibuľu, šťava z 1 citróna, 1 fľaška majonézy, 1 kyslá smotana, 1 malý nakladaný hrášok (bez nálevu) alebo nakladanú kukuricu, 2-3 kyslé uhorky pokrájané na tenké kolieska, 1 lyžica horčice, 2 lyžice olivového oleja, soľ, mleté čierne korenie, 2 lyžičky čerstvého pokrájaného kôpru a trochu čerstvého strúhaného chrenu.

POSTUP: Vo väčšej mise všetky suroviny, ktoré máme na šalát (okrem cvikle a chrenu), spolu dobré premiešame. Dochutíme soľou a odložíme na chladné miesto; môžeme si to pripraviť aj deň vopred. Pred podávaním do šalátu vmiešame cviklu a posypeme chrenom. K šalátu môžeme podávať rôzne mäso (napríklad vyprážané i pečené ryby, pečenú hydinu, údené mäso, rôzne masové rolády) a tmavé pečivo.

ZAPEKANÝ KAPOR SO SMOTANOU

SUROVINY: 1 očistený kapor, soľ, bazalka, šťava z 1 citróna, 1 dcl oleja, 250 ml sladkej šľahačkovej smotany, 1-2 lyžice horčice, 1 sardelová pasta, biele mleté korenie na ryby, tuk na vymastenie pekáča a nasekaný kôpor.

POSTUP: Očisteného kapra nakrájame na porcie, ktoré rozložíme do vymastenej pekáča, posolíme, pokvapkáme citrónovou šťavou, posypeme bazalkou a pokvapkáme olejom. Do smotany rozmiešame horčicu, sardelovú pastu a lyžicou zalejeme porcie kapra. Kapra zapiekame v strednej vyhriatej rúre na 180-190°C približne 20 minút.

Zapečené porcie posypeme kôprom a korením. Vhodná príloha sú zemiaky na rôzny spôsob a pikantný šalát.

POMALÝ PEČENÁ KAČKA

SUROVINY (4-5 OSÔB): 1 kačka (2 ½ kg), 1 dcl mlieka, 2 lyžice medu a soľ.

POSTUP: Čistočne rozmrazenú kačku dáme na 24 hodín pred pečením do veľkej misy so slanou vodou (na 1 l vody 40 g soli). Voda má byť studená a musí jej byť toľko, aby v nej bola kačka ponorená celá. Mäso sa dobre rozmrazí a jemne nasolí. Rúru vyhrejeme na 115°C. Kačku z vody vyberieme, pod vodou opláchneme a papierovou utierkou osušíme. Mlieko, med i štipku soli rozmiešame a zvonku celú kačku potrieme zmesou mlieka a medu. Pekáč jemne potrieme olejom, kačku dáme do pekáča hruďou hore a pekáč zakryjeme. Kačku počas pečenia nepodlievame. Vo vyhriatej rúre na 115°C, kačku pečieme 3 hodiny. Potom teplotu zvýšime na 220°C, pekáč odkryjeme a kačku ešte krátko pečieme, aby bola koža zlatistá a chrumkavá. Kačku raz obrátíme, aby bola opečená z oboch strán. Upečenú kačku z rúry vyberieme, necháme 15 minút postáť a potom porciujeme. Prílohu si zvolíme podľa ľubovôle; zväčša sa podáva dusená červená alebo biela kapusta a knedľa. Hodí sa aj ryža alebo zemiakové pyré a brusnicový kompót.

BRAVČOVÁ ROLÁDA PLNENÁ BRUSNICAMI

SUROVINY (6 OSÔB): 1200 gr bravčového stehna (orech), 2 balíčky sušených brusníc, 2 hrste posekaných vlašských orechov, 2 zelené jablká, 2 bielky, 50 g sušených sliviek, 200 g bravčovej šunky (plátky), 1 lyžica zelerovej vňate (najlepšie čerstvá), soľ, mleté čierne korenie, olej, voda, vegeta a tekuté ochucovadlo magy.

POSTUP: Najprv si sušené brusnice a slivky zalejeme horúcou vodou a necháme aspoň 30 minút marinovať. Jablká ošúpeme, prekrájame a vyberieme jadriniec. Jablko pokrájame na malé kocky. Bravčové stehno umyjeme, osušíme v utierke a rozrežeme tak, aby sme dostali plát. Zakryjeme kuchynskou fóliou a mäso natenko vykľepeme z obidvoch strán. Orechy, pokrúpané jablká, scedené brusnice a slivky (marinádu z brusníc a sliviek si necháme na podlievanie rolády pri pečení) dáme do misy, slivky môžeme tiež prekrájať na menšie kúsky, pridáme posekanú zelerovú vňat a z bielkov vyšľahaný sneh. Všetko zľahka zamiešame. Mäsový plát posolíme, okoreníme a rovnomerne uložíme plátky šunky; na šunku naniesieme orechovo jablkovo brusnicovú plnku. Roládu opatrne zvinieme a niťou dobre previazeme, aby plnka nevytiekla. V pekáči rozohrejeme olej a roládu poopekáme zo všetkých strán. Opečenú roládu na pekáči podlejeme marinádou z brusníc a sliviek, pridáme aj trochu vody (2 dcl) a vložíme do vyhriatej rúry na 190 – 200°C a pečieme približne 40 minút. Počas pečenia roládu podlievame (prelievame výpekom). Keď je roláda upečená, odstránime niť, roládu zabalíme do pomastenej alobalu a odložíme na teplé miesto. Výpek prelejeme do menšej nádoby, zľahka poprášime 2 lyžičkami hladkej múky, rozmiešame a podľa potreby prilejeme trocha vody a povaríme ešte 10 minút. Omáčku dochutíme soľou, korením, vegetou a pridáme aj troška magy. Roládu nakrájame na hrubšie plátky, na tanieri ju prelejeme omáčkou a podávame s ľubovoľnou prílohou. Môžeme podávať s hlávkovým šalátom alebo s paradajkovým s cibulkou.

JADRANSKÁ TORTA

SUROVINY NA 1 KORPUS: 3 vajcia, 6 dkg kryštálového cukru, 6 dkg hladkej múky, 2 dkg kakaa (1 lyžica), 3 lyžice oleja, tuk, hrubá múka na vysypanie vymastenej tortovej formy, ½ prášku do pečiva.

PLNKA NA 1 KORPUS: 3 dcl mlieka, 15 dkg cukru, 1 zlatý klas, 1 žltok, 6 dkg opražených a pomletých lieskových orechov, 15 dkg masla, 1 lyžica rumu.

ČOKOLÁDOVÁ POLEVA: 10 dkg čokolády na varenie, 2 lyžice oleja.

NA OZDOBU: 1 šľahačková smotana, 3 dkg mletého cukru, 25 kusov lieskových orieškov.

POSTUP: 3 žltky a 6 dkg cukru dobre do hladka vymiešame. Z bielkov a práškového cukru vyšľaháme tuhý sneh, ktorý zľahka vmiešame do žltkov, pridáme preosiatu múku, kakao a za stáleho miešania pridávame olej. Nakoniec pridáme prášok do pečiva. Tortovú formu vymastíme a vysypeme múkou; cesto vlejeme do pripravenej formy a povrchu uhladíme stierkou. Vložíme do rúry vyhriatej na 170°C a pečieme 25 minút.

PLNKA: V mlieku rozmiešame cukor, zlatý klas, žltok a za stáleho miešania privedieme do varu. Hneď odstavíme a za stáleho miešania necháme vychladnúť. Vychladnutý puding s maslom vyšľaháme na hladký krém, ktorý necháme v chladničke mierne stuhnúť. Potom doň vmiešame pomleté orechy, rum a zľahka zamiešame. Krém v hrubej vrstve natrieme na vychladnutý upečený korpus. Odložíme stuhnúť do chladničky. Dobré vychladnutú smotanu vyšľaháme s cukrom a na hrubšie natrieme na krém. **(Trochu šľahačky si necháme na ozdobu torty, prípadne si môžeme odložiť aj trochu krému na ozdobu bokov torty.)**

NA OZDOBU: Olej rozohrejeme, pridáme palmarín a čokoládu. Vymiešame hladkú polevu, ktorou opatrne ozdobíme (polejeme) tortu. Keď poleva stuhne, tortu ozdobíme zvyšnou šľahačkou a orieškami.

POZNÁMKA: Ak by sa nám zdala torta nižšia, môžeme ešte upiecť jeden korpus; môže byť biely a plnku aj ozdobu znásobíme.

ZAPEKANÉ ZEMIAKOVÉ CHUŤOVKY – PUSINKY, KTORÉ SA HODIA K PIVU ALEBO VÍNU

SUROVINY (4 OSOBY): 800 g zemiakov, 2 vajcia, 100 g údeného tvrdého syra, 1 ½ dcl kyslej smotany, 1 lyžica masla, 2 bielky, soľ, mleté čierne korenie, papier na pečenie, troška olivového oleja a 1 lyžica strúhanky.

POSTUP: V osolenej vode uvaríme zemiaky domäkka. Vodu scedíme, zemiaky dobre popučíme, prípadne vyšľaháme s maslom ručným šľahačom, aby neboli hrudky. K vyšľahanému pyré pridáme 2 žltky, smotanu, syr a vymiešame. Z 2 bielkov vyšľaháme tuhý sneh a zapracujeme ho do zemiakovej hmoty. Nakoniec pridáme strúhanku. Hmotou naplníme cukrárenské vrecko, na plech vyložený papierom na pečenie, veľmi jemne potreté olivovým olejom, vytlačíme malé kôpky v tvare pusiniek. Pečieme vo vyhriatej rúre na 180°C približne 20 minút dozlatista.

POZNÁMKA: Do zemiakovej hmoty pred pečením môžeme pridať trochu rasce (ale nemusí byť).

KYSNUTÝ ZÁVIN PLNENÝ SUŠENÝMI HRUŠKAMI A MAKOM

SUROVINY NA 2 ZÁVINY (na dĺžku veľkého plechu).

CESTO: 75 dkg polohrubej múky, 1 kocka droždia, 2 vajcia, postrúhaná kôra z citróna, 1 dcl oleja, štipka soli, 1 vanilkový cukor, 2 lyžičky kryštálového cukru, podľa potreby vlažné mlieko na zamiesenie cesta.

PLNKA: 40 dkg sušených hrušiek (ak nie sú hrušky, môžu byť aj figy), 2 lyžice slivkového lekváru, 50 g hrozienok, 100 g masla, 1 škoricový a 1 vanilkový cukor, 2 lyžice rumu, kryštálový cukor podľa chuti, 2 balíčky mletého maku s cukrom, 3 dcl mlieka.

PRÍPRAVA CESTA: Preosiatu múku dáme do väčšej misy, pridáme soľ, cukor a v mlieku zmäknuté droždie; ďalej pridáme vajčka, nastrúhanú kôru z citróna, olej a vlažné mlieko. Zo všetkého vypracujeme vláčne cesto a necháme ho pri kuchynskej teplote vykysnúť. Pokiaľ cesto kysne, pripravíme si plnku. Sušené hrušky prelejeme vriacou vodou a necháme aspoň 15 minút napučať (ak nie sú hrušky, taký istý postup je aj s figami). Medzitým si s cukrom a maslom prevaríme mlieko a sparíme mak. Hrušky scedíme, očistíme stopky a na mäsovom mlynčeku ich pomelieme. Hrušky pridáme do maku, pridáme lekvár, hrozienka, rum, škoricový a vanilkový cukor, podľa chuti môžeme pridať aj kryštálový cukor a riadne spolu ešte premiešame. Vykysnuté cesto na pomúčenej doske rozdelíme na dve časti. Každú časť rozvážkame do obdĺžnika, natrieme plnkou a položíme na plech pomastený bravčovou masťou. Závin necháme na plechu 10 minút podkysnúť. Pečieme vo vyhriatej rúre na 190 – 200°C približne 25 – 30 minút. Po upečení závinu povrchu potrieme maslom, vychladnuté pocukrujeme a krájame na úhladné kúsky.

BRUSNICOVÝ GROG

SUROVINY (NA 3 – 4 POHÁRE):

2 dcl červeného vína, 4 dcl rumu a 1 dcl brusnicového džúsu nalejeme do hrnca, pridáme 1 – 2 lyžice cukru, kúsok celej škoric, 1 hviezdčku badiánu, 1 lyžicu čerstvých alebo mrazených, prípadne sušených alebo kompótovaných brusníc, 1 koliesko citróna a 1 koliesko pomaranča. Na miernom ohni necháme grog takmer

privrieť k bodu varu. Hneď z ohňa zložíme a ešte necháme grog 5 minút postáť. Prelejeme do pohárov a hneď podávame.

LIKÉROVÝ GROG

5 dcl vaječného koňaku, 2 dcl rumu, 1 škoricový cukor, 1 lyžička nastrúhanej citrónovej kôry. Všetko dáme do nádoby a dobre vyšľaháme. Potom prelejeme do servírovacích pohárov a dolejeme podľa potreby prevareným horúcim mliekom a posypeme štipkou postrúhaného muškátového orieška.

JABLKOVÝ NÁPOJ S VANILKOVÝM JOGURTOM PRE DETI

POSTUP: 3 – 4 umyté, olúpané a jadrovníkov zbavené sladkokyslé jablká vložíme do mixéra a rozmixujeme ich dohľadka. Pridáme 1 ½ l stopercentného jablkového džúsu (alebo jablkovej šťavy) a 3 – 4 vanilkové jogurty. Všetko spolu dobre vyšľaháme. Nápoj môžeme hneď podávať. Rozdelíme ho do pohárov a ozdobíme lyžičkou mletej škoric s práškovým cukrom. Zvyšný nápoj necháme v sklenenej nádobe a pri podávaní premiešame.

DOBRÚ CHUŤ VINŠUJE OLGA CHUDOVSKÁ

AJ TAKÉ BOLI VIANOCE

ÚVOD K PRÍBEHU

Sme tu na to, aby sme si vzájomne pomáhali, a nie na to, aby sme sa týrali a zabíjali. Delili sa iba na slušných a neslušných a iné delenie neuznávali. Dobru vzdávali úctu a zlo odsudzovali. Ak sme na zemi od bolesti zlomení, odmietneme ponúknutú ruku? V tej chvíli je každému jedno, či ruka patrí Slovákov, Rusovi, Maďarovi alebo černochovi. Prečo máme oči zaslepené nenávisťou, ktorú v nás rozduchávajú po moci túžiaci mocní tohto sveta?

Každý tvor na tejto zemi má právo žiť. Som obyčajná žena a vyšším princípom, ktorým sa oháňajú vládcovia sveta, nerozumiem. Svoje deti by som neobetovala v záujme nijakého vyššieho princípu. Zbrane, určené na zabíjanie ľudí, by som im do rúk nedala. Každý, kto prežil vojnové vyčinenie, je poznačený. Aj ja patríam k takým ľuďom, i moja rodina, v ktorej som vyrastala. Tí, ktorí útrapy vojny neprežili, hodia rukou

a niekedy sa hrubo až znevažujúco vyjadrujú o obetiach. Podozrievajú ich zo zveličovania, dramatizovania. Nijaký argument, žiaľ, nezaváži. Je jedno, akej je človek rasy, vyznania. Všetkých rovnako bolí násilie, týranie, vraždenie. Nech sú trestaní tí, ktorí páchajú zlo; nie však tí, ktorí žijú v súlade s desatoro Božími prikázaniami.

NOVÁCKY VIANOČNÝ LÁGER

Vždy, keď vidím oráčinu akoby pocukrovanú snehom, pripomenú sa mi Vianoce z roku 1946. S rodičmi sme čakali v Koši (Prievidzský okres) v tábore na transport do Nemecka. Takýchto úbožiakov, ktorým násilím brali domov, bolo dosť. Bývali sme v drevených barakoch. V izbe s rozlohou asi dvadsaťpäť štvorcových metrov sa tiesnilo dvadsaťšesť osôb. Väčšinou prespávali na zemi. Ja s rodičmi sme mali ležovisko vo výklenku izby na priči, ktorú sa tatuškovi podarilo zhlobiť. Jedna perina a podhlavník nám slúžil všetkým trom. Mne medzi rodičmi nikdy nebola zima. Tej si asi najviac užil tatuško, ktorý chránil aj tehotnú maminku. Blížili sa Vianoce. Aj v tábore bolo cítiť predvianočnú atmosféru. Začalo sa veľké upratovanie, obyvatelia sa museli podrobiť očistnej kúre. Sústreďenie sme boli na priestranstve pred barakmi, kde nás rozdelili na mužskú a ženskú časť. Neboli tam vane ani sprchy s teplou vodou, ale „fúkare“ s DDT práškom, ktorým nás práškovali. Videla som aj to, čo malé deti zvyčajne nevidia. Vychudnutá žena si musela zdvihnúť ovisnuté brucho, aby sa prášok dostal i do intímnej časti jej ochlpenia...

Potom nás nakrmili bravčovým gulášom, ktorý vyvolal dyzentériu skoro u všetkých konzumentov. Aj maminka ochorela. Latríny boli stále obsadené a zároveň aj dosť vzdialené od barakov; postihnúť boli nútení skrčiť sa kdekolvek na lúke. Maminka bola tiež prinútená tak nie raz urobiť. Neuchránila sa však pred vetrom, ktorý jej parádny, jediný kabát podvial a do kabáta sa dostalo to, čo nemalo. Nezabudnem na jej bezmocné fíkanie, zaslepené oči, keď pred barakom snehovou guľou čistila znečistený kabát.

Vtedy som mala šesť rokov. Rodičia sa rozhodli pred Štedrým dňom ujsť k starenke, ktorá bývala necelých päťdesiat kilometrov od Koša. S plánom úteku oboznámili aj mňa. Hneď som pochopila, ako sa mám správať. Deti v hraničných a vážnych situáciách rýchlo dospievajú.

Tatuško mal cestu dôkladne premyslenú. Z tábora

sme ušli dierou v plote, ktorý bol síce pod elektrickým prúdom, ale tatuško ako odborník v elektrine dokázal zabezpečiť, že to pre nás nebolo nebezpečné. Diera v plote bola dômyselne maskovaná a žandári ju nikdy neobjavili. Tušili, že otec z tábora uniká za kšeftami do okolitých dedín, ale nikdy sa im ho nepodarilo prichytiť. Nosil jedlo, maminke ovčiu vlnu, z ktorej pletla svetre; tie potom tatuško predával. Nikdy nezabudnem na chuť svätéhojanskeho chlebaka aj pomaranč, ktorý mi všetky deti závideli. Tatuško bol mimoriadne starostlivý, ani v lágri sme nehladovali.

Zimné topánky som nemala. Maminka uplietla gamaše z ovčej vlny, ktoré ma neznesiteľne štípali. No vôbec som neprotestovala a poslušne si ich natiahla na letné sandále.

V noci pred Štedrým dňom sme sa tajne vytratil. Dlho sme kráčali po oráčine. Tatuško, keď videl, že sa začínam potýkať, vzal ma na ruky a niesol. Párkrát sa mi totiž „podarilo“ do zamrznutej hrudy kopnúť a spadnúť. Keď sme sa blížili k stanici, tatuško sa od nás odpojil, aby sme nevzbudzovali pozornosť. Plánoval nastúpiť z opačnej strany. Keď sme sa s maminou blížili k stanici, zbadali sme, že na peróne hliadajú žandári z lágra. Od nervozity sme si silno stískali ruky. Utiahli sme sa za roh do tieňa, aby nás nezbadali. So strachom sme čakali na vlak. Keď dofrčal, podľa tatuškových inštrukcií sme bežali k poslednému vozňu. Aj žandári kráčali k nemu. Mali sme pocit, že nás spoznali. Očakávali sme, že nám nedovolia nastúpiť. Nestalo sa. Pár krokov pred nami sa otočili a odpochoďovali preč. K starenke sme došli v poriadku. Vianoce boli nádherné, aj keď som nemohla vykuknúť z domu. Nocou sme prišli, nocou sme i odchádzali. Nabalení, v zimnom oblečení. Aj zimné topánky mi padli ako uliate...

Nad ránom sme dorazili do tábora. Službu mali naši známi zo stanice. Zaskočilo nás ich privítanie: „Videli sme vás, ale kvôli malej sme nemali srdce vás zhaltovať.“

Niekedy slová majú cenu zlata. A tie žandárske ich vtedy mali oveľa väčšiu. Keď ma na Silvestra mladý žandár Jožko, ktorý ani fúzy nemal, zobral na vláčik, premávajúci medzi horným a dolným lágrom, a dal mi za hrst salóniek so slovami, ako by sa ospravedlňoval – „u nás ich nemá kto jesť“ –, šťastím som bola bez seba.

Život prináša to i ono. Každé zlo sa však dá zvládnuť do dobrom.

Mgr. Judita PEKÁRIKOVÁ

BLAHOŽELANIE

Drahá naša mama, starká
a prastarká

MÁRIA MIHOVÁ

Ku krásnym 90. narodeninám, ktorých ste sa dožili 1. októbra 2015, Vám chceme z úprimného srdca zaželať veľa zdravia, Božieho požehnania a spokojnosti v kruhu rodiny. Zároveň Vám ďakujeme za starostlivosť a lásku, s akou ste nás s otcom vychovali.

**syn Štefan s rodinou, dcéry Anna,
Viktória a Irenka s rodinami, 13 vnúčat a 17 pravnúčat**

BLAHOŽELANIE K DIAMANTOVEJ SVADBE

*Tak ako kedysi, nech vám
v srdci zvony znejú!
Lásku a šťastie
vám k výročiu želajú.*

Dňa 21. septembra 2015 sme si pripomenuli krásne
60. výročie sobáša našich drahých rodičov

Štefanie a Štefana VALENTOVCOV

Do ďalších rokov spoločného života vám všetko len to najlepšie,
veľa lásky, šťastia, zdravia a Božieho požehnania vinšujú

**syn Kamil s rodinou, dcéry Mária a Anna s rodinami
a ostatní príbuzní**

ZOMREL KARDINÁL JÁN CHRYZOSTOM KOREC

V sobotu 24. októbra 2015 popoludní o pol druhej hodine zomrel vo veku 91 rokov nitriansky emeritný biskup, kardinál Ján Chryzostom Korec. Narodil sa 22. januára 1924 v Bošanoch. Po likvidácii reholí a kláštorov v roku 1950 bol spolu s rehoľnými bratmi internovaný.

Za kňaza ho tajne vysvätili 1. októbra 1950 v Rožňave, o necelý rok neskôr sa stal tajným biskupom. Dňa 11. marca 1960 bol zaistený a 21. mája odsúdený ako vlastizradca – pre náboženskú činnosť medzi študentmi – na 12 rokov väzenia, ktoré prežil vedno s ďalšími kňazmi

v neľudských podmienkach komunistických lágrov. Z väzenia ho prepustili 24. februára 1968 s podlomeným zdravím; napriek tomu sa naplno zapojil do euforickej obnovy náboženského života. V období normalizácie nedostal štátny súhlas na vykonávanie pastoraácie a v duchovnej práci pokračoval ako robotník – naposledy bol opravárom výťahov v Petržalke... Každú voľnú chvíľu venoval intenzívnemu kontaktu s mladými ľuďmi, apoštolátu v rôznej forme, ako aj literárnej činnosti.

Vo svojich početných dielach sa prezentoval ako fundovaný a rozhladený teológ, filozof, historik, etik a sociológ. Spoločenská zmena po Novembri 1989 významne zasiahla aj do jeho života. Na výslovnú žiadosť Svätého Otca Jána Pavla II. bol menovaný za nitrianskeho diecézneho biskupa. Kánonicky správu diecézy prevzal 22. februára 1990 a požehnanie ju spravoval do 16. júla 2005.

Dňa 28. júna 1991 ho v konzistóriu ustanovil pápež Ján Pavol II. za kardinála.

Osobnosť tohto vzácneho človeka je výrazne spojená aj s našou obcou. V pamätných letných dňoch roka 1990 nechýbal na prvých Cyrilometodských dňoch v Terchovej. Celebroval vtedy slávnostnú

sv. omšu v Kostole svätých Cyrila a Metoda – najväčšom na Slovensku zasvätenom solúnskym bratom. Okrem toho požehnal vrch Oravcove, miesto sviatočných bohoslužieb na sviatok slovanských apoštolov, kde stojí Miléniový Cyrilo-metodský kríž, originálna kamenná Krížová cesta, ako aj celé budúce dielo konané ku cti spolupatroňov Európy.

S úprimnou vďakou za všetko, čo kardinál Ján Chryzostom Korec urobil pre zachovanie, zveladenie a šírenie duchovného a kultúrneho dedičstva na Slovensku, vrátane Jánošíkovho kraja, rozhodli sa mu organizátori Cyrilo-metodských dní v Terchovej udeliť symbolickú Cyrilo-metodskú knihu zo skla. Stalo sa tak pred záverečným galakonzertom podujatia, v nedeľu 5. júla 2015. Vzhľadom na vek i zdravotný stav Otca kardinála mu 13. júla 2015 v Nitre boli ocenenie osobne odovzdať starosta našej obce Milan Laurenčík, správca farnosti páter Pavol Kruták, SVD, a riaditeľ miestneho kultúrneho strediska Rudolf Patrnciak. Otec kardinál ocenenie s vďakou i potešením prijal. Hostí z Terchovej ubezpečil o svojich modlitbách a povzbudil ich do ďalšej práce na zachovávaní dedičstva našich otcov.

Osobnosť kardinála Jána Chryzostoma Korca si pripomenieme aj dvoma fotografiami. Prvá, čiernobiela, pochádza z 1. júla 1990 a zachytáva ho necelú hodinu po skončení nezabudnuteľnej slávnostnej Cyrilo-metodskej sv. omše v Terchovej, ktorú z nášho kostola v priamom televíznom prenose vysielala vtedajšia Česko-Slovenská televízia. Na druhej snímke z leta tohto roku je Otec kardinál v spoločnosti delegácie z Terchovej.

-red-

J. CH. Korec v spoločnosti vtedajšieho starostu Milana Opalku na CMD v roku 1990

BOLI SME NA POHREBE KARDINÁLA KORCA

Posledný októbrový deň roka 2015 (bola sobota) sa Slovensko lúčilo a odprevádzalo do večnosti jednu z najvýraznejších osobností svojich moderných dejín Jána Chryzostoma kardinála Korca. V starobylej Nitre, na hradnom kopci, v katedrálnom chráme – Bazilike sv. Emeráma a jej okolí – sa zišli stovky ľudí, od čelných predstaviteľov štátu cez početné duchovenstvo až po radových občanov, aby vzdali úctu a vďaku človekovi, ktorý celý svoj život zasvätil ohlasovaniu evanjelia, službe spoločnosti, zápasu o morálne hodnoty a ľudskú dôstojnosť v duchu jeho biskupského hesla „Aby všetci jedno boli.“

Na poslednej rozlúčke nechýbali ani zástupcovia Terchovej (páter Pavol Kruták, SVD, Rudolf Patrnciak, Marián Zajac), ktorí svojou účasťou vyjadrili vďačnosť nášho obecného aj farského spoločenstva za kardinálove životné dielo, ktoré sa významným spôsobom dotklo i kraja pod Rozsutcom. Pre

mňa osobne boli chvíle prežité počas rozlúčky s naším otcom kardinálom veľkým duchovným zážitkom. Byť na nádvorí pred biskupským úradom pri otvorenej rakve zosnulého, umiestnenej symbolicky pod sochou žehnajúceho pápeža sv. Jána Pavla II., a v tichu rozjímať ma naplňalo pokojom. Krásne jesenné počasie s poslednými opadávajúcimi listami stromov, posvätná atmosféra s vôňou kadidla počas svätej omše i pohrebných obradov umocňovali vo mne, a som presvedčený, že aj v ostatných ľuďoch pocity vďačnosti za kardinálov pozhnaný život, ktorý bol pre naše Slovensko i univerzálnu Cirkev veľkým darom.

Ján Chryzostom kardinál Korec nás fyzicky opustil. Zanechal nám však svoj testament vpísaný do jeho monumentálneho literárneho diela, z ktorého môžeme my aj naše Slovensko naďalej čerpať.

Marián ZAJAC

Fotoarchív MKS Terchová

PRED STO ROKMI SA NARODIL SVETLOSLAV VEIGL

V rokoch 2013 – 2016 uplynulo, respektíve uplynú sto rokov od narodenia viacerých básnických protagonistov Slovenskej katolíckej moderny. Najbližšie, počas vianočných sviatkov, si pripomenieme jubileum Svetoslava Veigla (nar. 24. 12. 1915 v Horňanoch), ktorý patrí medzi jej profilové osobnosti.

spôsobom, aby bol myšlienkový obsah výpovede zjavný a zreteľný (knihy veršov Kvety na troskách, 1945; Volanie dialky, Láska smrť, obe 1946). Posledne spomenutú zbierku označil renomovaný literárny kritik Jozef Bžoch za klenot slovenskej lúboestnej lyriky.

TVORCA HARMONIZUJÚCEJ POÉZIE

Po februári 1948, šokovaný z vývinu domácich pomerov (osobitne z násilnej likvidácie kláštorov a rehoľných spoločenstiev), sa básnik rozhodol

s básnikom, prevahu kňaza nad básnikom. Nevyhýbal sa však ani naliehavým aktuálnym témam. Chladným a indiferentným ho nenechala devalvácia univerzálnych kresťanských princípov, eskalácia politického napätia, zneužívanie moci, kult mamony... Ako vitalisticky založený človek a tvorca harmonizujúcej poézie, vždy odvážne vzdorujúci ranám osudu, pôsobivo ponúkal a obhajoval osvedčené ľudské hodnoty – pevne zázemie domova, vlastenectvo, lásku k blížnemu, pocit potreby tradičnej rodiny.

Svetoslav Veigl (vpravo) s Rudolfom Dilongom – koniec 30. rokov minulého storočia

Pochádzal z mnohopočetnej jednoduchej roľníckej rodiny a pôvodne sa volal Ferdinand.

Ako sedemnásťročný vstúpil v Trnave do františkánskeho rádu. Prijal rehoľné meno Klárus (Clarus), ktoré po celý život vo svojej literárnej činnosti užíval v poslovenčenej podobe: Svetoslav – oslavovateľ Svetla. Kňazskú pastoračnú činnosť vykonával v Trnave, Abraháma a od roku 1975 v Kráľovej pri Senci, kde napokon aj zomrel.

Do sveta poézie ho zasväcoval starší kolega, františkánsky spolubrat a blízky priateľ Rudolf Dilong. Prvé zbierky vydal Veigl už počas teologických štúdií (Cestami vetrov, 1938; Výstup na horu Tábor, 1939; Menom ťa neviem osloviť, 1941). V konečnom dôsledku vyznievajú ako pokus o moderné zobrazenie náboženskej poézie prostredníctvom postupov a smerov, využívajúcich voľnú obrazotvornosť a dômyselné spojenie symbolizmu, poetizmu a meditativnosti. Neskôr sa tvorca vo svojich knihách čoraz evidentnejšie odklňal od predtým deklarovanej ideovej orientácie. V jeho poetike nastala zmena; píše jednoduché, zväčša krátke básne s pevným strofickým tvarom. Zámerne sa vyjadruje prostým

dlhodobo mlčať. „Až zákerná a otrasná vražda prezidenta USA J. F. Kennedyho spôsobila, že som musel uvoľniť ten zadržnutý vzdych a začal som písať.“ Rezultátom bola pozoruhodná kniha Mesto na návrší, ktorá mohla vyjsť až v období dubčekovského politického odmäku (1968).

Od konca 80. rokov naplno vytryskla básnikova tvorivosť, pretavená do mnohých zbierok a výberov z poézie (Jemu Jedinému, 1990; Hľadanie svetla, 1991; Zlatý kľúč, 1992; Rodinné rondely, 1994; Nebo na Zemi, 1995; Klopem a volám, 1996; Doma pod oknami, 1997; Plnosť času, 2000; Nerušte túto ružu, 2000; Svetelný periskop, 2004; Keď anjel spieva, 2006 a iné).

S. Veigl sa ani v diametrálne odlišných spoločenských podmienkach neodklonil od spirituálnej línie katolíckej moderny. Naopak, prirodzene na ňu nadviazal, kreatívne ju predlžoval a nanovo rozozvučal. Do epicentra svojej „neskorej“ poézie ešte výraznejšie premietol duchovnosť a akcentovanie života, obracajúceho sa od rozorvanosti k pokoju – k Bohu. Zároveň čoraz intenzívnejšie pociťoval a reflektoval hlbokú prepojenosť kňaza

TERCHOVSKÉ SÚVISLOSTI

Do okruhu Veiglových blízkych priateľov patrili na prelome 30. a 40. rokov minulého storočia aj rodák z Terchovej – básnik, esejista, literárny kritik, redaktor, prekladateľ a pracovník Matice slovenskej Koloman Kolomi Geraldini (od marca 1945 žil exile). Počas jari 1998 sa s charizmatickým S. Veiglom zoznámil Peter Cabada, ktorý s ním ako scenárista spolupracoval na realizácii dokumentárnych filmov o Rudolfovi Dilongovi a katolíckej moderne. Pavol Cabada zas zhudobnil poetovu báseň Na zemi sa nám čosi zamotalo (zo zbierky Doma pod oknami). Táto pôsobivá skladba sa nachádza na cédečku CABO: Bijú hodiny (2015).

Záverom pripomeňme, že so Svetoslavom Veiglom odišiel 17. februára 2010 spoluzakladateľ a „posledný mohykán“ Slovenskej katolíckej moderny. Hoci takmer štyri decéniá nemohol slobodne publikovať, zanechal po sebe úctyhodné básnické dielo so silným nadčasovým presahom a poslanstvom.

Peter CABADA

Svetloslav Veigl

Doma pod oknami

Básnik
a objavovateľ literatúry
Rudka Jilonga
pri nakladaní dokument- film
v Kráľovskom
2.4.98 Svetloslav Veigl

Venovanie Petrovi Cabadajovi.

VIANOČNÁ

*V jedličke vôňa pokory,
Betlehem – hviezda lásky.
Viera nám srdce otvorí
a strhne všetky masky.*

*Z neba prichádza Boží Syn,
prichádza Láska sama.
By na seba vzal ťarchu našich vín,
On synom človeka sa stáva.*

*Už v žiari hviezd, mesiaca
rozžala láska sviatky –
jak svieca horiaca
sú otcovia i matky.*

*I deťom svietia očka už –
všetci sme malé deti,
chlapec i žena, dievča, muž,
keď v srdci láska svieti.*

*Do rúčky rúčku stúlime,
srdce do srdca hladko,
už nenecháme na zime
to naše Jezuliatko.*

Svetloslav VEIGL

SONET NA ROZLÚČKU S JOHNOM LENNONOM

Sme spolu? Nevieme to presne.
Počúvam. Počúvam
len tvoje, Lennon, milé piesne,
keď som sám, keď som sám –
a pokojná je noc. A nebo hviezdne.
Ty? Mŕtvy. Čo včul robiť mám?
Nebesá hviezdne spolu nesme
v ústrety všetkým možným tmám
i smrti. To len telo na zem klesne.
Duch spieva v kozme. Má tam chrám.
V návale podvečernej tiesne
vrahovi dáš autogram.
Pre teba je to zisk. A preňho klam.
Vzkriesenie pre nás.
Pozdrav zimný vesne.

Janko SILAN

Poznámka: Básnik katolíckej moderny Janko Silan bol pravdepodobne jediným slovenským literátom, ktorý promptne reagoval na smrť Johna Lennona. Pred niekoľkými dňami uplynulo 35 rokov od zavraždenia svetoznámeho hudobníka. Publikovaný sonet napísal proskribovaný a už takmer slepý poeta na svojej fare vo Važci dva dni po Lennonovej smrti (10. 12. 1980).

ZOMREL ROMAN KALISKÝ

Dňa 8. novembra 2015 zomrel v Bratislave vo veku 93 rokov významný slovenský novinár, reportér, publicista a dramatik **Roman Kaliský**, rodák zo Slovenskej Ľupče. Ako aktívny účastník Slovenského národného povstania bol členom partizánskej brigády Jánošík. Vo svojej novinárskej, publicistickej aj literárnej tvorbe kládol dôraz na estetické a demokratické hodnoty. Po dlhej dobrovoľnej odmlke počas normalizácie sa do spoločenského života vrátil až po páde komunizmu a totalitného režimu, a opätovne patril medzi popredných slovenských publicistov. Vo februári 1990 sa stal riaditeľom Slovenskej televízie a významne prispel k odvysielaniu priameho prenosu zo svätej omše z Kostola sv. Cyrila a Metoda počas historického prvého ročníka Cyrilometodských dní v Terchove.

ČEŠ JEHO PAMIAŤKE!

-red-

NOVINY TERCHOVÁ MAJÚ 25 ROKOV

Dátum 28. marec 1990 sa nezmazateľne zapísal do dejín terchovskej žurnalistiky. Práve vtedy vyšlo prvé číslo novín Terchová. Boli sme prví v Česko-Slovenskej federatívnej republike (tak sa v tom čase nazývala naša krajina), kto začal po Novembri 1989 vydávať dedinské periodikum. Odvtedy uzrelo svetlo sveta dohromady už 179 vydaní (vrátane tohto), ktoré na svojich stránkach priniesli nepreberné množstvo článkov, informácií a faktov.

Naše noviny sa postupne stali akousi kronikou obce, zachytávajúcou a mapujúcou bohatý spoločenský, kultúrny, duchovný i športový život v Jánošíkovom kraji. Odhaľujú históriu, sledujú súčasnosť. Ich dvadsaťpäťročná púť je lemovaná entuziazmom mnohých tvorcov a prispievateľov, ako aj priazňou čitateľov z našej obce i spoza jej hraníc. Vo vianočnom vydaní jubilujúceho periodika uzatvárame sériu reakcií, postrehov a želaní osobností, ktoré s ním pravidelne prichádzajú do kontaktu, čítajú ho a tak spoluvytvárajú zaujímavý príbeh zvaný Noviny Terchová.

-zaj-

drahí priatelia z Terchovej!

Čas neúprosne letí a ja som dostal prekvapujúcu správu, že vaše skvelé noviny Terchová majú už 25 rokov. Sú teda dospelé, čo je na nich aj vidieť, pretože nemajú nijakú chybu. Vždy sa poteším, keď ich dostanem, a ak mi vyjde čas, hneď sa ponorím do ich čítania.

Množstvo zaujímavostí rôzneho druhu z vašej obce i regiónu mi dáva prehľad o vašich radoostiach, starostiach, kultúre, živote. Pri príležitosti okrúhlej 25-ky novín Terchová želim im, vám, ale aj sebe, aby si ďalšiu štvrtstoročnicu udržali svoju vysokú úroveň, aby boli svetlom v záplave bulváru a robili nám všetkým radosť ako doteraz.

Zároveň mi dovoľte, aby som vám všetkým zavinšoval požehnané, pokojné a milostiplné sviatky Narodenia Pána.

**Váš Jožo Šimonovič
herec, recitátor, prvý podpredseda Matice
slovenskej**

POZDRAV TERCHOVCOM A ICH NOVINÁM

Priznávam, mám rád terchovské končiny – a verte, že nielen preto, že prakticky kdesi na pozadí nášho zoznamenia sa s mojou manželkou Monikou „účinkoval“ tamojší najslávnejší rodák Jurko Jánošík. Roky (aj aktívne) obdivujem krásnu a divokú prírodu, stretávam sa s obyvateľmi obce vo chvíľach

radostných, ale i bolestných. Aj preto som bol rád, že ako šéfredaktor magazínu Slovensko som mohol publikovaním podporných materiálov na jeho stránkach pomôcť pri odstraňovaní následkov kalamity, ktorá sa tadiaľto pred časom prehnala. Medzi Terchovcami mám viacero dobrých priateľov, s ktorými nás spájajú spoločné záujmy, ktoré môžeme smelo súhrnne nazvať zdravým vlastenectvom a produktívnym lokálpatriotizmom. Na všetkých miestnych ľuďoch úprimne obdivujem aj ich súdržnosť, schopnosť

zomknúť sa okolo dobrej myšlienky a spoločne ísť za jej naplnením až do poslednej bodky. Takouto myšlienkou bolo aj založenie a upevňovanie vychádzania obecných novín, ktoré od svojho vzniku neustále rastú. Po stránke technologických aktualizácií až do dnes už nevyhnutnej elektronickej podoby – no najmä po stránke obsahovej. Ako novinár a publicista oceňujem schopnosť novín Terchová byť pri všetkom dôležitom a zároveň aj trochu popredu. Redakcii úprimne a kolegiálne želim, aby sa jej stále držal mladistvý dych, a všetkým Terchovcami, aby sa stále mohli tešiť z vlastných novín. Tiež sľubujem, že aj naďalej budem na ich stránky rád – aspoň občasne, keď mi to čas dovolí – prispievať i svojím slovom...

**Igor Válek spisovateľ, publicista,
šéfredaktor magazínu Slovensko**

TERCHOVSKÉ NOVINY!

Posiela mi ich mailom Rudko Patrnčíak. Hneď ako vidím značku TN, preposielam noviny známym a príbuzným na Slovensku aj v Čechách, tým, ktorí majú k Terchovej dobrý vzťah

a sú za noviny vďační. Je v nich totiž obsiahnuté všetko – duchovná a kultúrna náplň, celé

dianie v Terchovej... Asi máloktoľar farnosť a obec sa môže pochváliť takýmto spojením rodákov doma a v zahraničí. Noviny sú spojivom rodákov rozených po svete.

Všetkým ich spolupracovníkom viňujem do ďalších rokov veľa Božieho požehnania a darov Ducha Svätého.

**Vdacha Sr. Margaréta Štefánia Poživencová
Kongregácia Dcer sv. Františka z Assisi**

MILÍ TERCHOVCI!

Niektor povie, že má jeden domov. Ja mám štyri také domovy! Jeden mám vo večnosti a snažím sa ho budovať už tu na zemi, aby som sa stretol s tými, čo ma do večnosti predišli. Druhý domov mám v Dolnej Tižine, kde som sa narodil, kde žije väčšia časť mojej rodiny a kde skončia aj moje kosti po smrti. Tretí domov mám vo Varíne, kde bývam so

svojou manželkou a deťmi už 26 rokov. Štvrtý domov mám v Terchovej, kde žijú priatelia, rodina a kde som už ako dieťa chodil k mojej tetke Cingelovej. Rád tu chodím doteraz.

Terchovské noviny idú so mnou už 25 rokov a mám k nim taký zvláštny vzťah. Nielen preto, že ich tlačím; sú pre mňa aj takou púťou a srdcovou záležitosťou v mojom podnikaní a živote. Viackrát sa stalo, že od našej tlačiarne odišli, ale vždy sa po krátkom čase „ku nám“ vrátili. Prežil som s nimi horšie aj lepšie časy, radosť aj smútok svojho života. Tiež sa teším, že novinám sa darí už 25 rokov informovať čitateľov o histórii a súčasnosti života v Terchovej. Som rád, že môžem byť súčasťou tohto príbehu a ďakujem všetkým, ktorí ma doň vtiahli. Želám novinám ešte dlhú, nekončiacu púť a budem sa vždy tešiť z ich úspechu a pomáhať riešiť problémy, ktoré, dúfam, noviny postihnú čo v najmenšej miere.

Viňujem tvorcov novín Terchová veľa vytrvalosti a najmä dobrých nápadov pri ich realizácii.

A nakoľko sa blíži vianočné obdobie, dovoľte mi zaželať všetkým Terchovcami radosť z narodenia Božieho syna, hojnosť Božích milostí vo vašom živote a do nového roku veľa zdravia a pokoja.

**Jaroslav Buchta
majiteľ Varínskej tlačiarne a priateľ Terchovej**

VÁŽENÍ PRIATELIA,

pri jubileu vašich novín si dovoľím zaspomínať na Terchová tak, ako nám ju vo Varšave predstavili majster Zdeno Horecký a terchovskí muzikanti.

O pár dní bude totiž presne 10 rokov tomu, ako Terchová „prišla“ do Varšavy – do Starého mesta, do Slovenského inštitútu a na Veľvyslanectvo Slovenskej republiky. Boli to krásne zážitky pri vernisáži výstavy z cyklu Otcovia a deti v Slovenskom inštitúte. V hlavnej sále dominovalo krásne veľké dielo majstra Horeckého – obraz prírody s nádherným stromom zo Zázrivej, ktorý bol potom prijatý ako dar Jánom Pavlom II. na Vianoce 2004 (vianočný strom na Námestí sv. Petra vo Vatikáne). Všetky majstrove obrazy dopĺňali poeticky jemné práce jeho dcéry Ivety Homolovej, tiež nasiaknutej láskou k Terchovej. A k tomu úžasný koncert a sprievodné vystúpenie – veselé a milé piesne v podaní Terchovcov.

V ten podvečer, ešte pred začiatkom programu v Slovenskom inštitúte, začalo snežiť, preto sa terchovská muzika vybrala so sprievodom zahrať Varšavanom na Starý rínek. Aké však bolo naše prekvapenie, keď ľudia začali pokrikovať a tleskať „naszym góralom“. Tak sme dookola stále hrdo vysvetľovali, že tí švári krojovani muzikanti sú predsa naši Terchovci zo Slovenska. A aj kroje majú iné, i muzika je špecifická – a takto sme pozývali ľudí na program do inštitútu.

Terchovský vianočný program bol naozaj veľmi úspešný, ocenený tak umelcami (poľskými výtvarníkmi a folkloristami), ako i pracovníkmi Etnografického múzea vo Varšave a priateľmi Slovenska, našimi hosťami.

Neskôr, po pár rokoch, som na výstave a oslave okrúhleho jubilea majstra Horeckého v Žiline opäť zažila terchovskú hudbu a veselú pohodu, ktorú vždy muzikanti vytvárajú. Pripomenula som si tak všetky pekné chvíle s nimi strávené. Navždy sa mi budú tóny tej hudby prelínať s prírodou i tónmi malieb, obrazov a kresieb prírody spod Rozsutca od majstra Horeckého, ako aj tónmi, obrazmi i programom pestrých osláv Jánošíkových dní, ktoré som už párkrát v Terchovej zažila.

Vám ako periodiku patrí naozaj veľká chvála a vďaka, že všetko krásne, cenné a vzácne, čo je terchovské, dlhodobo mapujete a prinášate reportáže a správy. Pre nás, vašich fanúšikov, pre našu radosť a potešenie, že sa váš kraj takto krásne stále zachováva.

**JUDr. Cecília Kandrácová
bývalá radkyňa Veľvyslanectva SR,
riaditeľka Slovenského inštitútu vo Varšave**

JA BY SOM O TERCHOVEJ,

a je aj o terchovských novinách vedel písať hodiny. Do Terchovej chodím už 15 rokov, a to nielen na Jánošíkove dni, ale aj na rôzne iné podujatia či, takpovediac, sa len vyspať

a pokračovať ďalej v púti, keď som práve na služobnej ceste... O Terchová sa zaujímam veľmi a myslím si, že ju dobre poznám. Keď ale čítam vaše noviny, presviedčam sa, čo všetko ešte neviem. Čo sa mi tam najviac páči, je, že si veľmi vážite svojich rodákov, tých, čo ešte žijú, ale aj tých, čo už odišli na druhý svet; že pútavo píšete o ľuďoch, ktorí majú úspechy. Vždy ma zaujímajú postrehy vynikajúcich osobností

Terchovej, ako aj bežný život Terchovcov i Terchovcov. Noviny mi posielal Rudo Patrnčiak, za čo mu patrí moja veľká vďaka. Samozrejme, nechýba v nich kultúra, ale ani šport. Slovom, sú to veľmi dobre spracované noviny a človeka záujmu natolko, že si ich prečíta celé. Mne pomáhajú tiež v tom, že keď pripravujem program povedzme na Jánošíkove dni, poznám viac ako iní myšlienky Terchovcov, ako zmýšľajú, čo sa im bude páčiť. Aj preto tam majú Hnojňane z Mihalovca každý rok také krásne úspechy. Za 15 rokov sa nám ešte nestalo, že by sme aspoň dva razy nezopakovali záver vystúpenia. A to už niečo znamená!

Ľudia v Terchovej sú milí, dobrosrdeční, veselí a skromní, ako my na Zemplíne. Rozumejú si a navzájom pomáhajú, a to je veľká vec. Možno je to aj tým, že sa u vás cítim ako doma. Veľa skutočností poznám od našich spoločných kamarátov, ako je už spomínaný Rudo Patrnčiak, ďalej Lojzo Mucha, Fero Mucha, Laco Hanuliak, Vinco Krkoška, ale aj Jano Miho. Keď sa s nimi stretnem, stále sú to otvorené, príjemné priateľské debaty o všetkom, čo sa v Terchovej deje. Mám z toho dobrý pocit, ako sa v Jánošíkovom kraji síce tvrdo, ale krásne žije.

Terchovským novinám, všetkým tým, ktorí ich pripravujú, želim jasnú myseľ pri ich tvorbe, veľa krásnych článkov o ďalších tajomstvách vašej obce. Želám to ľuďom, čo tam žijú, ale aj tým, pre ktorých sa stala Terchová druhým domovom, čo je i môj prípad.

Tak teda veľa úspechov do ďalšej dvadsiatej päťky! Pri čítaní vašich novín relaxujem a v myšlienkach jednotlivých článkov si dopĺňam ďalšie práve z kamarátskych stretnutí mojich priateľov. Noviny sú dobre usporiadané, nič sa nedá prehliadnuť, ani kvalitná fotodokumentácia. Proste, sú asi na mňa šité...

Ďakujem, Rudo, a posielaj mi ich ďalej. Všetko dobré želá
Michal Klima z Michaloviec

NOVINY TERCHOVÁ – TERCHOVSKÉ NOVINY – NAŠE NOVINY

Určite nebudem ďaleko od pravdy, keď poviem, že Terchová patrí medzi najkrajšie miesta vo svete. Boh obdaril Terchovú nádhernou prírodou, jedinečným folklórom, bohatou tradíciou a živou vierou. Noviny Terchová sú dnes po 25 rokoch neodmysliteľnou súčasťou a pokladom našej obce; sú kronikou histórie i súčasného diania v Jánošíkovom kraji. Ako rodák z Terchovej som veľmi vďačný všetkým, ktorí sa neúnavne spolupodieľajú a podporujú túto nádhernú tradíciu, nazývanú Noviny Terchová. Tie nás informujú, potešujú ducha a zároveň spájajú s našim rodiskom. Hoci som v africkéj Keni tisíce kilometrov vzdialený, práve cez noviny som akoby opäť doma, spojený so všetkými a všetkým, čo sa v Terchovej deje.

Do ďalších 25 rokov želim našim novinám veľa úspechov a dobrých nápadov, aby boli i naďalej šíriteľom morálnych, kultúrnych a duchovných hodnôt, ktoré obec Terchová ponúka svojím dianím a životom.

Mungu aibariki gazetii Terchova. Boh žehnaj noviny Terchová!

Páter Martin Cingel, SVD
terchovský misionár v Keni

ANO, SOM DLHOROČNÝ ČITATEĽ NOVÍN TERCHOVÁ,

môžem povedať, že od ich vzniku (som v Terchovej viac-menej od roku 1974). Dokonca som mal tendenciu ich zbierať a archívovať, ale potom som zistil, že môj priateľ Vladko Krížo ich má úplne kompletné, tak som od toho ustúpil...

Čítam ich úplne celé! Vždy, keď noviny zbadám, tak ich kupujem a nikdy som neolutoval peniaze za ne. Pre mňa ako „cudzára“ sú veľmi cenné informácie o osobnostiach Terchovej. Môžem povedať, že

vždy ma prekvapí, čo všetko títo ľudia v živote dokázali, akí boli, ako žili. Rád si prečítam aj príspevky z religioznej oblasti od terchovských kňazov (zažil som ich tu niekoľko). Veľmi dôležité sú pre mňa aj informácie z obecného úradu.

Nedá mi však, aby som sa nevyjadril aj k celkovému formátu novín Terchová. Akcentujú najmä všetko pozitívne – krásu prírody, unikátny a jedinečný folklór, Jánošíkove a Cyrilometodské dni. Ale sú tu aj nejaké tie negatíva! A to je ten moment, pri ktorom by som sa chcel pozastaviť. V našich novinách mi chýbajú eticko-ekologické výchovné momenty, chýba mi diskusia k týmto témam, chýba mi diskusia občanov k miestnym spoločensko-ekonomickým problémom. Mrzí ma to, pretože sa stretávam s rôznymi názormi (často aj kritickými), ale s „kožou na trh“ nikto nejde. A je to škoda, pretože niekedy sú to názory, myšlienky pragmatické, logické a dobre myslené. Dúfam, že sa aj táto publicistika čoskoro objaví.

Na záver by som chcel uviesť, že sám som sa dlho živil publikovaním a písaním a tak viem, ako je ťažko niekedy niečo vymyslieť, vytvoriť, analyzovať a sumarizovať. Preto vzdávam úctu tímu ľudí (J. Miho, P. Cabadaj, M. Zajac a ďalší), ktorí dokázali a vydržali 25 rokov robiť túto prácu – tieto noviny.

Vlado Palkovič
odborník v cestovnom ruchu

VÁŽENÍ PRIATELIA Z REDAKCIE NOVÍN TERCHOVÁ!

Pozdravujem vás z ďalekého severu Európy – z Nórska. Na základe dobrej spolupráce a dlhoročného priateľstva s Miestnym kultúrnym strediskom v Terchovej dostávam cez internet vaše noviny, ktoré rád čítam a tak sa dozvedám o dianí vo vašej obci – regióne. Zvlášť ma v nich zaujímajú články z rubriky Osobnosti Terchovej; je to veľmi dobré, že sa takto dávajú do širšieho povedomia rodáci z Terchovej. Želám novinám, aby sa aj naďalej darilo spracovávať články z histórie i súčasného diania. A, samozrejme, vždy sa rád zúčastním na Jánošíkových dňoch, pokiaľ mi to čas dovolí.

S priateľským pozdravom Ha det brá – po nórsky – vám viňujem všetko dobré. Zároveň občanom a čitateľom Terchovej želim požehnané Vianoce a šťastlivý nový rok 2016.

Gustáv Socháň
Slovák žijúci a pracujúci v Nórsku,
bývalý vedúci FS Oravan

BLAHOŽELÁM NOVINÁM TERCHOVÁ!

Hoci som s Terchovou už 10 rokov spojený najmä pracovne, neodmysliteľne k tomu patrí aj záujem o celkové dianie v obci. Bohatým zdrojom, či už súčasných alebo historických informácií, sú pre mňa práve noviny Terchová. Teší ma, akým rozmanitým kultúrnym, športovým a duchovným životom táto Jánošíkom a nádhernou prírodou preslávna obec žije. Oceňujem prácu nadšencov, ktorí prinášajú možnosť pútavého čítania už celých 25 rokov. Toto jubileum svedčí o naozaj poctivo odvádzanej práci. Chcel by som k nemu všetkým tvorcom a prispievateľom zaželať mnoho pozitívnych námetov na písanie, rozrastajúcu sa čitateľskú obec a v súkromí pevné zdravie a spokojnosť.

Nech aj naďalej slúžite rozvoju obce a prinášate veľa objektívnych informácií, inšpiratívnych návrhov a kvalitnej zábavy!

Ing. Jozef Kolba
riaditeľ COBA Automotive, s. r. o

MOJI DRAHÍ JUBILANTI, RODÁCI A KAMARÁTI!

Srdce sa mi chvie, rozohrieva pri príležitosti vášho jubilea. Za dvadsiatpäť rokov toľko práce! No, verím, že na druhej strane i radosti zase. Z radov čitateľov a tiež odo mňa – radosť určite! Veď tak úspešne, zápalisto, s láskou slúžite! Tento časopis sa pričínal, že Terchová je po kultúrnej stránke priamo svetová. V nás doma zasieva čas pravú hrdosť. Naozaj! Myslím to

úprimne, nie je v tom drzosť. Dáva priestor nadprirodzenú, duchovnú, ihneď jak otvoríme prvú dvojstranu. Dostupné sú tu všetky uznesenia

našej drahej obce Terchovej vedenia. Dni Cyrilometodské i Jánošíkovské, výrazné osobnosti terchovské, súťaže: gazdovských koní i haluškovské..., spomienky na zosnulých rodákov, športové i kultúrne úspechy dorastencov, školákov... Hľa, taká pestrá a bohatá paleta, núka sa cez noviny ľuďom do sveta! Aj v našej komunite sestry rady čítajú a môj rodný kraj takto bližšie poznajú. Nechceta by som zabudnúť na nie, na nikoho! Je tu, chvála Bohu, toho mnoho! Za všetkých preto aspoň šéfredaktora Janka Miha oslovím, poďakujúc mu a chváliac celý tím. Nech vám Boh všetku prácu odmení v nebi, ale už aj tu na zemi! Do ďalšej dvadsiatej päťky vám vyprosujem, prajem ešte mnoho elánu, inšpirácií, pomoci Božej. Amen.

Sr. Helena Ľudmila Vallova
Kongregácia sestier Božského Vykupiteľa

S TERCHOVOU, S JEJ PREKRÁSNYM OKOLÍM,

ako aj so srdečnými a zanietenými ľuďmi som sa bližšie zoznámavala najmä v súvislosti s mojou prácou v Slovenskom rozhlasu. V priebehu rokov moje kontakty pribúdali a som šťastná, že som sa mala možnosť stretnúť s viacerými význačnými terchovskými obyvateľmi a rodákmi. Vždy som tu našla priaznivé podmienky, profesionálny prístup a najmä inšpiratívne prostredie s bohatými tradíciami a súčasnými talentami z rôznych oblastí. Terchová má svoje čaro a šťastie, že vo vlastných radoch disponuje osobnosťami, ktoré sa hrdo hlásia k terchovskému pôvodu, ctia si tradície, uchovávali dedičstvo, inšpirujú sa ním. Takto obohacujú seba, ale aj početných návštevníkov obce, ktorí sem zavítajú nielen preto, aby pookriali pri krásach prírody, ale aby tiež načerpali nevsedné zážitky z početných, viacerých už etablovaných, ale aj novovznikajúcich podujatí. Terchová má vzácných rodákov, ktorých význam ďaleko presiahol význam regiónu či dokonca nášho Slovenska, má talentovaných súčasníkov, ktorí sa prejavujú v rôznych oblastiach života. Avšak Terchová má šťastie, že aj v súčasnosti disponuje význačnými ľuďmi, ktorým leží na srdci jej osud a budúcnosť, pričom hrdí sú aj na bohatú minulosť. A terchovské noviny sú zrkadlom života a duše obce! Keďže nie som z okolia Terchovej, tieto noviny mám možnosť prezrieť si v elektronickej podobe. Ďakujem, že mi ich posielate. Teším sa na každé číslo, pretože je zdrojom informácií o dianí zo súčasného bohatého života Terchovej a jej rodákov, ako aj zdrojom poznania histórie. Noviny si dlhodobo uchovávali svoju kvalitu a za to patrí veľká vďaka všetkým ich tvorcom a spolupracovníkom.

Pri vzácnnej príležitosti 25. výročia vydávania novín Terchová želim všetkým prispievateľom veľa nápadov, tvorivých síl a zaujímavých rôznorodých tém pre nás – čitateľov. Verím, že noviny si zachovajú vysokú kvalitu textov a bohatý obsah aj v budúcnosti.

Miriám KUBANDOVÁ
redaktorka Štúdia RTVS Banská Bystrica

HELIGONKÁRI NA ROZSUTCI

Ráno 19. septembra 2015 sa ako už každoročne zišli pri Hoteli Diery heligonkári z rôznych kútov Slovenska aj Moravy, aby otvorili 6. ročník Výstupu heligonkárov na Rozsutec. Hoci počasie spočiatku vyzeralo pochmúrne, nablízka sa až 38-členná skupina nadšencov, z ktorých štrnásť si do batohu nabalili heligónku. O 8.30

h vyrazili do Dier. Po malej prestávke Pod tanečnicou, sprevádzanej hraním a spevom, sa o 13.00 h rozozvučal slnkom krásne rozsvietený Veľký Rozsutec. Na vrchole všetci heligonkári vybrali svoj nástroj a spoločne si zahrli a zaspievali niekoľko pesničiek. Prenikavý slnečný jas a inverzná oblačnosť z toho

urobili nezabudnuteľný zážitok. Po zostupe pokračovala zábava v kolibe Hotela Diery, počas ktorej organizátor podujatia Laco Rybár odovzdal ceny všetkým účastníkom výstupu. Hrlo sa a spievalo do neskorých hodín.

Ladislav RYBÁR

PO JÁNOŠÍKOVI POMENOVALI JAŠTERICU...

Renomovaný slovenský vedec – paleontológ **Andrej Čerňanský** – objavil fosíliu (skamenelinu), ktorá doslova obrátila hore nohami zaužívané pravidlo veľkosti tela zvierat v ostrovných podmienkach. A pomenoval ju po Jurajovi Jánošíkovi! Na otázku médií, čo má fosília skúmaného plaza spoločne s najslávnejším Terchovcom, vedec odpovedal:

„Pomenovanie vychádza skôr z preukázania úcty. Juraj Jánošík nebol len obyčajný zbojník. Bol pozitívnou osobnosťou našej národnej histórie a tiež symbolom akejsi mladíckej rebélie. Mám veľmi rád auru okolo nášho legendárneho zbojníckeho kapitána. Keď človek žije a pracuje roky v zahraničí, v mojom prípade v Nemecku, tak to, čo mu pripomína domov, je, povedal by som, vzácnejšie.“ (Použitý zdroj: denník SME, 21. 10. 2015, s. 10)

Andrej Čerňanský objavil a skúmal fosíliu z rodu Gallotia, ktorý sa vyskytuje iba na Kanárskych ostrovoch. Skamenelinu oficiálne pomenoval Janosikia ulmensis. Z pohľadu paleontológie je Janosikia mimoriadne dôležitá pre pochopenie ostrovného pravidla evolúcie veľkosti tela, ako aj komplexného vývinu dnešných veľkých druhov jaštera.

-red-

11. 9. 2015 – návšteva žiakov a učiteľov zo ZŠ s MŠ Třanovice.

20. 10. 2015 – školský projektový Deň zdravej výživy.

14. 9. 2015 – ukážka práce Horskej záchrannej služby.

22. 10. 2015 – návšteva výstavy Titanic v Bratislave a rodného domu Ľudovíta Štúra v Uhrovci.

25. 9. 2015 – návšteva ZŠ s MŠ v Třanoviciach (Česko).

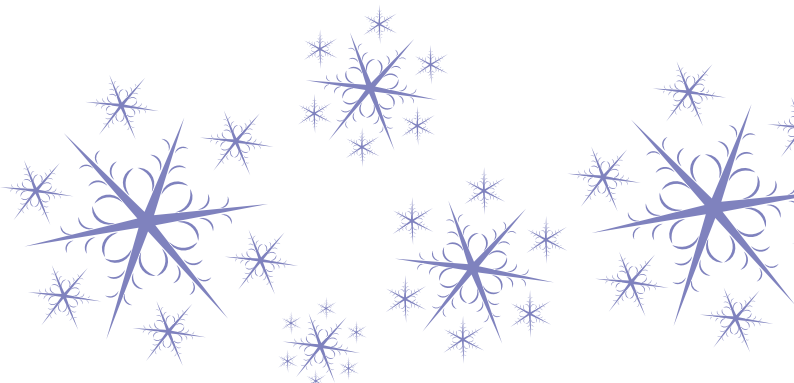
13. 11. 2015 – rozprávková noc v škole pod názvom Čarujeme pre radosť.

29. 9. 2015 – výchovný program Školy života ako chrániť žiakov ZŠ a MŠ.

11. 10. 2015 – vystúpenie Terchovského detského spevokolu so Speváckym zborom slovenských učiteľov.

25. 10. 2015 – kultúrny program v rámci Mesiaca úcty k starším.

/VTIPY, POSTREHY, SENTENCIE/

Tento poznáte?

Foto - František MUCHA

Príde chlapík do posilňovne za trénerom a hovorí:

„O tri týždne mám rande, musím na ňu zapôsobiť. Ktorý prístroj mám použiť?“
Tréner pohotovo odpovie:
„Skúsil by som bankomat pri vchode...“

Po návrate z práce hovorí žena manželovi:

„Drahý, predstav si, dnes mi až traja muži uvoľnili miesta v autobuse.“
Manžel s kyslou grimasou zareaguje:
„A zmestila si sa?“

Hovorí žena mužovi:

„Kúpime si auto, urobíme si vodičák a spoznáme svet.“
Muž sa opýta:
„Tento, či ten druhý?“

Šofér letí po diaľnici dvestovkou.

Zastaví ho policajt.

„Človeče, nevideli ste tabuľu, ktorá povoľuje maximálne 130?“
„Pán policajt, v takej rýchlosti?“

Muž v lekárni: „Prosím vás, existuje aj ženská viagra?“

Lekárnik: „Áno, predáva sa vedľa v zlatníctve.“

Bruneta príde do ordinácie a hovorí, že ju bolí telo všade, kde sa ho dotkne.
„To nie je možné,“ hovorí doktor.
„Ukážte mi to.“
Prstom si zatlačí na lakeť a kričí od bolesti. Zatlačí si na koleno a kričí, zatlačí na členok a kričí, a tak to ide

dalej. Všade, kde sa dotkne, kričí od bolesti.

Doktor rozmýšľa a prehovorí: „Ste naozaj brunetka?“
Ona odpovie: „Nie, ja mám prefarbené vlasy. Som blondína.“
„Myslel som si to,“ povie lekár.
„Máte zlomený prst...“

„Vraj aj žena po päťdesiatke môže dráždiť muža.“

„A čím?“

„Každým slovom.“

Policajt sa na okrsku chváli kolegom:
„Chlapi, predstavte si, aký som geniálny. To puzzle, na ktorom bolo napísané 3 až 5 rokov, som v pohode dokázal zložiť za pol roka!“

Hovorí jedna:

„Ja nemám šťastie na chlapov! Vždy, keď stretnem nejakého pekného muža, vysvitne, že je buď ženatý, alebo ja vydatá!“

ČO SI O TOM VŠETKOM MYSLÍ...

Počkaj, počkaj, vyhrážali sa mi. Čo si si navaril, to si aj vypiješ! A tak pijem, hoci svojím založením som skôr chorobný žrút.

Do vojny tiahli toľkí, že mohli obsadiť celú krajinu. Keď sa vracali, obsadili sotva jedno kupé.

Hlúpi ma nepotrebujú, lebo si vystačia sami, a múdрым nechýbam, lebo každý z nich vie byť sám.

Budha tak dlho sedí, že aj keby náhodou vstal, už by nešiel...

Neviem prečo, ale zdá sa mi, že zamladi sa mi starlo omnoho ľahšie, ako sa mi teraz mladne.

Kresba - Fedor VICO

Na pionierskych opaskoch sme mali pracku s heslom: Bud' pripravený! Teraz nosím opasok s prackou, na ktorej je nápis: Neočakávaj nič, bud' pripravený na všetko!

Povedz mi, s kým spíš, poviem ti, o kom sníš.

Z blázinca som odchádzal s radosťou, že idem medzi normálnych, a vraciam sa ta zo zúfalstva, že je to naozaj tak.

Peter Gregor

DRAHÁ DAGMAR,
píšem Ti, lebo som si spomenul, že dnes máš narodeniny. Tak vidíš, ani po rokoch som na Teba nezabudol, a tak dovoľ, Ivanka, aby som Ti zaželel veľa zdravia, šťastia a spokojnosti, a keby som si vo svojej skvele fungujúcej pamäti nespomenul, že si ateistka, aj Božieho požehnania.
Dúfam, milá Zuzana, že Tvoja moje riadky nájdú v dobrom zdraví, lebo to je v našom veku v čoraz častejších prípadoch okrem úspechu zachovania si svojprávnosti to najdôležitejšie.
Mňa telesné už pozvoľna opúšťa, nedávno mi operovali podstatu, aj ma bolí kadečo, akurát sa nikdy neviem rozpamätať čo. Ale duševne, Marika, som ešte junák a pri plnom vedomí tunák. A pred svojím duševným zrakom zázrakom, akoby to len včera bolo, vidím naše spoločné stretnutia, naše sladké bozky pod gaštanom neďaleko kasární. Ozaj, ako sa má naša dcéra Miriam, ktorú sme tam vtedy počali? Osobne ma nikdy nenavštívila, ale nikdy nezabudne odo mňa pýtať peniaze, hoci je už dávno plnoletá. Vyrástla z nej akiste riadna koťuha, lebo raz mesačne sa podpisuje ako Elektrina, štyrikrát do roka ako Domová daň, mení identitu ako v nejakom krimifilme, lebo sa podpisuje aj ako Vodné a stočné a občas ako Odpad, ktorým akiste je.
Na záver svojho krátkeho, ale vrúcneho listu Ti želim ešte raz všetko naj, drahá Dagmar.

TVOJ JA!

A EŠTE DO DRUHEJ NOHY!

Hovorí jedna blondínka druhej:
 „Rozhodla som sa pestovať jogu.“
 „Výborne, zožeň aj mne semeno...“

Čupí vlk za kríčkom a okolo ide Červená čiapočka. Vlk sa jej pýta:
 „Čože máš v tom košíčku?“
 „Džem a med pre svoju babičku.“
 „A toaletný papier tam nemáš?“

Rusi vynášali takú injekciu, že keď ju pichnete mŕtvemu, ešte tri dni sa s ním môžete rozprávať. Ale on vám neodpovedá...

„Vždy nosím v peňaženke fotku svojej manželky a detí. To mi pripomenie, prečo tam nie sú žiadne peniaze.“

Po dlhej dobe sa stretnú dvaja kamaráti a jeden z nich hovorí, že to musia ísť zapíť.

„Ty, ale mňa opitého manželka nepustí domov.“

Prvý hovorí: „Tak na toto mám parádnu fintu. Musíš zazvoniť, rýchlo zo seba strhnúť šaty a hneď, ako ti manželka otvorí, musíš ich hodiť dnu. Ona ťa

vonku nahého nenechá.“
 Opijú sa skoro do bezvedomia a po pol roku sa znovu stretnú.

Prvý sa druhého pýta, ako vtedy dopadol.

„No úplne skvele! Zazvonil som, dvere sa otvorili, ja som hodil šaty dnu. Potom sa dvere zatvorili a ozvalo sa: Ďalšia zastávka...“

Rozprávajú sa chlapci:

„My sa každý deň pred jedlom modlíme.“

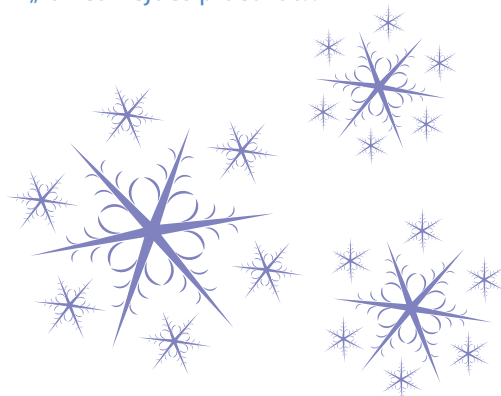
„My nie. Naša mama vie variť...“

„Nikdy nenosím so sebou svoju výplatnú pásku. Keby som náhodou zomrel pri nehode, ľudia by si mohli myslieť, že to bola samovražda!“

Muž je v kóme a visí na dýchacom prístroji. Manželka sa plačky pýta:
 „Pán doktor, dakedy bude manžel v tomto stave?“

„Do prvého výpadku prúdu...“

Okoloidúci hovorí bezdomovcovi:
 „Prepáčte, nemôžem vám nič dať. Nemám peniaze.“
 Bezdomovec na to:
 „Tak čo nejdeš pracovať?!“

Kresba - Pavol PAŽIČAN, október 2015

VYLÚŠTITE SI VIANOČNÚ KRÍŽOVKU

Otec hovorí synovi: Ty si hlúpy ako toto drevo! a začne klopať po stole. Na to syn hovorí: Otec niekto klope!

(Otcova odpoveď je v tajničke)

	milénec (zast.)	motocykel (hovor.)	jednotvárnosť, ustálený spôsob konania	titán (zn.)	meno speváčky Mázikovej	grafický znak v podobe šikmej čiary	Pomôcky: Abin, Ecco, ILY, Ipo, Tilda	zákaz po anglicky	patriace Oldovi	2. časť tajničky	koniec modlitieb	miesto poradenia
značka holandského piva							ruský šlachtic Visegrad Univ. Association					
podnecovala ma												
bohynia pomsty (aj Até)				nórsky polárny bádateľ rozsiahle more								
Norbert (dom.) severovýchod					typ Forda počítačová tomografia			meno Chaplinovej ženy čudo				
	Oborové zdravotní poisťovňa (skr.)	zaliečala sa ti	vyhýbajú sa; odháňajú	starší (skr.) prieskum	letecká spoločnosť Kuby donúťovať		Dr. Veterina Medicina daj dohromady (poet.)				podlahová krytina	Adam (dom.)
vybav					báseň megajoule (zn.)		vypelala povrch stromov					
súčasť veže kostola					naviať české mesto		kušní nerast bička (expr.)			ľud po česky spojovací kliniec		
1. časť tajničky								citoslovce pohozenia majúca farbu ako lotos				
	lúže Goetheho dráma				opica lepkavá hmota	R foneticky strácal farbu	značka cukríkov citoslovce buchnutia					malá os
talianska automobilka				slečna lekárska komora (skr.)		táralo dali za peniaze						
meno mafána Caponeho			všetko po anglicky 3. časť tajničky		Power Level Angle zlučoval		utorok (skr.) hliník (zn.)		hora termin			
Universitas Alma Jakarta (skr.)			zákruty (hár.) vydatá po česky			malá stupnica ECV líavy				Univerzita Komen-ského dorazenie		
rozpoloženie				získal dedením Aronov syn			sedmička v kartách znes, vydrž					
model automobilu Nissan				ústna voda okej			časť Londýna Občanská demok. alianca				kód letiska Islay Airport	sekal
	priklad (skr.)	vykonával dabing Rumunsko (kód.)				4. časť tajničky vyvaluj oči						
predieral sa, vnikal					ubrala, odpočítala							
rozsiahle prozaické dielo				rímske číslo 51		pánt		útočisko				

EXPOZÍCIA JÁNOŠÍK A TERCHOVÁ

Expozícia Jánošík a Terchovej privítala v mesiacoch apríl – október 2015 8 200 návštevníkov. Do apríla 2015 bola expozícia zatvorená z dôvodu rekonštrukcie obecného úradu. Počas uplynulých rokov tu boli návštevníci z týchto štátov: Anglicko, Argentína, Austrália, Belgicko, Brazília, Cyprus, Česko, Čierna Hora, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Čile, Chorvátsko, Írsko, Izrael, Japonsko, Kanada, Kórea, Lotyšsko, Luxembursko, Maďarsko, Nemecko, Nový Zéland, Nórsko, Peru, Poľsko, Portugalsko, Rakúsko, Rumunsko, Rusko, Slovinsko, Srbsko, Sýria, Španielsko, Švajčiarsko, Švédsko, Taliansko, Ukrajina, USA a, samozrejme, Slovensko. Prehľad štátov nie je kompletný. Nie všetci návštevníci zanechali po sebe písomný záznam.

Po rekonštrukcii budovy obecného úradu sa dnes oficiálne otvorila staronová expozícia Jánošík a Terchovej. Je nádherná.
23. 3. 2015. M. Rusnáková

Ďakujeme krásne za príjemné prijatie v Múzeu Juraja Jánošíka.
študentky z Banskej Bystrice
– Petra, Dominika, Katka

Pekná výstava. Ďakujeme z Bratislavy a Austrálie.
29. 4. 2015. Eva, Klárka, Irena, Barbora, Adela, Hanka

Veľmi pekne ďakujeme za prehliadku a pútavé rozprávanie.
30. 4. 2015. Žiaci 2. C, 3. C, a 4.B ZŠ s MŠ Terchovej – Struháreň: Erika, Pavol, Tatiana, Dávid, Lenka, Nina, Samo, Samko, Dominík, Nati, Martin, Veronika, Peter, Mišo, Jurko, Miško, Svetlana, Zuzana, Marek, Kika, Jurko Romančík

Ďakujeme za krásnu expozíciu spojenú s filmom. Prajeme veľa úspechov a návštevníkov.

2. 5. 2015. Hanka a Kamil Piťonákovci z Kežmarku

Ďakujeme za krásnu rozprávku o Jánošíkovi a peknú expozíciu.
3. 6. 2015. MŠ Krasňany

Ďakujeme za veľmi peknú prehliadku, ako príjemnú pani sprievodkyňu!
ZŠ Turčianske Kľačany, 4. A
Danuška, Lucia, Alexandra, Damián, Rebečka, Michaela, Žofinka, Marek, Jakub, Natália, Branislav, Maťo, Pavel, Samuel

Pekná výstava prezentujúca obdobie života Jánošíka. Zaujímavý, nie príliš dlhý film o Jánošíkovi. Páčilo sa nám nielen múzeum, ale aj cyrilometodské slávnosti.
5. 7. 2015. rodina Babicová

Ďakujem veľmi pekne za krásny kultúrny zážitok.
14. 7. 2015. Eva a Slavka Štofanové, Vranov nad Topľou

Krásny kraj, príroda, prostredie. Milí ochotní ľudia. S láskou urobené múzeum. Želáme veľa návštevníkov.
19. 7. 2015 Tinka a Janko z PD

Ďakujeme. Veľa sme sa dozvedeli, veľmi pekný zážitok. Páčilo sa nám.
28. 7. 2015. Iva a Peťa Sliškovci, Radošina

S návštevou vášho múzea sme boli spokojní, nám sa páčili obrazy v galérii.
30. 7. 2015. Návštevníci z Považskej Bystrice: Romanko Č., Karolínka K., mama, Katka Š., Maťo Š.

O Jánošíkovi sa veľa popísalo, veľa povedalo. Zbojník či hrdina? V srdciach ľudí zostáva.
1. 8. 2015. Helena

Spomíname na Juraja Jánošíka počas Jánošíkových dní 2015.
Matiaško, Markétka, Jitka, Igor Šumichrastovci

Môj otec pochádza z Terchovej – Bieleho Potoka, ale teraz som v múzeu prvý raz.
4. 8. 2015. Ferenčíková, rod. Hýlova, zo Závodu, Kristinka, Melánka, René a Monika Ferančíkovci zo Závodu

Veľmi sa nám tu líbilo a pohľady na Rozsutec, tisíckrát jinak, byly obzvlášť zajímavé.
4. 8. 2015. Richterovi, Olomouc

Rodina Antona Podkopčana z Dvorníkov, okres Hlohovec. Starý otec pochádzal z Terchovej.
5. 8. 2015. Ďakujeme! Martin Podkopčan, Gabika, Anton

Ďakujeme za krásnu výstavu. Kiež by bolo v dnešnej dobe viac Jánošíkov.
14. 8. 2015. Dominika, Sonička, Martinka a Miro Matejkovičovi

Múzeum navštívili osemdesiat mladí Slováci z Rumunska a Ukrajiny.
25. 8. 2015. Edi

Prožili sme krásny týden v Terchovej.
5. 9. 2015. Návštevníci z Čech, kteří se sem rádi vrátí

Na našom výlete sme neobišli toto miesto. A urobili sme dobre!
15. 9. 2015. Luky a Patka

Bola som tu cez víkend s maminou. Je to tu veľmi pekné a som rada že sa to tu všetko zachovalo. Mám radosť z Jánošíkových skutkov a dúfam, že si každý cení, čo v tých časoch pre nás urobil.
25. 9. 2015. Chiara Pascali

Ďakujeme za prehliadku a film, v ktorom sme sa dozvedeli o Jánošíkovi.
23. 10. 2015. Simka a Jančo

Foto a text **František MUCHA**

TERCHOVÁ OSLÁVILA 90. VÝROČIE ZALOŽENIA DHZ

Sobota 3. októbra 2015 bola pre dobrovoľných hasičov z Terchovej slávnostným dňom. Spoločne sme oslávili 90. výročie založenia DHZ v Terchovej. Slávnosť začala oficiálnym nástupom dobrovoľných hasičov z okrsku č. 5 pred Hasičskou zbrojnicou v Terchovej. Spoločný sprievod sa v pochodovom tempe odobral na slávnostnú svätú omšu do Kostola sv. Cyrila a Metoda, ktorá bola obetovaná za všetkých aktívnych členov DHZ v Terchovej.

Po skončení omše sa slávnostný sprievod presunul do kultúrneho domu, kde predseda DHZ privítal okrskových členov DHZ a pozvaných hostí. Pozvanie prijali zástupcovia okresného výboru DHZ, zástupca starostu obce Terchovej Jozef Dávidík a dôstojný pán farár Pavol Kruták. Predseda DHZ v rámci svojho vystúpenia priblížil 90-ročnú históriu pôsobenia DHZ v Terchovej. Vyjadril poďakovanie zakladateľom a aktívnym členom DHZ za obetavú a dlhoročnú prácu. Zároveň

zdôraznil potrebu a dôležitosť motivovať mladých ľudí k aktívnemu zapojeniu sa do činnosti DHZ v Terchovej. Po príhovore zástupcov okresného výboru DHZ a zástupcu starostu Terchovej sa zhromaždenie presunulo na parkovisko pri hoteli Gold, kde v popoludňajších hodinách pokračoval kultúrny program. V jeho rámci predseda DHZ odovzdal ocenenia členom DHZ v Terchovej za príkladnú prácu a vernosť. Súčasťou kultúrneho programu bolo vystúpenie detského folklórneho

súboru Chotárík pod vedením Veroniky Hajasovej a Nebeskej muziky. Celú slávnosť moderoval Peter Laurenčík.

Počas slávnostného popoludnia sa organizátori postarali o bohaté občerstvenie pre návštevníkov. Nezabudli ani na najmladších záujemcov, pre ktorých pripravili penovú šou. V priebehu slávnostného popoludnia sa predstavili mladí hasiči, ktorí prezentovali útok, a profesionálni hasiči. Tí predviedli simulované vyslobodenie osoby z havarovaného auta, ako aj uhasenie horiaceho motorového vozidla. Návštevníci, ktorí sa zúčastnili na slávnosti DHZ v Terchovej, mali možnosť vidieť prehliadku dostupnej techniky a vozidiel, ktoré používajú dobrovoľní hasiči pri práci. Lákadlom najmä pre deti boli hasičské autá Tatra 148, ako aj nové vozidlo Iveco a záchranný povodňový vozík, ktoré DHZ v Terchovej odovzdal podpredseda vlády a minister vnútra Róbert Kaliňák, za čo mu DHZ Terchová vyjadrilo poďakovanie.

V závere osláv 90. výročia založenia DHZ organizátori vyslovili vďaku za podporu a pomoc pri organizovaní podujatia Obecnému úradu v Terchovej, sponzorom, ktorí významnou mierou prispeli k zabezpečeniu slávnosti, a všetkým, ktorí sa aktívne podieľali na priebehu osláv.

Ján HANULIAK

predseda DHZ v Terchovej

SVETLO SVETA UZRELO NOVÉ TERCHOVSKÉ PODUJATIE

Dáva sa na známosť, že 26. septembra 2015 sa v Kultúrnom dome A. Hlinku v Terchovej konalo pod záštitou predsedu Žilinského samosprávneho kraja Juraja Blanára **nové podujatie s názvom STRETNUTIE UMENÍ, UMENIE STRETNUTÍ...** A prečo sa tak stalo?

Už samotný názov je veľavravný. V dnešnej uponáhľanej dobe nezabudnime sa stretávať, nájsť si čas na priateľov. Ved' len to, čo

človek zažije, zostane navždy v nás; spomienky, ktoré nám nikto nikdy nevezme a ktoré i po rokoch dokážu zohriať ... Podujatie bolo zamerané skôr na formu divadelnú, ale na svoje si prišli aj nadšenci folklóru, ktorý je neodmysliteľnou súčasťou našej Terchovej.

Účinkovali žiaci zo ZUŠ Ferka Špániho, Divadlo Gavurka, FS Podžiaran z Papradna, FS Špačinčanka zo Špačiniac a LH Terchová.

Zo srdca sa mi žiada spomenúť i poďakovať sa firmám, teda LÚDOM, pretože bez ich pomoci by sme len túžili po splnení nášho sna Stretnúť sa – Fara Terchová, Maruna Terchová, s. r. o., Krasplast AMG, s. r. o., Coba Automotive, s. r. o., Drei-Metal, s. r. o., HASTRA s.r.o., a pán Viktor Holúbek.

Tak teda priatelia, ak Pán Boh dá, o rok opäť DOVIDENIA.

Mária VRÁBLIKOVÁ - JANIČÍKOVÁ

NOVÁ KOMÉTA NA TERCHOVSKOM KULTÚRNOM NEBI

Aj v tomto roku dostal náš výbor základnej organizácie Slovenského zväzu telesne postihnutých (ZO SZTP) pozvánku na celoslovenskú súťaž 11. ročník Kremnickej barličky, konanú pod záštitou Ministerstva kultúry SR. Táto súťaž v prednese poézie, prózy a v speve sa konala 7. – 9. augusta 2015 v zariadení Toliar v Kremnici.

Keďže už roky sa na súťaži za Žilinský kraj zúčastňuje jedna recitátorka zo Žiliny (**Anna Šutáková**), na rokovaní výboru našej organizácie sme sa rozhodli, že by nebolo od veci, keby sa na spomínanom podujatí zúčastnil aj niekto z najspevavejšej dediny Slovenska. Nakoniec sme to nechali na rozhodnutí výročnej členskej schôdze, ktorá sa konala 22. marca 2015. Na schôdzi som vyzval našu členku (mimochodom, organistku v kostole) **Evku Halasovú**, aby si vybrala kolegyné zo základnej organizácie, s ktorými by sa za 6 mesiacov dokázala pripraviť. Iné je totiž spievať v anonymite „chórusa“ pri organe, a iné na súťaži pred odbornou porotou... Evka si vybrala **Vierku Krištofikovú**, **Vierku Berešíkovú**, **Janku Dikošovú** a **Štefku Hanuliakovú** (na fotografii).

PRIŠLI, VIDELI, ZVÍŤAZILI!

zľava: Štefka Hanuliaková, Evka Halasová, Vierka Krištofiková, Janka Dikošová a Vierka Berešíková

DOBYLI ISTROPOLIS

Na ústredný orgán SZTP v Bratislave sme poslali záväznú prihlášku a pre speváčky začala „makačka“ (zostavenie repertoáru, nácviky, zháňanie a úprava krojov...), aby mohli kvalitatívne reprezentovať kraj, v ktorom žijú. Pred tým, ako v piatok 7. augusta vycestovali, som ich poprosil, aby mi po súťaži zavolali, ako dopadli. Vedel som, že nám hanbu neurobia, veď ich počúvam každú nedeľu v kostole aj pri pohreboch. V nedeľu sa ozval telefón a nebola by to Evka, keby ma nevytočila skoro až ku kolapsu: „Kde si nás to poslal, medzi hory! Totálne sme to zbabrali.“ Až potom z nej vyliezlo: „Vyhrali sme súťaž v kategórii Zborový spev a sme pozvané na benefičný koncert do Bratislavy!“ Koncert sa konal v prospech SZTP pri príležitosti 25. výročia vzniku organizácie, a to v nedeľu 4. októbra 2015 o 15.00 h v koncertnej sále bratislavského Istropolisu.

Tolko sme vedeli od našich speváčok. Tak to veru už býva, keď zlyhá niekto kompetentný. Z OC SZTP v Žiline nám mali poslať na našu ZO propagačné materiály, ktoré by sme následne poskytli celej členskej základni, ako aj širokej verejnosti v Terchovej. Páky na to máme (obecné vývesné skrinky, vyhlásenie v miestom rozhlasu či v kostole) a určite by sa bolo zúčastnilo z Terchovej viac ľudí, ako len my piati...

Po otvorení koncertu predsedníčkou UR SZTP Ing. M. Vrábľovou sa začalo nádherné divadlo pre všetky generácie. Najprv to bol prednes majsterky slova, členky Činohry Slovenského národného divadla Jany Oláhovej; vzápätí nás pohladili svojim pohybom mažoretka a trio moderného tanca a hudby. Potom vyšli na scénu naše speváčky vystupujúce pod názvom Radosť. Očarili celé publikum! Po vystúpení hráča na rôzne hudobné nástroje účinkovala laureátka viacerých zahraničných ocenení J. Šarköziová, a po nej znova (ako jediní dvakrát!) naše speváčky. Keď pri piesni Láska spievalo refrén „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, láska nezávidí“ zaplnené hľadisko koncertnej sály Istropolisu, uvedomil som si, že mám byť ako Terhovec na čo hrdý. Na úžasný výkon terchovských speváčok nadviazal aj posledný účinkujúci, sólista Opery SND Ivan Ožvát, ktorý „pletkami pani Operetky“ a áriami zo svetových oper ukončil skvelý koncert.

NEOPAKOVATEĽNÝ ZÁŽITOK

Opätovne bolo vidieť a počuť, že aj ľudia so zdravotným hendikepom sa dokážu zviditeľniť, seberealizovať a pri tom

úspešne reprezentovať nielen seba, ale najmä svoju organizáciu, obec, okres a kraj, v ktorom žijú. Takto sa dokážu dostať do povedomia širokej verejnosti.

Ďakujem vám, „kočky“! Pre nás všetkých, ktorí sme tam boli, ide o úžasný

a neopakovateľný zážitok. Pre mňa osobne to bol tiež pekný darček na záver môjho dlhoročného funkcionárčenia v ZO SZTP Terchová.

Štefan VALLO
(ešte) predseda ZO SZTP Terchová

Kremnická barlička

11. ročník celoslovenskej súťaže
v prednese poézie, prózy a v speve

20 SZTP Terchová

Meno
1. miesto

kategória - spev - skupina

8. 8. 2015

Dátum

Podpis predsedu poroty

POĎAKOVANIE

V MENE NAŠEJ DCÉRY LUCKY by sme sa chceli i tento rok poďakovať všetkým, ktorí neváhali a venovali nám podiel zo svojich daní na liečbu, ktorá výrazne zlepšila jej zdravotný stav. Naše veľké ďakujem patrí spoločnosti COBA Automotive, s. r. o., a jej zamestnancom, ktorí aj tento rok preukázali obrovské nasadenie a chuť pomôcť nám zvládnuť finančne náročnú liečbu. Takisto ďakujeme pracovníkom Obecného úradu Terchová, ľuďom, ktorí chceli darovať, ale nespĺňali zákonom stanovené minimum, a všetkým, ktorí nám pomohli nielen finančne, ale i dobrými radami, milým slovom, ľudským prístupom, modlitbou....

Osobitné poďakovanie patrí Marekovi Mintálovi, ktorý sa tento rok veľkou mierou podieľal na financovaní Luckinej liečby v rehabilitačnom zariadení Neurorehab Šopron v Maďarsku. Finančné prostriedky budú dokladované občianskemu združeniu Pomocníček, Sereď, ktoré nám tento rok umožnilo vykonať túto zbierku.

„Každý sme anjel s jedným krídlom. Lietať môžeme len v objatí s niekým iným.“
(L. De Crescenzo)

ĎAKUJEME!

rodičia Lucky Mária a Pavol VOJTEKOVCI

ZOZNAM DARCŮV

Adamíková Margita, Krasňany,
Andel Igor, RNDr., Košťany nad Turcom
Andelová Eva, Mgr., Košťany nad Turcom
Aneď-SK
Babiš Martin, Žilina
Babišová Irena, Krasňany
Baďová Anna, Belá pri Varíne
Balážová Anežka, Terchová
Baleja Marián, Terchová
Baránek Milan, Rajecké Teplice
Baránková Barbora, Rajecké Teplice
Baránková Oľga, Rajecké Teplice
Barthánusová Mária, Mgr., Martin
Barto Marek, JUDr., Levoča
Beňová Natália,
Kysucké Nové Mesto
Berešiková Mária, Terchová
Bielková Oľga, Krasňany
Bobáňová Mária, Terchová
Bobáňová Mariana, Varín
Boková Emília, Varín
Bugán Stanislav, Kysucké Nové Mesto
Cabadaj František, Terchová
Cabadaj Jozef, Dunajská Lužná
Cabadajová Mária, Terchová
Centrumstav, s. r. o., Žilina
Cigánik Dávid, Krasňany
Cigániková Helena, Krasňany
Cigániková Mária, Krasňany
Cingel Jozef, Terchová
COBA automotive, s.r.o., Terchová
Čepelová Zuzana, Terchová
Dávidíková Erika, Krasňany
Dikoš Ján, Terchová
Dikošová Dana, Terchová
Dudžík Peter, Terchová
Dugelová Alena, Žilina
Đurajka Ladislav, Žilina
Đurana Marek, Lysica
Đurková Katarína, JUDr., Terchová
Đurková Štefánia, Terchová
Elischerová Kamila, Terchová
Fondrková Miroslava, Terchová
Frátrik Michal, Mgr., Žilina
Fučík Branislav, Rajec
Fujdiaková Viktória, Belá pri Varíne
Gajdošíková Monika, Bc.,
Hrnčiarovce n. Parnou
Habánková Číliková Jana, Žilina

Hanuliak Ján, Bc., Terchová
Hanuliak Ján, Jánošíková, Terchová
Hanuliak Ján, Terchová
Hanuliak Jaroslav, Terchová
Hanuliak Jozef, Terchová
Hanuliak Vladimír, Terchová
Hanuliaková Anna, Terchová
Hanuliaková Iveta, Terchová
Hanuliaková Katarína, Terchová
Hanuliaková Tatiana, Terchová
Hanzelová Mária, Terchová
Hlavatá Anna, Trenčín
Hollý Jaroslav, Nesluša
Holúbková Alena, Terchová
Hrnková Janka, Terchová
Hrtús Ladislav, Nižná Korňa
Hulín Miloš, Ing., Rajec
Chovanec Ján, Terchová
Jánošík Juraj, Ing., Varín
Kaňa Jaroslav, Krasňany
Kokošík Peter, Kysucké Nové Mesto
Kokošíková Dana, Kysucké Nové Mesto
Komperdová Ľubica, Ing., Mojs
Košíťová Andrea, Mgr., Varín
Kováčik Jozef, Žilina
Kováčová Renáta, Dolný Hričov
Krištofik Štefan, Lysica
Krištofiková Anna, Terchová
Krištofiková Viktória, Terchová
Krko-SK, s. r. o., Žilina
Krkoška Vincent, Žilina
Kromková Mária, Rajec
Kuzma Róbert, Terchová
Kuzma Viktor, Terchová
Lacúchová Martina,
Belá, Vyšné Kamence
Laurenčík Štefan, Terchová
Letková Anna, Krasňany
Lodňan Jozef, ml., Dolná Tižina
Lodňan Jozef, st., Dolná Tižina
Longauer Miroslav, Žilina
Lúčan Ján, Terchová
Lúčanová Mária, Terchová
Lukáčik Ján, Pribovce
Macangová Veronika, Krasňany
MarcoV, Žilina
Martínček Jozef, Terchová
Martinko František, Teplička nad Váhom
Martinusík Miroslav, Ing., Terchová

Martinusík Štefan, Terchová
Matláková Jolana, Žilina
Mažgút Miroslav
Mažgútová Anna, Belá, Nižné Kamence
Mažgútová Ľudmila
Mešková Alena, Terchová, Vyšné Kamence
Mešková Božena, Belá, Vyšné Kamence
Mešková Janka, Krasňany
Mičianová Danko, Terchová
Miho Štefan, Terchová
Miko Roman, Rajec
Milo Štefan, Ing., Žilina
Milučká Marta, Veľké Rovné
Mráčníková Mária, Nezbedská Lúčka
Mrázik Ľubomír, Teplička nad Váhom
Murínová Michaela, Belá pri Varíne
Noga Juraj, Gbelany
Nogáčková Monika, Krasňany
Novosadová Renáta, Varín
Oberta Stanislav, Gbelany
Obertová Katarína, Mgr., Strečno
Ondruš Jaroslav, Terchová
Ondrušová Anna, Terchová
Paštrnák Peter, Bc., Terchová
Paučinová Monika, Žilina
Pechotová Viktória, Terchová
Pekárová Oľga, Terchová
Polet' Martin, Terchová
Poliaček Miroslav, Belá pri Varíne
Poliak Peter, Ing., Žilina
Polka Rastislav, Svederník
Púčkova Marcela, Terchová
Remenár Peter, Varín
Remenárová Anna, Varín
Road SK, s. r. o., Žilina
Rogoň Štefan, Terchová
Rogoňová Mária, Terchová
Romančík Martin, Terchová
Romančík Milan, Terchová
Romančík Peter, Terchová
Romančíková Jana, Terchová
Romančíková Mária, Terchová
Romančíková Marta, Mgr., Terchová
Rusnák Ján, Nededza
Sandanusová Anna, Žilina
Sekerková Zuzana, Terchová
Schutz Marián, Revúca
Silná Jana, Zeleneč
Skokan Juraj, Kysucké Nové Mesto

Solárová Monika, Mgr., Varín
Staňo Alojz, Žilina
Staňová Helena, Varín
Staňová Monika, Mgr., Dolná Tižina
Stavebniny Hrnko, Žilina
Stráska Anna, Varín
Stráska Katarína, Ing., Varín
Strásky Peter, Ing., Varín
Struhárňanská Mária, Terchová
Svoreň Ivan, Žilina
Svoreň Miroslav, Žilina
Svoreňová Mária, Žilina
Svrček Štefan, Kysucké Nové Mesto
Ševčík Martin, Žilina
Šesárová Anna, Varín
Šoková Renáta, Žilina
Štalmašková Anna, Belá pri Varíne
Štefková Jaroslava, Terchová
Šutiak Pavol, Brestovany
Šutiak Peter, Brestovany
Šutiaková Anna, Brestovany
Šutiaková Mária, Brestovany
Švec Ľubomír, Terchová
Švecová Kamila, Terchová
Táčovský Milan, Ing.,
Križovany nad Dudváhom
Tichá Marta, Svederník
Ticháková Monika, Krasňany
Tomašov Michal, Lysica
Trnka Marek, Varín
Trnka Pavol, Krasňany
Trnková Ľudmila, Terchová
Turčanová Jana, Terchová
Uhlárik Juraj, Rajec
Vicianová Martina, Mgr.,
Liptovské Sliače
Vojtek Marián, Varín
Vojtek Vladimír, Ing., Varín
Vojteková Margita, Mgr., Varín
Vojteková Viera, Terchová
Vráblová Jarmila, Krasňany
Vráblová Lucia, Mgr., Bratislava
Wagner Martin, Bořetice
Walderová Mária, Terchová
Williger Martin, Varín
Willigerová Martina, Varín
Žicho Jozef, Krasňany
Žideková Anna, Belá pri Varíne
Žilinský Erik, Divina

PREMIÉROVÝ TERCHOVSKÝ POLMARATÓN

Súťaže chtiví aj rekreační milovníci behu si 10. októbra 2015 dali stretnutie v Terchovej, kde sa uskutočnil prvý ročník Terchovského polmaratónu a Terchovskej desiatky.

Spred obecného úradu sa terchovskými ulicami cez Vrátnu a Štefanovú vydalo 172 bežcov na dvoch tratiach a v celkovo štyroch kategóriách. Polmaratón mužov vyhral **Matej Pechota**, ktorý 21,1 km dlhú trať zvládol v čase 1:22:59,9. Najlepším Terchovcom bol **Tomáš Dikoš**, ktorý skončil na celkovom treťom mieste. Zo žien v polmaratone zvíťazila **Anna Balošáková** s časom 1:38:39,5. Najlepšou Terchovkou bola **Katarína Mažgútová**. Polovičnú 10 km trať v kategórii mužov vyhral **Konstantin Železov** (Ukrajina) za 0:38:11,1. **Václav Bobáň** bol na tejto trati najlepším Terchovcom. Zo žien zvíťazila **Lucia Vlčáková**, ktorá dobehla v čase 0:44:39,3. Najlepšou Terchovkou v tejto kategórii bola **Markéta Mališová**.

A ako hodnotí premiérový ročník TP starosta Terchovej Milan Laurenčík? „Keď ma oslovili ľudia z vytvárajúceho sa organizačného štábu Terchovského polmaratónu o prevzatie záštity nad podujatím, tak som nezávážal. Moja skúsenosť je taká, že v Terchovej vieme organizovať podujatia. Som presvedčený, že prvým ročníkom Terchovského polmaratónu a Terchovskej desiatky sme naštartovali tradíciu. To, že sa prvý ročník vydáril, dokazuje účasť 172 pretekárov v štyroch kategóriách. Súťaž mala medzinárodný charakter, nakoľko sa na pretekoch zúčastnili bežci z piatich krajín – Slovenska, Česka, Poľska, Ukrajiny a Španielska. Ohlasy pretekárov a návštevníkov sú priaznivé; oceňovali perfektnú trať v krásnej prírode a vysokú úroveň organizácie. Ďakujem všetkým, ktorí podujatie podporili, a už dnes začínam s organizačným štábom pracovať na ďalšom ročníku,“ dodal starosta na záver. Takže: dovidenia o rok, 8. októbra 2016 na druhom ročníku.

Marián ZAJAC

Terchovskí bežci - Vaško Bobáň, Markéta Mališová so synom Jozefom a Eva Štefánková

JASKYNIARSKY TÝŽDEŇ 2015 BOL V MALEJ FATRE

Slovenskí jaskyniari, združení v Slovenskej speleologickej spoločnosti (SSS), sa v Autokempingu Varín 19 – 23. augusta 2015 stretli na pravidelnom Jaskyniarskom týždni už po 56. raz. Z Varína vyrážali za podzemnými i nadzemnými cieľmi Malej Fatry. Medzi hlavných organizátorov tohto ročníka patrili Jaskyniarsky klub Varín, Jaskyniarska skupina Adama Valla Terchová a Jaskyniarsky klub Žilina. Priebeh podujatia nám priblížil vedúci JS Adama Valla Ondrej Štefko.

„Pri otvorení podujatia predseda SSS Peter Holúbek, odovzdal významenie Ľubovi Prikrýlovi za jeho obetavú prácu v SSS. Práve on bol prvý, čo zamerl „Kryštálku“, ktorá mala vtedy 26 metrov. Dnes má 57 metrov a v roku 2014 ju zamerlali Palko Herich a Vladko Lieskovec. Veľmi pekne im za to ďakujeme.

Každá z organizujúcich jaskyniarskych skupín sa prezentovala svojimi lokalitami. My sme hosťom ponúkli Kryštálovu jaskyňu, prelez Medvedej jaskyne II., malofatranskú hrebeňovku, výstup na Veľký Rozsutec a prechod Obšivankou. Počas troch dní vždy vyzdvihli prihlásených hostí v ATC Varín naši členovia Štefan Mucha a Tomáš Hampl.

Všetci sa vždy zastavili u mňa na dvore, kde si pozreli malé múzeum, zapísali sa do kroniky a dali si pohostenie, ktoré pripravila moja manželka Ivka – tiež jaskyniarka. Potom sa už vybrali do terénu, kde ich sprevádzali Števo s Tomášom. Večer im potom premietali v kempe jaskyniarske a horské filmy. Okrem toho sme pripravili aj sprievodný program a vždy sme sa postarali, aby neodchádzali s prázdnyimi žalúdkami. Preto by som sa chcel veľmi pekne poďakovať všetkým, ktorí nám pomohli zabezpečiť takýto dobrý priebeh podujatia. Vladkovi, Márii, Kubkovi a Matkovi Sloviakovcom z „Plechového“, Michalovi Káčerovi, Lenke Podhorskej a Mirkovi Dikošovi za perfektný guláš a občerstvenie, počas ktorého hrala aj country muzika Ferka Podhorského. Výborné pohostenie nám pripravil po skončení druhého dňa Vladko

Švec s personálom v kultúrnom dome; takisto po treťom dni sme sa super občerstvili v pizzerii Palka Michálka a jeho žienky Janky. Tu sme sa všetci, zhruba osemdesiat, spolu odľotili. Počas prvého dňa nás navštívil aj starosta Terchovej Milan Laurenčík so svojim zástupcom Jozefom Dávidikom – priniesli suveníry pre účastníkov. Veľmi pekne ďakujem aj Jurkovi Ondrušovi, náčelníkovi HZS, že nám poslal Jožka Konštiaka, aby sprevádzal hostí na Rozsutec. Ďalej chcem poďakovať Mariánovi Bardiovskému z Hotela Gold a Jožkovi Berešíkovi, ktorí nám umožnili vidieť Terchovú a Vrátnu z vláčika. Patrí sa ešte poďakovať bývalému starostovi Viktorovi Vallovi a jeho manželke Milke, Martinovi Weinerovi, Jozefovi Kolbovi, riaditeľovi COBA automotivu, Urbáru Terchová, Pozemkovému spoločenstvu Cingel-Ondruš, Jankovi Halabrinovi a jeho kamarátom. A chcem sa poďakovať aj tebe, Maroško, lebo bez teba by o nás jaskyniaroch málokto vedel.

Keď sa vo Varíne ukončoval Jaskyniarsky týždeň 2015, opýtal som sa prítomných, ako sa v Terchovej cítili. Všetci jednohlasne kričali, že vynikajúco... a že do Terchovej určite prídu aj nabudúce. Žasli nad pohostinnosťou Terchovcov a domáci jaskyniari mali úžasný pocit, že im mohli ukázať našu krásnu Terchovú. Toľko zo spomienok Ondreja Štefka na augustové dni, ktoré sa niesli v znamení dobrodružstva zvaného jaskyniarstvo.

Marián ZAJAC

Spoločná fotografia jaskyniarov.

Fotoarchív JS Adama Valla

FUTBALOVÁ JESEŇ VO VÝSLEDKOCH

TABUĽKA MUŽI – V. LIGA SKUPINA A

1	FK Terchová	12	7	3	2	32:12	24	6
2	FK Rajec	12	7	0	5	24:16	21	0
3	TJ Jednota Bánová	12	6	2	4	40:18	20	2
4	OŠK Rudina	12	6	2	4	19:11	20	2
5	FK Predmier	12	6	2	4	17:11	20	5
6	ŠK Belá	12	6	1	5	27:25	19	4
7	TJ Fatran Varín	12	6	1	5	23:21	19	1
8	ŠK Čierne	12	6	1	5	21:23	19	1
9	ŠK Štiavnik	12	5	2	5	19:21	17	-1
10	TJ Snaha Zborov nad Bystricou	12	5	1	6	20:27	16	-5
11	TJ Slovan Skalité	12	4	3	5	24:23	15	0
12	FK Strečno	12	4	1	7	24:32	13	-8
13	ŠK Cementáreň Lietavská Lúčka	12	0	1	11	10:60	1	-17
14	FK REaMOS Kysucký Lieskovec (odstúpené)	0	0	0	0	0:0	0	0

TABUĽKA IV. LIGA DORAST U19 SKUPINA A

1	FK Rajec	12	9	2	1	33:10	29	8
2	ŠK Belá	12	9	1	2	42:16	28	13
3	TJ Fatran Varín	12	8	2	2	48:12	26	11
4	FK Strečno	12	8	2	2	37:23	26	5
5	MŠK Kysucké Nové Mesto	12	7	3	2	47:12	24	6
6	OŠK Nededza	12	7	2	3	40:19	23	5
7	TJ Snaha Zborov nad Bystricou	12	6	2	4	25:21	20	-1
8	ŠK Radola	12	4	0	8	21:35	12	-6
9	TJ Slovan Skalité	12	4	0	8	19:46	12	-6
10	TJ Slovan Podvysoká	12	3	1	8	18:49	10	-8
11	TJ Tatran Oščadnica	12	3	0	9	28:49	9	-6
12	TJ Fatran Krasňany	12	1	3	8	9:32	6	-12
13	FK REaMOS Kysucký Lieskovec (odstúpené)	0	0	0	0	0:0	0	0
14	FK Terchová	12	0	0	12	13:56	0	-18

TABUĽKA III. LIGA SŽ U15 SKUPINA A

1	TJ Pokrok Stará Bystrica	13	12	1	0	79:5	37	19
2	TJ Fatran Varín	13	9	1	3	46:21	28	10
3	OFK Teplička nad Váhom	13	9	1	3	43:19	28	16
4	FK Tatran Turzovka	13	7	3	3	60:25	24	0
5	AKADÉMIA JUVENTUS Žilina	13	7	2	4	49:25	23	5
6	FK Polom Raková	13	7	2	4	45:31	23	2
7	FK Terchová	13	6	5	2	23:17	23	11
8	FK Čadca	13	7	1	5	33:24	22	-2
9	TJ Slovan Podvysoká	13	5	2	6	33:30	17	-10
10	MŠK Kysucké Nové Mesto	13	3	1	9	22:37	10	-11
11	TJ Snaha Zborov nad Bystricou	13	3	1	9	34:58	10	-11
12	ŠK Radola	13	3	1	9	23:54	10	-8
13	FK Turie	13	1	1	11	18:62	4	-17
14	ŠK Čierne	13	1	0	12	10:110	3	-15

Foto - MŠK Žilina

PETER TLACHÁČ UŽ ŠTYRI ROKY POD DUBŇOM

Odchovanec terchovského futbalu, dvadsaťštyriročný **Peter Tlacháč**, sa vypracoval na stabilného hráča rezervného tímu MŠK Žilina, za ktorý odohral počas štyroch sezón okolo stovky zápasov. V tomto roku nastúpil aj za „A“ mužstvo MŠK v Slovenskom pohári na ihrisku v Strážskom. Peťa v drese žilinských „šošonov“ viedli tréneri Ďurica, Veselý, Nemec a Kentoš. Posledné dva roky hráva žilinské „bččko“ druhú ligu a po tejto jeseni bude zimovať na veľmi peknom treťom mieste. Peťo je ďalším potvrdením faktu, že v Terchovej vyrastajú kvalitní futbalisti, ktorí sa nestretajú ani vo vyšších súťažiach.

-zaj-

MUŽI FK TERCHOVÁ SÚ PO JESENI PRVÍ!

Naši muži majú za sebou úspešnú jesennú časť sezóny, po ktorej sú na čele 5. ligy skupiny „A“. Mužstvo trénera Pavla Šuhaja predvádzalo útočný futbal so sympatickou koncovkou, na ktorú sa bude spoliehať aj na jar. Chlapcom budeme v ich snažení držať palce! Zároveň sa FK Terchová chce poďakovať všetkým, ktorí sa podieľajú na chode klubu a podporujú ho: Obci Terchová, firmám Holúbek, Jovabow, Coda Automotive, Ozy a Kametal.

Ďakujeme a všetkým višujeme pokojné a radostné prežitie vianočných sviatkov a v roku 2016 pevné zdravie, rodinnú pohodu, pracovné úspechy a športové víťazstvá.

-red-

FK TERCHOVÁ MÁ SVOJU HYMNU!

V auguste 2015 prišla na svet hymna FK Terchová. Hudbu zložil Pavol Cabaďaj, text napísal Marián Zajac, skladbu nahrála skupina Arzen so spevákom Jarom Gažom. Sóla na heligónke sa zhostil Lojzo Mucha. Dynamická pieseň sa medzi futbalistami a fanúškami ihneď chytila. Poznajú ju už naspamäť, čo je dobré znamenie. FK Terchová ďakuje všetkým, ktorí stáli pri zrode našej hymny.

-red-

Fotoarchív M. Zajaca

Šiestaci a siedmci ZŠ s MŠ A.F. Kollára získali tretie miesto na futsalovom turnaji v Budatíne. Na fotografii zľava: Marián Zajac-učiteľ, Branislav Krajčík, Marián Mažgút, Dávid Kvasnica, Marko Vallo. V podrepe zľava: Boris Lopušán, Patrik Hrnko, Jakub Gajdošík, Marek Šugár. Leží: Filip Akantis.

FILIP ONDRUŠ V REPREZENTAČNOM DRESE

Mladý hokejový útočník Filip Ondruš (nar. 17. 9. 1996), ktorý pochádza z Terchovej a oblieka dres MsHK Žilina, zaujal svojimi výkonmi a produktivitou v slovenskej juniorskej extralige natoľko, že si ho povolal reprezentačný tréner tímu do 20 rokov Ernest Bokroš. Ten pripravuje svoj „mančaft“ na vrchol sezóny – Majstrovstvá sveta dvadsaťročných v Helsinkách. Ostrú premiéru v národných farbách absolvoval Filip na novembrovom turnaji štyroch krajín v Poprade (Slovensko, Nemecko, Švajčiarsko, Nórsko). Slováci na ňom triumfovali a terchovský rodák si proti Nórom otvoril svoj reprezentačný gólový účet. Šikovný stredný útočník teraz pokračuje v projekte HK Orange 20, ktorý je súčasťou slovenskej Tipsport ligy a tvorí základ reprezentačného výberu, v drese ktorého by Filip nechcel chýbať na prelome rokov 2015/2016 na spomínaných MS v Helsinkách. „Je to pre mňa veľká pocta hrať za druhý najdôležitejší reprezentačný výber. Budem sa snažiť urobiť všetko preto, aby som sa do zostavy Slovenska na svetový šampionát dostal, aj keď je konkurencia veľmi veľká,“ hovorí Filip Ondruš, ktorému všetci želáme, aby sa jeho hokejová túžba splnila.

RÓBERT BOŽENÍK ml. ĎALEJ NAPREDUJE

Pred dvoma rokmi sme priniesli informáciu o talente terchovského chlapca, nádejného futbalistu Róberta Boženíka ml., ktorý oblieka dres MŠK Žilina a zároveň je reprezentantom Slovenska v mládežníckych kategóriách. Odvtedy zaznamenal Róbert, hrávajúci na poste útočníka, ďalší kvalitatívny progres vo svojej kariére, o čom svedčí fakt, že ako 16-ročný tínedžer (nar. 18. 11. 1999) sa presadzuje vo výberoch s o rok-dva staršími spoluhráčmi.

Na klubovej úrovni v súčasnosti hráva za výber do 19 rokov, pričom debutoval ako 15-ročný! V sezóne 2014/2015 zaznamenal spolu 19 gólov. Okrem toho vyhral so svojim klubom kvalitne obsadený turnaj v Záhrebe (výročie miestnej Lokomotivy), keď sa vo finále proti domácim hosťom presadil štyrmi gólmi. Zaslúžene bol vyhlásený za najlepšieho hráča turnaja. V klube ho viedli a vedú tréneri Veselý, Goljan, Belák a Hanek.

Róbertove výkony v drese „šošonov“ neunikli ani pozornosti trénerov mládežníckych reprezentácií Slovenska. Postupne Štefaňák, Pecko a v súčasnosti Hudec požívajú Róberta na reprezentačné zrazy. V najcenejšom drese s dvojkrížom na hrudi zatiaľ odohral 12 zápasov a strelil jeden gól. Nechajme však prehovoriť o svojom pôsobení v žltozelených i reprezentačných farbách samotného mladého futbalistu.

„Myslím si, že v klube mám dobré meno. Chcel by som sa dostať čo

najskôr do „A“ mužstva, ale predtým ma čaká ešte kus ťažkej a tvrdej práce. Každý víkend sa chcem ukázať trénerovi Guľovi a klopať na dvere prvého mužstva. Ostávam ale nohami na zemi, veď mám ešte len 16 rokov. Pripravujem sa v najlepšej akadémii na Slovensku, čoho dôkazom je 11 odchovancov v prvom mužstve. Pán tréner Guľa, ale aj všetci tréneri v klube patria bezpochyby k najlepším na Slovensku. Za toto všetko ale ďakujem najmä Bohu, rodičom a trénerom; veď oni sú stále pri mne a keď niečo potrebujem, vždy mi pomôžu... Zápas v reprezentácii každému z nás dávajú veľmi veľa. Mne osobne ukazujú, akí sú stopéri na reprezentačnej úrovni, a akí v našej lige. Všetko sa robí v rýchlosti. Na reprezentačných cestách ma najviac zaujalo Národné tréningové centrum Anglickej futbalovej asociácie v Burton-upon-Trent (stredné Anglicko). Majú tam 12 ihrísk, veľkú krytú halu s umelou trávou, 6 regeneračných miestností. Chodia tam všetky výbery Albiónu, od „U15“ až po „A“ mužstvo. Mali sme tam česť stretnúť sa s Theom Walcottom aj reprezentačným trénerom Anglicka Royom Hodgsonom. Hrali sme tam s takými futbalovými veľmocami, ako je domáci Albión, Francúzsko či Švajčiarsko. Takéto zápasy nezažívate každý deň a pocit, keď som nastupoval za Slovensko proti Francúzsku a hrala naša národná hymna, bol krásny.“

Mladému Róbertovi želáme, aby aj naďalej napredoval vo svojej sľubne sa rozvíjajúcej športovej kariére a robil tak radosť sebe, svojim blízkym a všetkým, ktorí mu držia palce.

Foto - internet

V žilinskom drese

Róbert Boženík v súboji s francúzskym reprezentantom.

„TERCHOVÁ JE PRE MŇA SYMBOL SLOVENSKA!“

V októbri navštívil našu obec olympijský víťaz v chôdzi na 20 kilometrov z juhokórejského Soulu v roku 1988 Jozef Pribilinec. Chcel s rodinkou trochu zrelaxovať, tak navštívil svojho menovca a priateľa Jožka Miča a strávil u nás pekný októbrový víkend. Spolu s Ferkom Muchom sme využili avízo o pobyte svetovej chodeckej legendy v našich končinách. Vybrali sme sa za ním do Hotela Gavurky a strávili pri kamere a mikrofóne príjemné nedeľné predpoludnie. V nasledujúcej časti vám prinášame zopár myšlienok Jozefa Pribilineca.

O TERCHOVEJ

„Terchová! Pre mňa je to symbol Slovenska, so svojou osobitosťou, Jánošíkom, ktorý ju posadil na piedestál.“

O SÚSTREDENÍ NA BOBOTÁCH V ROKU 1978

„Počas športovej kariéry som precestoval až na malé výnimky takmer celý svet. 250 dní v roku som bol von, každé 2-3 týždne niekde inde, ale na sústredenie na Bobotách sa nedá zabudnúť. Dňa 1. októbra 1978 som narukoval do Dukly Banská Bystrica a zakrátko bolo spoločné sústredenie, ktoré na konci sezóny absolvovali atléti Dukly spoločne (chodci, vrhači, šprintéri...). Išlo o to, aby sme sa lepšie spoznali a využili aj iné formy tréningov. Chodili sme na túry, hral sa futbal so zamestnancami Bobôt (čo mi potvrdil môj otec – pozn. M. Z.). Bolo to moje prvé sústredenie v Dukle a práve u vás som spoznal vtedajšiu atletickú špičku. Na to sa nezapáda.“

O POSLEDNÝCH METROCH A VÍTAZSTVÁCH

„To sa nedá ani opísať, to

Foto - František Mucha.

V spoločnosti hostiteľa J. Miča, svojej manželky a M. Zajaca v Hoteli Gavurky.

Fotoarchív J. Pribilineca.

Vlastnoručný pozdrav J. Pribilineca.

sa musí prežiť. Dostávajú sa maximálne pocity únavy, šťastia, hrdosti, satisfakcie, až po maximálnu vyčerpanosť. Je to taký mix, z ktorého vznikne jeden euforický pocit. Ten sa nedá vyjadriť slovami.“

O PLÁNOCH

„Vychovať deti tak, aby som sa za ne nemusel hanbiť, a venovať sa tomu, na čo som nemal čas a priestor počas športovej kariéry.“

O NAJBLIŽŠEJ NÁVŠTEVE TERCHOVEJ

„Bol som tu po dlhšom čase prvýkrát, ale určite nie naposledy.“

Jozef Pribilinec sľúbil, že keď k nám najbližšie zavíta, tak sa určite ozve a v rozdebatovaných témach budeme pokračovať. Tešíme sa na to.

Pripravil **Marián ZAJAC**

Navštívte naše finančné centrum v OC Mirage

Môžete si u nás vybaviť:

- hotovostnú pôžičku až 10 000 € bez ručiteľa
- výhodnú pôžičku na rekonštrukciu
- Premia kartu Home Credit, s ktorou šetríte pri každom nákupe
- spojenie pôžičiek do jednej s nižšou splátkou

Tešíme sa na Vašu návštevu každý deň od 9.00–20.00 hod.

0850 638 191 | zilina@homecredit.sk

Ponuka nie je verejný príslub a platí pri splnení podmienok Home Credit Slovakia, a.s.

Nie ste na to sami

VŠETKO DOBRÉ Z MALEJ FATRY

Oblasťná organizácia cestovného ruchu Malá Fatra Vám praje krásne prežitie Vianočných sviatkov a skvelý rok 2016.

Rok 2016 bude už piatym rokom, kedy naša organizácia, ktorá spojila mestá, obce regiónu s podnikateľmi a spoločnými silami podporuje turizmus, jeho infraštruktúru i propagáciu. V budúcom roku sa môžeme tešiť na kvalitnejšie bežkárské trate vďaka viac ako 50.000Eur investícií do mechanizmu na úpravu a prípravu profilu trate Terchová-Bránica. Podstatne kvalitnejšia turistika nás čaká v Jánošíkových dielach, kde OOCR Malá Fatra investovala takmer 40.000Eur za štyri roky fungovania. Každým rokom zlepšujeme infraštruktúru cyklotrasy a už v tomto období pracujeme spolu s Mikroregiónom Terchovská dolina na príprave projektu cyklomagistrály Vodné dielo Žilina – Terchová. Do propagácie najmä zimnej dovolenky vďaka príspevkom a iniciatíve našich podnikateľov každoročne investujeme niekoľko desiatok tisíc eur, ktorými tou svojou troškou, kvapku po kvapke pridávame na počte turistov a lyžiarov v regióne. Prostredníctvom webu www.regionmalafatra.sk, propagačných materiálov ako oceňované Tipy na výlety – dostupné aj v informačnej kancelárii ZTT, môžu návštevníci získať množstvo informácií o tom, čo a kde robiť, ako si čo najlepšie užiť dovolenku v tomto našom nádhernom regióne. Vstúpiť do organizácie môže každá obec na našom území a každý podnikateľ, ktorý pôsobí na území členskej obce. V súčasnosti má organizácia 28 členov – mestá Žilina a Krásno nad Kysucou, obce Terchová, Belá, Gbelany, Teplička nad Váhom, Stráňavy, Lietava, Porúbka, Zborov nad Bystricou, Stará Bystrica, Nová Bystrica a Radôstka. Z podnikateľských subjektov sú to hotely Dubná Skala a Villa Nečas v Žiline, Country Saloon Belá, Hotel Diery, Hotel Gavurky, Hotel Rozsutec, penzióny LUKA a Goral, Chaty Uhročík, Ilčík, Rajnoha, Chata na Grúni, Chata pod Vrškom, Chaty u Marunov, Apartmány Terchová, Aqua-Eden Stráňavy a RAW. Nie je možné pár vetami napísať všetko, čo naši členovia prostredníctvom OOCR Malá Fatra pre turizmus robia. Týmto členom by som sa však chcel veľmi pekne poďakovať a pevne verím, že sa k nim v budúcnosti pripoja ďalší, ktorí tak ako oni, cítia potrebu hýbať službami regiónu smerom ku kvalitnejším a dostupnejším službám.

Ešte raz mi dovoľte popriať všetkým čitateľom krásne a požehnané Vianoce a úspešný nový rok 2016.

Ing. Peter Šimčák - výkonný riaditeľ

**MALÁ FATRA
REGIÓN**

BEŽECKÁ TRATĚ

v lokalite Terchová-Bránica:

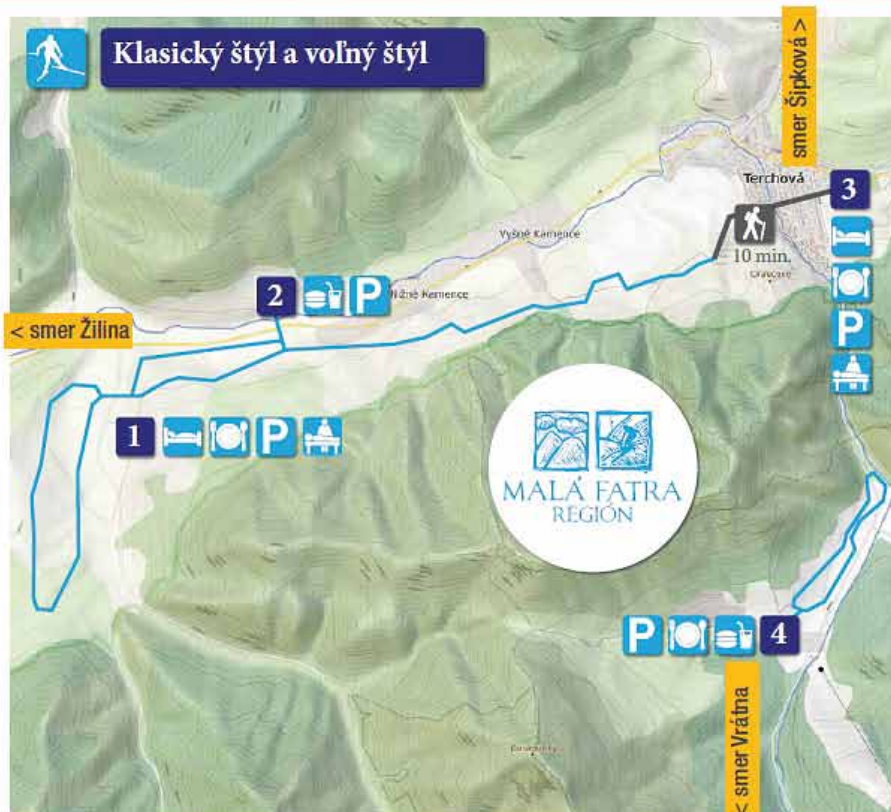
Celková dĺžka 15,705 km
(Dĺžka bude flexibilná podľa snehových podmienok)
Prevýšenie 417 m na celej dĺžke trate
416 metrov klesania
417 metrov stúpania

Klasický štýl a voľný štýl

! Zákaz vjazdu snežných skútrov, alebo iných vozidiel.

Východzie body:

- 1** Hotel Bránica
• parkovisko, ubytovanie, wellnes, reštaurácia
- 2** Camping Belá
• parkovisko, bufet
- 3** Relaxačno-informačné centrum Terchovec
• parkovisko, ubytovanie, wellnes, reštaurácia
- 4** Vrátna dolina
Celková dĺžka 6,3 km
(Dĺžka bude flexibilná podľa snehových podmienok)
Prevýšenie 26 m na celej dĺžke trate

Mapové dáta: (c) OpenStreetMap prispievatelia, ODbL, 1.0 Mapový výtlačok: (c) Freemap Slovakia, CC-BY-SA 2.0

OBEC TERCHOVÁ PATRÍ MEDZI NAJKRAJŠIE OBCE NA SLOVENSKU – V HLASOVANÍ SA UMIESTNILA NA PEKNOM 3. MIESTE

Terchová skončila v prestížnej súťaži slovakregion.sk o najkrajšie mesto a obec Slovenska 2015 na skvelej tretej pozícii. Za našu obec dovedna hlasovalo 19 023 ľudí a za prvým Hlinným sme zaostali o 2 841 hlasov. Najkrajším mestom na Slovensku pre rok 2015 je Prievdza. Terchová sa v predošlých ročníkoch umiestnila na 13., 10., 7. a teraz na 3. mieste, čo dáva skvelý základ pre budúci ročník. Všetkým priaznivcom našej obce ďakujeme a veríme, že spoločnými krokmi budeme budovať atraktívnu obec nie len pre turistov, ale hlavne pre občanov.

Dňa 25. decembra 2015 o 15:15 hod. bude na rádiu LUMEN rozhovor s poslúchačmi tohto rádia o Jasličkovej pobožnosti v Terchovej. O 15:30 hod. bude rádio LUMEN vysielat' záznam Jasličkovej pobožnosti, ktorá bola uskutočnená v Bratislave.

Dňa 12. decembra 2015 sa v KD A. Hlinku v Terchovej, v réžii Vlada Šveca, uskutočnilo divadelné predstavenie autora Jozefa Hollého, KUBO. Ide o veselohru z dedinského prostredia. Je to príbeh o láske a ľudskej lakomosti. Repríza divadelného predstavenia bude aj 29. decembra 2015 o 18:00 hod. v kinosále kultúrneho domu v Terchovej. Vstupné je 3.- €, vstupenky si môžete zakúpiť v predpredaji v reštaurácii KD Terchová alebo v TIPOSE vedľa KD.

Miestne kultúrne stredisko Terchová a redakčná rada obecných novín TERCHOVÁ oznamujú všetkým mimoterchovským čitateľom a záujemcom o pravidelné doručovanie novín, že si ich môžu objednať predplatením, a to na adrese:

Miestne kultúrne stredisko, ul. sv. Cyrila a Metoda, 013 06 Terchová,
e-mailom: mks@terchova.sk, alebo telefonicky na číslo 041/5695 129.

Noviny vám budeme pravidelne zasielať poštou.

Termíny pripravovaných najväčších kultúrno-spoločenských podujatí v Terchovej
CYRILOMETODSKÉ DNI, 27. ročník 2. – 5. júl 2015
MFF JÁNOŠÍKOVE DNI, 54. ročník 4. – 7. august 2015

Fotoarchív Cecílie Kandráčovej

JUBILEUM ZDENA HORECKÉHO

Pred niekoľkými dňami oslávil akademický maliar Zdeno Horecký, čestný občan Terchovej, významné životné jubileum – 85 rokov (nar. 27. 11. 1930 v Žiline-Bytčici). K celému radu gratulantov sa úprimne pripája aj redakcia našich novín. Do ďalších rokov vinšujeme jubilantovi pevné zdravie, vytrvalú umeleckú inšpiráciu, neutíchajúci životný elán a čo najviac spoločných kamarátskych stretnutí v Jánošíkovom kraji, na ktoré sa už teraz tešíme.

Ad multos annos, ctený maestro, náš vzácný priateľ a žilivý podporovateľ!

-red-

Dňa 11. decembra 2015 sa v Terchovskej Galérii umenia uskutočnil Adventný koncert. Podujatie organizovalo Miestne kultúrne stredisko v rámci projektu Považie klasik. Festival klasickej hudby. V programe účinkovala komorná filharmónia a Terchovci: Anna Dávidíková – mezzosoprán, Zuzana Patrnčíaková – alt, dievčenská terchovská muzika HAŠTRLE z Akadémie muzika. Adventný koncert sa konal pod záštitou podpredsedníčky Národnej rady SR Eriky Jurinovej.

POĎAKOVANIE DARCOM KRVI ...

Dňa 6. novembra 2015 sa v priestoroch OÚ opäť uskutočnil dobrovoľný odber krvi NTJ Žilina. Zúčastnilo sa ho 22 darcov, ktorým vyslovujeme veľké poďakovanie.

VIANOČNÝ KONCERT PRE EVIČKU

Dňa 9. decembra 2015 sa v koncertnej sále ZUŠ – Nižné kamence uskutočnil vianočný koncert, ktorý bol venovaný pamiatke na našu dcéru Evičku. Chceme sa úprimne poďakovať celému pedagogickému kolektívu, pani učiteľke Tichákovéj, ktorá bola autorkou tejto myšlienky pred ôsmimi rokmi. Krásne vystúpenia detí, ich spev a lahodné zvuky ich hudobných nástrojov pohladia dušu človeka a pomáhajú zmierňovať smútok a bolesť.

Srdečne ďakujeme – rodina Rybárová

PAVOL KOVALÍČEK V ČESKOSLOVENSKEJ SUPERSTAR NA KRÁSNO 3. MIESTE

Vážení Terhovci! Chceme sa Vám všetkým poďakovať ako hrdý otec Pavla KOVALÍČKA za podporu ktorú ste mu prejavili teraz keď reprezentoval našu Slovensku krajinu v spevackej súťaži Československa Superstar. Myslím si, alebo som presvedčený o tom že nás nesklamal ba naopak potešil a pohladil srdcia dokonca aj všetkých milovníkov folklóru a terchovskej muziky, keď nebojácne dokonca prvý krát v histórii tejto súťaže vytasil husle a ukázal kúsok nášho nádherného a neprehliadnuteľného folklóru. Som rád že som ho viedol od malička ale aj druhého syna Jakubka k spevu, hudbe a k husliam keď sme začínali práve terchovskou muzikou, ktorá ako vieme nikdy nezahynie ani na vrške ani na doline o čo sa snažíme aj naďalej práve tu na dolniakoch aj s našimi kamarátmi Paškovcami, ktorí ho tiež prišli podporiť do Prahy v nedeľu vo finále a tým urobiť bodku za Palinovou famóznou jazdou v tejto súťaži kde obsadil krásne 3. miesto. Ešte raz veľké ĎAKUJEME a dúfam že sa uvidíme na Jánošíkových dňoch 2016.

Pavol KOVALÍČEK st..

Dňa 25. októbra 2015 sa uskutočnilo kultúrne podujatie venované našim spoluobčanom nad 65 rokov pri príležitosti Mesiaca úcty k starším. Stretnutie našich dôchodcov sa konalo v RIC TERCHOVEC pod záštitou sociálnej komisie pri OZ Terchová. Súčasťou podujatia bolo aj občerstvenie a kultúrny program.

Dňa 6. decembra 2015 do našej obce zavítal Mikuláš na koči aj so svojim sprievodom. Mali sme ho možnosť stretnúť pred kostolom a v uliciach obce.

Na prvý sviatok vianočný (25. 12. 2015) sa o 15.00 h. v Kostole sv. Cyrila a Metoda v Terchovej uskutočnil JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ. Tradičnými organizátormi sú Farský úrad a Miestne kultúrne stredisko v Terchovej.

Dňa 21. novembra 2015 sa uskutočnil v Terchovskej Galérii umenia seminár o slovenskej ľudovej piesni - Výskum, dokumentácia a edície ľudových piesni. Seminár organizoval Spolok hudobného folklóru pri Slovenskej hudobnej únii v spolupráci s Miestnym kultúrnym strediskom v Terchovej.

V utorok 24. novembra 2015 v aule Univerzity Komenského v Bratislave účinkovala Ťažká muzika z Terchovej pri príležitosti 70. výročia vzniku UNESCO.

Oznamujeme vám, že počas vianočného obdobia sa v Terchovej budú konať rôzne kultúrne podujatia so spoločným názvom TERCHOVSKÉ VIANOCE 2015. Viac informácií nájdete na www.terchova.sk

TERCHOVÁ

Vydáva:
IČO vydavateľa:
Šéfredaktor:
Redakcia:
Redakčná rada:

Jazyková úprava:
Adresa redakcie:

Obecné noviny TERCHOVÁ.
Miestne kultúrne stredisko Terchová, ul. sv. Martina č. 245, 013 06 Terchová
IČO 00 364 886,
Ján Miho ml.
Helena Laščíaková, Katarína Halapiová
Mgr. Peter Cabadaj, Rudolf Patrnčíak, Ing. Milan Laurenčík, František Mucha,
Mgr. Renáta Opálková, Ing. Marián Zajac
Peter Cabadaj, tlač: Varínska tlačiareň, Varín, príprava tlače: Ing. Peter Švec
MKS Terchová, tel. č. 041/5695 129, 0911 924 189
Obecný úrad Terchová, tel. č. 041/5695 138, fax. 5695 310
ISSN 1338 - 8827, evidenčné číslo: 3548/09. Vyšlo v decembri 2015.